

Budapest,
1999. április 23.,
péntek

34. szám

Ára: 360,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
1999: XL. tv.	
1999: XLI. tv.	
1999: XLII. tv.	
1999: XLIII. tv.	
40/1999. (IV. 23.) FVM r.	
41/1999. (IV. 23.) FVM r.	
42/1999. (IV. 23.) FVM r.	
43/1999. (IV. 23.) FVM r.	
3/1999. (IV. 23.) KöM r.	
81/1999. (IV. 23.) KE h.	
82/1999. (IV. 23.) KE h.	
83/1999. (IV. 23.) KE h.	
84/1999. (IV. 23.) KE h.	
85/1999. (IV. 23.) KE h.	
14/1999. (IV. 23.) ME h.	
15/1999. (IV. 23.) ME h.	
Személyi rész	2482
A Strasbourgban, 1992. november 5-én létrehozott Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartájának kihirdetéséről	2482
A területszervezési eljárásról	2499
A nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól	2503
A temetőkről és a temetkezéstről	2506
A területrendezési, a településrendezési és az építészeti-műszaki tervtanácsokról	2513
Az agrárgazdasági célok 1999. évi költségvetési támogatásáról szóló 8/1999. (I. 20.) FVM rendelet módosításáról	2516
A vágósertés minőségi termelésének intervenciók támogatásáról szóló 34/1999. (IV. 2.) FVM rendelet módosításáról	2520
A szalonnás, bőrös sertéshús exportjának támogatásáról	2521
A Környezetvédelmi Fejlesztési Intézet címerhasználatáról	2523
Dandártábornok nyugállományba helyezéséről	2524
Rendőr dandártábornokká történő kinevezéséről	2524
Rendőr dandártábornokká történő kinevezéséről	2524
Rendőr dandártábornokká történő kinevezéséről	2524
Rendőr dandártábornokká történő kinevezéséről	2525
A Magyar Ösztöndíj Bizottság elnöke megbízatásának megszűnéséről	2525
A Magyar Ösztöndíj Bizottság elnökének megbízásáról	2525
A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata	2525
Az Oktatási Minisztérium közleménye a pedagógiai szakmai szolgáltató és szakértői tevékenység igénybevételehez biztosított közoktatási célú központosított előirányzat felhasználásáról .	2527
A Központi Kárrendezési Iroda közleménye az 1999. június 1—11-ig terjedő időszak — II/1., II/2. és II/3. földalpra vonatkozó — termőföld árveréseiről	2529
A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség közleménye	2538
Helyesbítés	2539

I. rész SZEMÉLYI RÉSZ

A Miniszterelnök előterjesztésére

a magyar—norvég kapcsolatok fejlesztése érdekében végzett tevékenységéért

Őfelsége *V. Harald* norvég királynak

Magyarország euro-atlanti integrációjának következetes támogatásáért

Őexcellenciája *Jorge Fernando Branco de Sampaio* úrnak, a Portugál Köztársaság elnökének a

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
NAGYKERESZTJE
(polgári tagozat);

Magyarország NATO-csatlakozása érdekében kifejtett tevékenysége elismeréseként

Klaus Naumann vezérezredesnek, a NATO Katonai Bizottsága elnökének a

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
KÖZÉPKERESZTJE A CSILLAGGAL
(katonai tagozat)

kitüntetést adományozom.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

1999. évi XL. törvény

a Strasbourgban, 1992. november 5-én létrehozott
Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai
Kartájának kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartája címet viselő, Strasbourgban, 1992. november 5-én kelt nemzetközi egyezményt (a továbbiakban: Karta) e törvénnyel kihirdeti.

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. április 13-i ülésnapján fogadta el.

(A Magyar Köztársaság megerősítési okiratának letétbe helyezése az Európa Tanács Főtitkáránál 1995. április 26-án megtörtént).

2. § A Karta eredeti angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar fordítása a következő:

„EUROPEAN CHARTER FOR REGIONAL OR MINORITY LANGUAGES

Preamble

The member States of the Council of Europe signatory hereto,

considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members, particularly for the purpose of safeguarding and realising the ideals and principles which are their common heritage,

considering that the protection of the historical regional or minority languages of Europe, some of which are in danger of eventual extinction, contributes to the maintenance and development of Europe's cultural wealth and traditions,

considering that the right to use a regional or minority language in private and public life is an inalienable right conforming to the principles embodied in the United Nations International Covenant on Civil and Political Rights, and according to the spirit of the Council of Europe Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms,

having regard to the work carried out within the CSCE and in particular to the Helsinki Final Act of 1975 and the document of the Copenhagen Meeting of 1990,

stressing the value of interculturalism and multilingualism and considering that the protection and encouragement of regional or minority languages should not be to the detriment of the official languages and the need to learn them,

realising that the protection and promotion of regional or minority languages in the different countries and regions of Europe represent an important contribution to the building of a Europe based on the principles of democracy and cultural diversity within the framework of national sovereignty and territorial integrity,

taking into consideration the specific conditions and historical traditions in the different regions of the European States,

have agreed as follows:

Part I

*GENERAL PROVISIONS**Article 1**Definitions*

For the purposes of this Charter:

a) „regional or minority languages” means languages that are:

(i) traditionally used within a given territory of a State by nationals of that State who form a group numerically smaller than the rest of the State’s population, and

(ii) different from the official language(s) of that State, it does not include either dialects of the official language(s) of the State or the languages of migrants;

b) „territory in which the regional or minority language is used” means the geographical area in which the said language is the mode of expression of a number of people justifying the adoption of the various protective and promotional measures provided for in this Charter;

c) „non-territorial languages” means languages used by nationals of the State which differ from the language or languages used by the rest of the State’s population but which, although traditionally used within the territory of the State, cannot be identified with a particular area thereof.

*Article 2**Undertakings*

1. Each Party undertakes to apply the provisions of Part II to all the regional or minority languages spoken within its territory and which comply with the definition in Article 1.

2. In respect of each language specified at the time of ratification, acceptance or approval, in accordance with Article 3, each Party undertakes to apply a minimum of thirty-five paragraphs or sub-paragraphs chosen from among the provisions of Part III of the Charter, including at least three chosen from each of the Articles 8 and 12 and one from each of the Articles 9, 10, 11 and 13.

*Article 3**Practical arrangements*

1. Each Contracting State shall specify in its instrument of ratification, acceptance or approval, each regional or minority language, or official language which is less widely used on the whole or part of its territory, to which the

paragraphs chosen in accordance with Article 2, paragraph 2, shall apply.

2. Any Party may, at any subsequent time, notify the Secretary General that it accepts the obligations arising out of the provisions of any other paragraph of the Charter not already specified in its instrument of ratification, acceptance or approval, or that it will apply paragraph 1 of the present article to other regional or minority languages, or to other official languages which are less widely used on the whole or part of its territory.

3. The undertakings referred to in the foregoing paragraph shall be deemed to form an integral part of the ratification, acceptance or approval and will have the same effect as from their date of notification.

*Article 4**Existing regimes of protection*

1. Nothing in this Charter shall be construed as limiting or derogating from any of the rights guaranteed by the European Convention on Human Rights.

2. The provisions of this Charter shall not affect any more favourable provisions concerning the status of regional or minority languages, or the legal regime of persons belonging to minorities which may exist in a Party or are provided for by relevant bilateral or multilateral international agreements.

*Article 5**Existing obligations*

Nothing in this Charter may be interpreted as implying any right to engage in any activity or perform any action in contravention of the purposes of the Charter of the United Nations or other obligations under international law, including the principle of the sovereignty and territorial integrity of States.

*Article 6**Information*

The Parties undertake to see to it that the authorities, organisations and persons concerned are informed of the rights and duties established by this Charter.

PART II

*OBJECTIVES AND PRINCIPLES PURSUED
IN ACCORDANCE WITH ARTICLE 2,
PARAGRAPH 1*

Article 7

Objectives and principles

1. In respect of regional or minority languages, within the territories in which such languages are used and according to the situation of each language, the Parties shall base their policies, legislation and practice on the following objectives and principles:

a) the recognition of the regional or minority languages as an expression of cultural wealth;

b) the respect of the geographical area of each regional or minority language in order to ensure that existing or new administrative divisions do not constitute an obstacle to the promotion of the regional or minority language in question;

c) the need for resolute action to promote regional or minority languages in order to safeguard them;

d) the facilitation and/or encouragement of the use of regional or minority languages, in speech and writing, in public and private life;

e) the maintenance and development of links, in the fields covered by this Charter, between groups using a regional or minority language and other groups in the State employing a language used in identical or similar form, as well as the establishment of cultural relations with other groups in the State using different languages;

f) the provision of appropriate forms and means for the teaching and study of regional or minority languages at all appropriate stages;

g) the provision of facilities enabling non-speakers of a regional or minority language living in the area where it is used to learn it if they so desire;

h) the promotion of study and research on regional or minority languages at universities or equivalent institutions;

i) the promotion of appropriate types of transnational exchanges, in the fields covered by this Charter, for regional or minority languages used in identical or similar form in two or more States.

2. The Parties undertake to eliminate, if they have not yet done so, any unjustified distinction, exclusion, restriction or preference relating to the use of a regional or minority language and intended to discourage or endanger the maintenance or development of it. The adoption of special measures in favour of regional or minority languages aimed at promoting equality between the users of these languages and the rest of the population or which take due account of their specific conditions is

not considered to be an act of discrimination against the users of more widely-used languages.

3. The Parties undertake to promote, by appropriate measures, mutual understanding between all the linguistic groups of the country and in particular the inclusion of respect, understanding and tolerance in relation to regional or minority languages among the objectives of education and training provided within their countries and encouragement of the mass media to pursue the same objective.

4. In determining their policy with regard to regional or minority languages, the Parties shall take into consideration the needs and wishes expressed by the groups which use such languages. They are encouraged to establish bodies, if necessary, for the purpose of advising the authorities on all matters pertaining to regional or minority languages.

5. The Parties undertake to apply, *mutatis mutandis*, the principles listed in paragraphs 1 to 4 above to non-territorial languages. However, as far as these languages are concerned, the nature and scope of the measures to be taken to give effect to this Charter shall be determined in a flexible manner, bearing in mind the needs and wishes, and respecting the traditions and characteristics, of the groups which use the languages concerned.

Part III

*MEASURES TO PROMOTE THE USE
OF REGIONAL OR MINORITY LANGUAGES
IN PUBLIC LIFE IN ACCORDANCE WITH
THE UNDERTAKINGS ENTERED INTO UNDER
ARTICLE 2, PARAGRAPH 2*

Article 8

Education

1. With regard to education, the Parties undertake, within the territory in which such languages are used, according to the situation of each of these languages, and without prejudice to the teaching of the official language(s) of the State:

a) (i) to make available pre-school education in the relevant regional or minority languages, or

(ii) to make available a substantial part of pre-school education in the relevant regional or minority languages, or

(iii) to apply one of the measures provided for under (i) and (ii) above at least to those pupils whose families so request and whose number is considered sufficient, or

(iv) if the public authorities have no direct competence in the field of pre-school education, to favour and/or encourage the application of the measures referred to under (i) to (iii) above;

b) (i) to make available primary education in the relevant regional or minority languages, or

(ii) to make available a substantial part of primary education in the relevant regional or minority languages, or

(iii) to provide, within primary education, for the teaching of the relevant regional or minority languages as an integral part of the curriculum, or

(iv) to apply one of the measures provided for under (i) to (iii) above at least to those pupils whose families so request and whose number is considered sufficient;

c) (i) to make available secondary education in the relevant regional or minority languages, or

(ii) to make available a substantial part of secondary education in the relevant regional or minority languages, or

(iii) to provide, within secondary education, for the teaching of the relevant regional or minority languages as an integral part of the curriculum, or

(iv) to apply one of the measures provided for under (i) to (iii) above at least to those pupils who, or where appropriate whose families, so wish in a number considered sufficient;

d) (i) to make available technical and vocational education in the relevant regional or minority languages, or

(ii) to make available a substantial part of technical and vocational education in the relevant regional or minority languages, or

(iii) to provide, within technical and vocational education, for the teaching of the relevant regional or minority languages as an integral part of the curriculum, or

(iv) to apply one of the measures provided for under (i) to (iii) above at least to those pupils who, or where appropriate whose families, so wish in a number considered sufficient;

e) (i) to make available university and other higher education in regional or minority languages, or

(ii) to provide facilities for the study of these languages as university and higher education subjects, or

(iii) if, by reason of the role of the State in relation to higher education institutions, sub-paragraphs (i) and (ii) cannot be applied, to encourage and/or allow the provision of university or other forms of higher education in regional or minority languages or of facilities for the study of these languages as university or higher education subjects;

f) (i) to arrange for the provision of adult and continuing education courses which are taught mainly or wholly in the regional or minority languages, or

(ii) to offer such languages as subjects of adult and continuing education, or

(iii) if the public authorities have no direct competence in the field of adult education, to favour and/or encourage the offering of such languages as subjects of adult and continuing education;

g) to make arrangements to ensure the teaching of the history and the culture which is reflected by the regional or minority language;

h) to provide the basic and further training of the teachers required to implement those of paragraphs a to g accepted by the Party;

i) to set up a supervisory body or bodies responsible for monitoring the measures taken and progress achieved in establishing or developing the teaching of regional or minority languages and for drawing up periodic reports of their findings, which will be made public.

2. With regard to education and in respect of territories other than those in which the regional or minority languages are traditionally used, the Parties undertake, if the number of users of a regional or minority language justifies it, to allow, encourage or provide teaching in or of the regional or minority language at all the appropriate stages of education.

Article 9

Judicial authorities

1. The Parties undertake, in respect of those judicial districts in which the number of residents using the regional or minority languages justifies the measures specified below, according to the situation of each of these languages and on condition that the use of the facilities afforded by the present paragraph is not considered by the judge to hamper the proper administration of justice:

a) in criminal proceedings:

(i) to provide that the courts, at the request of one of the parties, shall conduct the proceedings in the regional or minority languages, and/or

(ii) to guarantee the accused the right to use his/her regional or minority language, and/or

(iii) to provide that requests and evidence, whether written or oral, shall not be considered inadmissible solely because they are formulated in a regional or minority language, and/or

(iv) to produce, on request, documents connected with legal proceedings in the relevant regional or minority language, if necessary by the use of interpreters and translations involving no extra expense for the persons concerned;

b) in civil proceedings:

(i) to provide that the courts, at the request of one of the parties, shall conduct the proceedings in the regional or minority languages, and/or

(ii) to allow, whenever a litigant has to appear in person before a court, that he or she may use his or her regional or minority language without thereby incurring additional expense, and/or

(iii) to allow documents and evidence to be produced in the regional or minority languages, if necessary by the use of interpreters and translations;

c) in proceedings before courts concerning administrative matters:

(i) to provide that the courts, at the request of one of the parties, shall conduct the proceedings in the regional or minority languages, and/or

(ii) to allow, whenever a litigant has to appear in person before a court, that he or she may use his or her regional or minority language without thereby incurring additional expense, and/or

(iii) to allow documents and evidence to be produced in the regional or minority languages, if necessary by the use of interpreters and translations;

d) to take steps to ensure that the application of sub-paragraphs (i) and (iii) of paragraphs b) and c) above and any necessary use of interpreters and translations does not involve extra expense for the persons concerned.

2. The Parties undertake:

a) not to deny the validity of legal documents drawn up within the State solely because they are drafted in a regional or minority language; or

b) not to deny the validity, as between the parties, of legal documents drawn up within the country solely because they are drafted in a regional or minority language, and to provide that they can be invoked against interested third parties who are not users of these languages on condition that the contents of the document are made known to them by the person(s) who invoke(s) it; or

c) not to deny the validity, as between the parties, of legal documents drawn up within the country solely because they are drafted in a regional or minority language.

3. The Parties undertake to make available in the regional or minority languages the most important national statutory texts and those relating particularly to users of these languages, unless they are otherwise provided.

Article 10

Administrative authorities and public services

1. Within the administrative districts of the State in which the number of residents who are users of regional or minority languages justifies the measures specified below and according to the situation of each language, the Parties undertake, as far as this is reasonably possible:

a) (i) to ensure that the administrative authorities use the regional or minority languages, or

(ii) to ensure that such of their officers as are in contact with the public use the regional or minority languages in

their relations with persons applying to them in these languages, or

(iii) to ensure that users of regional or minority languages may submit oral or written applications and receive a reply in these languages, or

(iv) to ensure that users of regional or minority languages may submit oral or written applications in these languages, or

(v) to ensure that users of regional or minority languages may validly submit a document in these languages;

b) to make available widely used administrative texts and forms for the population in the regional or minority languages or in bilingual versions;

c) to allow the administrative authorities to draft documents in a regional or minority language.

2. In respect of the local and regional authorities on whose territory the number of residents who are users of regional or minority languages is such as to justify the measures specified below, the Parties undertake to allow and/or encourage:

a) the use of regional or minority languages within the framework of the regional or local authority;

b) the possibility for users of regional or minority languages to submit oral or written applications in these languages;

c) the publication by regional authorities of their official documents also in the relevant regional or minority languages;

d) the publication by local authorities of their official documents also in the relevant regional or minority languages;

e) the use by regional authorities of regional or minority languages in debates in their assemblies, without excluding, however, the use of the official language(s) of the State;

f) the use by local authorities of regional or minority languages in debates in their assemblies, without excluding, however, the use of the official language(s) of the State;

g) the use or adoption, if necessary in conjunction with the name in the official language(s), of traditional and correct forms of place-names in regional or minority languages.

3. With regard to public services provided by the administrative authorities or other persons acting on their behalf, the Parties undertake, within the territory in which regional or minority languages are used, in accordance with the situation of each language and as far as this is reasonably possible:

a) to ensure that the regional or minority languages are used in the provision of the service; or

b) to allow users of regional or minority languages to submit a request and receive a reply in these languages; or

c) to allow users of regional or minority languages to submit a request in these languages.

4. With a view to putting into effect those provisions of paragraphs 1, 2 and 3 accepted by them, the Parties undertake to take one or more of the following measures:

a) translation or interpretation as may be required;

b) recruitment and, where necessary, training of the officials and other public service employees required;

c) compliance as far as possible with requests from public service employees having a knowledge of a regional or minority language to be appointed in the territory in which that language is used.

5. The Parties undertake to allow the use or adoption of family names in the regional or minority languages, at the request of those concerned.

Article 11

Media

1. The Parties undertake, for the users of the regional or minority languages within the territories in which those languages are spoken, according to the situation of each language, to the extent that the public authorities, directly or indirectly, are competent, have power or play a role in this field, and respecting the principle of the independence and autonomy of the media:

a) to the extent that radio and television carry out a public service mission:

(i) to ensure the creation of at least one radio station and one television channel in the regional or minority languages, or

(ii) to encourage and/or facilitate the creation of at least one radio station and one television channel in the regional or minority languages, or

(iii) to make adequate provision so that broadcasters offer programmes in the regional or minority languages;

b) (i) to encourage and/or facilitate the creation of at least one radio station in the regional or minority languages, or

(ii) to encourage and/or facilitate the broadcasting of radio programmes in the regional or minority languages on a regular basis;

c) (i) to encourage and/or facilitate the creation of at least one television channel in the regional or minority languages, or

(ii) to encourage and/or facilitate the broadcasting of television programmes in the regional or minority languages on a regular basis;

d) to encourage and/or facilitate the production and distribution of audio and audiovisual works in the regional or minority languages;

e) (i) to encourage and/or facilitate the creation and/or maintenance of at least one newspaper in the regional or minority languages, or

(ii) to encourage and/or facilitate the publication of newspaper articles in the regional or minority languages on a regular basis;

f) (i) to cover the additional costs of those media which use regional or minority languages, wherever the law provides for financial assistance in general for the media, or

(ii) to apply existing measures for financial assistance also to audiovisual productions in the regional or minority languages;

g) to support the training of journalists and other staff for media using regional or minority languages.

2. The Parties undertake to guarantee freedom of direct reception of radio and television broadcasts from neighbouring countries in a language used in identical or similar form to a regional or minority language, and not to oppose the retransmission of radio and television broadcasts from neighbouring countries in such a language. They further undertake to ensure that no restrictions will be placed on the freedom of expression and free circulation of information in the written press in a language used in identical or similar form to a regional or minority language. The exercise of the above-mentioned freedoms, since it carries with it duties and responsibilities, may be subject to such formalities, conditions, restrictions or penalties as are prescribed by law and are necessary in a democratic society, in the interests of national security, territorial integrity or public safety, for the prevention of disorder or crime, for the protection of health or morals, for the protection of the reputation or rights of others, for preventing disclosure of information received in confidence, or for maintaining the authority and impartiality of the judiciary.

3. The Parties undertake to ensure that the interests of the users of regional or minority languages are represented or taken into account within such bodies as may be established in accordance with the law with responsibility for guaranteeing the freedom and pluralism of the media.

Article 12

Cultural activities and facilities

1. With regard to cultural activities and facilities — especially libraries, video libraries, cultural centres, museums, archives, academies, theatres and cinemas, as well as literary work and film production, vernacular forms of cultural expression, festivals and the culture industries, including inter alia the use of new technologies — the Parties undertake, within the territory in which such languages are used and to the extent that the public authorities are competent, have power or play a role in this field:

a) to encourage types of expression and initiative specific to regional or minority languages and foster the different means of access to works produced in these languages;

b) to foster the different means of access in other languages to works produced in regional or minority languages by aiding and developing translation, dubbing, post-synchronisation and subtitling activities;

c) to foster access in regional or minority languages to works produced in other languages by aiding and developing translation, dubbing, post-synchronisation and subtitling activities;

d) to ensure that the bodies responsible for organising or supporting cultural activities of various kinds make appropriate allowance for incorporating the knowledge and use of regional or minority languages and cultures in the undertakings which they initiate or for which they provide backing;

e) to promote measures to ensure that the bodies responsible for organising or supporting cultural activities have at their disposal staff who have a full command of the regional or minority language concerned, as well as of the language(s) of the rest of the population;

f) to encourage direct participation by representatives of the users of a given regional or minority language in providing facilities and planning cultural activities;

g) to encourage and/or facilitate the creation of a body or bodies responsible for collecting, keeping a copy of and presenting or publishing works produced in the regional or minority languages;

h) if necessary, to create and/or promote and finance translation and terminological research services, particularly with a view to maintaining and developing appropriate administrative, commercial, economic, social, technical or legal terminology in each regional or minority language.

2. In respect of territories other than those in which the regional or minority languages are traditionally used, the Parties undertake, if the number of users of a regional or minority language justifies it, to allow, encourage and/or provide appropriate cultural activities and facilities in accordance with the preceding paragraph.

3. The Parties undertake to make appropriate provision, in pursuing their cultural policy abroad, for regional or minority languages and the cultures they reflect.

Article 13

Economic and social life

1. With regard to economic and social activities, the Parties undertake, within the whole country:

a) to eliminate from their legislation any provision prohibiting or limiting without justifiable reasons the use

of regional or minority languages in documents relating to economic or social life, particularly contracts of employment, and in technical documents such as instructions for the use of products or installations;

b) to prohibit the insertion in internal regulations of companies and private documents of any clauses excluding or restricting the use of regional or minority languages, at least between users of the same language;

c) to oppose practices designed to discourage the use of regional or minority languages in connection with economic or social activities;

d) to facilitate and/or encourage the use of regional or minority languages by means other than those specified in the above sub-paragraphs.

2. With regard to economic and social activities, the Parties undertake, in so far as the public authorities are competent, within the territory in which the regional or minority languages are used, and as far as this is reasonably possible:

a) to include in their financial and banking regulations provisions which allow, by means of procedures compatible with commercial practice, the use of regional or minority languages in drawing up payment orders (cheques, drafts, etc.) or other financial documents, or, where appropriate, to ensure the implementation of such provisions;

b) in the economic and social sectors directly under their control (public sector), to organise activities to promote the use of regional or minority languages;

c) to ensure that social care facilities such as hospitals, retirement homes and hostels offer the possibility of receiving and treating in their own language persons using a regional or minority language who are in need of care on grounds of ill-health, old age or for other reasons;

d) to ensure by appropriate means that safety instructions are also drawn up in regional or minority languages;

e) to arrange for information provided by the competent public authorities concerning the rights of consumers to be made available in regional or minority languages.

Article 14

Transfrontier exchanges

The Parties undertake:

a) to apply existing bilateral and multilateral agreements which bind them with the States in which the same language is used in identical or similar form, or if necessary to seek to conclude such agreements, in such a way as to foster contacts between the users of the same language in the States concerned in the fields of culture,

education, information, vocational training and permanent education;

b) for the benefit of regional or minority languages, to facilitate and/or promote co-operation across borders, in particular between regional or local authorities in whose territory the same language is used in identical or similar form.

Part IV

APPLICATION OF THE CHARTER

Article 15

Periodical reports

1. The Parties shall present periodically to the Secretary General of the Council of Europe, in a form to be prescribed by the Committee of Ministers, a report on their policy pursued in accordance with Part II of this Charter and on the measures taken in application of those provisions of Part III which they have accepted. The first report shall be presented within the year following the entry into force of the Charter with respect to the Party concerned, the other reports at three-yearly intervals after the first report.

2. The Parties shall make their reports public.

Article 16

Examination of the reports

1. The reports presented to the Secretary General of the Council of Europe under Article 15 shall be examined by a committee of experts constituted in accordance with Article 17.

2. Bodies or associations legally established in a Party may draw the attention of the committee of experts to matters relating to the undertakings entered into by that Party under Part III of this Charter. After consulting the Party concerned, the committee of experts may take account of this information in the preparation of the report specified in paragraph 3 below. These bodies or associations can furthermore submit statements concerning the policy pursued by a Party in accordance with Part II.

3. On the basis of the reports specified in paragraph 1 and the information mentioned in paragraph 2, the committee of experts shall prepare a report for the Committee of Ministers. This report shall be accompanied by the comments which the Parties have been requested to

make and may be made public by the Committee of Ministers.

4. The report specified in paragraph 3 shall contain in particular the proposals of the committee of experts to the Committee of Ministers for the preparation of such recommendations of the latter body to one or more of the Parties as may be required.

5. The Secretary General of the Council of Europe shall make a two-yearly detailed report to the Parliamentary Assembly on the application of the Charter.

Article 17

Committee of experts

1. The committee of experts shall be composed of one member per Party, appointed by the Committee of Ministers from a list of individuals of the highest integrity and recognised competence in the matters dealt with in the Charter, who shall be nominated by the Party concerned.

2. Members of the committee shall be appointed for a period of six years and shall be eligible for reappointment. A member who is unable to complete a term of office shall be replaced in accordance with the procedure laid down in paragraph 1, and the replacing member shall complete his predecessor's term of office.

3. The committee of experts shall adopt rules of procedure. Its secretarial services shall be provided by the Secretary General of the Council of Europe.

Part V

FINAL PROVISIONS

Article 18

This Charter shall be open for signature by the member States of the Council of Europe. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 19

1. This Charter shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which five member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Charter in accordance with the provisions of Article 18.

2. In respect of any member State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Charter shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 20

1. After the entry into force of this Charter, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any State not a member of the Council of Europe to accede to this Charter.

2. In respect of any acceding State, the Charter shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 21

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, make one or more reservations to paragraphs 2 to 5 of Article 7 of this Charter. No other reservation may be made.

2. Any Contracting State which has made a reservation under the preceding paragraph may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 22

1. Any Party may at any time denounce this Charter by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 23

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to this Charter of:

a) any signature;

b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

c) any date of entry into force of this Charter in accordance with Articles 19 and 20;

d) any notification received in application of the provisions of Article 3, paragraph 2;

e) any other act, notification or communication relating to this Charter.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Charter.

Done at Strasbourg, this 5th day of November 1992, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to any State invited to accede to this Charter.

A Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartája

Preambulum

Az Európa Tanácsnak a jelen Kartát aláíró tagállamai, figyelembe véve, hogy az Európa Tanács célja a tagjai közötti mind szorosabb egység létrehozása, különösen a közös örökségüket alkotó eszmények és elvek védelme és elősegítése végett,

figyelembe véve, hogy Európa történelmi regionális vagy kisebbségi nyelveinek — amelyek közül néhányat az esetleges eltűnés veszélye fenyeget — védelme hozzájárul Európa kulturális gazdagságának és hagyományainak megővéséhez és fejlesztéséhez,

figyelembe véve, hogy valamely regionális vagy kisebbségi nyelv magánéleti és közéleti gyakorlásának joga az Egyesült Nemzeteknek a Polgári és Politikai Jogokról szóló Nemzetközi Egyezségokmányában foglalt elveknek megfelelően és az Európa Tanácsnak az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságjogok Védelméről szóló Egyezménye szellemében elidegeníthetetlen jog,

tekintettel az EBEÉ keretei között végzett munkára, különösen az 1975. évi Helsinkii Záróokmányra és az 1990. évi Koppenhágai Találkozó dokumentumára,

hangsúlyozva a kulturális kölcsönhatás és a többnyelvűség értékét, és tekintettel arra, hogy a regionális vagy kisebbségi nyelvek védelme és támogatása nem történhet a hivatalos nyelvek és azok megtanulása szükségességének a hátrányára,

tudatában annak, hogy Európa különböző országaiban és régióiban a regionális vagy kisebbségi nyelvek védelme és fejlesztése fontos hozzájárulás egy olyan Európa felépítéséhez, amely a nemzeti szuverenitás és a területi integri-

tás keretei között a demokrácia és a kulturális sokrétűség elvein alapul,

figyelembe véve az európai országok különböző régióiban létező sajátos feltételeket és történelmi hagyományokat,

az alábbiakban állapodtak meg:

I. Rész

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Cikk

Meghatározások

A jelen Karta vonatkozásában:

a) „regionális vagy kisebbségi nyelvek” kifejezés alatt azon nyelvek értendők,

(i) amelyeket valamely állam adott területén az állam olyan polgárai hagyományosan használnak, akik az állam fennmaradó népességénél számszerűen kisebb csoportot alkotnak, és

(ii) amelyek különböznek ezen állam hivatalos nyelvétől/nyelveitől,

azonban ez nem foglalja magába sem az állam hivatalos nyelvének/nyelveinek dialektusait, sem a bevándorlók nyelveit;

b) a „regionális vagy kisebbségi nyelv használatának területén” az a földrajzi körzet értendő, ahol ez a nyelv olyan számú személy kifejezési eszköze, amely indokolja a jelen Karta által előírt különböző védelmi és ösztönző intézkedések meghozatalát;

c) a „területhez nem köthető nyelveken” az állam polgárai által beszélt olyan nyelvek értendők, amelyek különböznek az állam lakosságának többi része által beszélt nyelvtől vagy nyelvektől, de amelyeket, bár az állam területén hagyományosan beszélnek, nem lehet egy külön földrajzi körzethez kapcsolni.

2. Cikk

Kötelezettségvállalások

1. Mindegyik Fél vállalja, hogy a II. Rész rendelkezéseit valamennyi, a területén használt és az 1. Cikk definíciójának megfelelő regionális vagy kisebbségi nyelvre alkalmazza.

2. Minden Fél a 3. Cikknek megfelelően a megerősítés, elfogadás vagy jóváhagyás időpontjában megjelölt minden nyelv kapcsán vállalja, hogy a jelen Karta III. Részének rendelkezései közül legkevesebb harmincöt bekezdést vagy pontot alkalmaz, éspedig legalább

három-három a 8. és 12. Cikkből és egyet-egy a 9., 10., 11. és 13. Cikkből.

3. Cikk

Gyakorlati intézkedések

1. Minden Szerződő Állam megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratában megjelöl minden olyan regionális vagy kisebbségi nyelvet, illetve területe egészén vagy annak részén kevésbé elterjedt hivatalos nyelvet, amelyekre a 2. Cikk 2. bekezdésének megfelelően kiválasztott bekezdéseket alkalmazzák.

2. Minden Fél, bármely későbbi időpontban értesítheti a Főtitkárt, hogy a Karta bármely más, a megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratában meg nem jelölt bekezdéseinek rendelkezéseiből fakadó kötelezettségeket elvállalja, továbbá, hogy a jelen Cikk 1. bekezdését más regionális vagy kisebbségi nyelvekre, illetve más, területének egészén vagy annak részén kevésbé elterjedt hivatalos nyelvekre is alkalmazza.

3. Az előző bekezdés szerinti kötelezettségvállalások a megerősítés, elfogadás vagy jóváhagyás elválaszthatatlan részét képezik, és közlésük időpontjától ugyanolyan joghatást váltanak ki.

4. Cikk

A fennálló védelmi rendszerek

1. A jelen Karta egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, mint amely korlátozza, vagy lerontja az Emberi Jogok Európai Egyezménye által biztosított jogokat.

2. A jelen Karta rendelkezései nem érintik azoknak a valamely Fél területén létező, illetve megfelelő kétoldalú vagy sokoldalú nemzetközi megállapodások által előírt rendelkezéseknek az érvényét, amelyek a regionális vagy kisebbségi nyelvek helyzetét vagy a kisebbségekhez tartozó személyek jogi státusát kedvezőbben szabályozzák.

5. Cikk

Fennálló kötelezettségek

A jelen Kartában semmi sem lehet oly módon értelmezhető, mintha az feljogosítana bármely olyan tevékenység kezdeményezésére vagy lépés megtételére, amely sérti az Egyesült Nemzetek Alapokmányának céljait vagy egyéb nemzetközi jogi kötelezettségeket, ideértve az államok szuverenitásának és területi integritásának elvét.

6. Cikk

Tájékoztató

A Felek gondoskodnak arról, hogy az érintett hatóságok, szervezetek és személyek a jelen Karta által létesített jogokról és kötelezettségekről tájékoztatást kapjanak.

II. Rész

A 2. CIKK 1. BEKEZDÉSÉNEK MEGFELELŐEN
KÖVETETT CÉLOK ÉS ELVEK

7. Cikk

Célok és elvek

1. A Felek a regionális vagy kisebbségi nyelvek vonatkozásában azokon a területeken, ahol ezeket a nyelveket használják, mindegyik nyelv helyzetének megfelelően politikájukat, jogalkotásukat és gyakorlatukat az alábbi célokra és elvekre alapítják:

a) a regionális vagy kisebbségi nyelveknek, mint a kulturális gazdagság kifejezésének az elismerése;

b) minden egyes regionális vagy kisebbségi nyelv földrajzi körzetének tiszteletben tartása annak érdekében, hogy a fennálló vagy később létesítendő közigazgatási felosztás ne képezze e regionális vagy kisebbségi nyelv támogatásának akadályát;

c) a regionális vagy kisebbségi nyelvek megóvása érdekében, azok fejlesztését szolgáló, határozott támogató lépések szükségessége;

d) a regionális vagy kisebbségi nyelveknek a magánéletben és közéletben, szóban és írásban való használatának megkönnyítése és/vagy bátorítása;

e) a jelen Karta által szabályozott területeken, valamely regionális vagy kisebbségi nyelvet használó csoportok és ugyanannak az államnak azonos vagy hasonló nyelvet használó egyéb csoportjai közötti kapcsolatok megőrzése és fejlesztése, valamint az államnak eltérő nyelveket használó egyéb csoportjaival kulturális kapcsolatok létesítése;

f) a regionális vagy kisebbségi nyelvek oktatása és tanulása, megfelelő formáinak és eszközeinek biztosítása minden megfelelő szinten;

g) olyan eszközök biztosítása, melyek lehetővé teszik valamely regionális vagy kisebbségi nyelvet használó körzetben lakók, de e nyelvet nem beszélők számára, hogy amennyiben kívánják, elsajátíthassák e nyelvet;

h) a regionális vagy kisebbségi nyelveknek egyetemeken vagy ezzel egyenértékű intézményekben történő tanulásának és kutatásának támogatása;

i) a jelen Karta által szabályozott területeken a nemzetközi cserék megfelelő formáinak támogatása két vagy több államban azonos vagy hasonló formában használt regionális vagy kisebbségi nyelvek vonatkozásában.

2. A Felek vállalják, hogy ha azt még nem tették volna meg, megszüntetnek minden indokolatlan megkülönböztetést, kizárást, megszorítást vagy előnyben részesítést, amely valamely regionális vagy kisebbségi nyelv használatát érinti, és célja az, hogy e nyelv megőrzésétől vagy fejlesztésétől elbátortalanítson, vagy azt veszélyeztesse. A regionális vagy kisebbségi nyelvek érdekét szolgáló különleges intézkedések meghozatala, melyek célja, hogy az ezeket a nyelveket használók és a lakosság többi része közötti egyenlőség kiteljesedjen, vagy hogy különleges helyzetüket figyelembe vegyék, nem minősül az elterjedtebb nyelveket használókkal szemben hátrányos megkülönböztetésnek.

3. A Felek vállalják, hogy a megfelelő eszközökkel elősegítik az ország összes nyelvi csoportjai közötti kölcsönös megértést, különösen azt, hogy a regionális vagy kisebbségi nyelvek iránti tisztelet, megértés és tolerancia elvét az országban folyó oktatás és képzés céljai közé foglalják, és a tömegtájékoztató eszközöket ugyanezen célok követésére bátorítják.

4. A Felek vállalják, hogy a regionális vagy kisebbségi nyelvekkel illető politikájuk kialakítása során figyelembe veszik az ezeket a nyelveket használó csoportok által jelzett szükségleteket és kívánságokat. A Feleket arra bátorítják, ha szükséges, hozzanak létre olyan szervezetet, amelyek a regionális vagy kisebbségi nyelveket érintő minden kérdésben tanácsokat adhatnak a hatóságoknak.

5. A Felek vállalják, hogy mutatis mutandis alkalmazák a fenti 1—4. bekezdéseket a területhez nem köthető nyelvekre. E nyelvek esetében azonban a jelen Karta hatályosulását szolgáló intézkedések természetét és terjedelmét rugalmasan kell meghatározni, figyelembe véve a kérdéses nyelvet használó csoportok szükségleteit és kívánságait, tiszteletben tartva hagyományait és jellemzőiket.

III. Rész

A REGIONÁLIS VAGY KISEBBSÉGI
NYELVEKNEK A KÖZÉLETBEN VALÓ
HASZNÁLATÁT ELŐSEGÍTŐ INTÉZKEDÉSEK
A 2. CIKK 2. BEKEZDÉSE ÉRTELMEBEN VÁLLALT
KÖTELEZETTSÉGEKKEL ÖSSZHANGBAN

8. Cikk

Oktatásügy

1. Az oktatásügyet illetően a Felek azokon a területeken, ahol ezeket a nyelveket használják, e nyelvek mindegyike helyzetének megfelelően, és anélkül, hogy az állam

hivatalos nyelvének/nyelveinek oktatása hátrányt szenvedne, vállalják, hogy

a) (i) elérhetővé teszik az iskolaelőkészítő oktatást az érintett regionális vagy kisebbségi nyelveken, vagy

(ii) elérhetővé teszik az iskolaelőkészítő oktatás lényegi részét az érintett regionális vagy kisebbségi nyelveken, vagy

(iii) a fenti (i) és (ii) szerinti intézkedések valamelyikét legalább azokra a tanulókra alkalmazzák, akiknek családja ezt kívánja, és létszáma elegendőnek minősül, vagy

(iv) amennyiben a közhivataloknak nincs közvetlen hatáskörük az iskolaelőkészítő oktatás tekintetében, elősegítik és/vagy bátorítják a fenti (i) és (iii) szerinti intézkedések alkalmazását;

b) (i) elérhetővé teszik az általános iskolai oktatást az érintett regionális vagy kisebbségi nyelveken, vagy

(ii) elérhetővé teszik az általános iskola lényegi részét az érintett regionális vagy kisebbségi nyelveken, vagy

(iii) biztosítják, hogy az érintett regionális vagy kisebbségi nyelvek oktatása az általános iskolai tanrend integráns részét képezze, vagy

(iv) a fenti (i)—(iii) szerinti intézkedések valamelyikét legalább azokra a tanulókra alkalmazzák, akiknek családja ezt kívánja, és létszáma elegendőnek minősül;

c) (i) elérhetővé teszik a középiskolai oktatást az érintett regionális vagy kisebbségi nyelveken, vagy

(ii) elérhetővé teszik a középiskola lényegi részét az érintett regionális vagy kisebbségi nyelveken, vagy

(iii) biztosítják, hogy az érintett regionális vagy kisebbségi nyelvek oktatása a középiskolai tanrend integráns részét képezze, vagy

(iv) a fenti (i)—(iii) szerinti intézkedések valamelyikét legalább azokra a tanulókra alkalmazzák, akik kívánják, vagy adott esetben, akiknek családja kívánja, és létszáma elegendőnek minősül;

d) (i) elérhetővé teszik a szakközépiskolai és szakmunkásképzést az érintett regionális vagy kisebbségi nyelveken, vagy

(ii) elérhetővé teszik a szakközépiskolai és szakmunkásképzés lényegi részét az érintett regionális vagy kisebbségi nyelveken, vagy

(iii) biztosítják, hogy az érintett regionális vagy kisebbségi nyelvek oktatása a szakközépiskolai és szakmunkásképzési tanrend integráns részét képezze, vagy

(iv) a fenti (i)—(iii) szerinti intézkedések valamelyikét legalább azokra a tanulókra alkalmazzák, akik kívánják, vagy adott esetben, akiknek családja kívánja, és létszáma elegendőnek minősül;

e) (i) elérhetővé teszik az egyetemi és más felsőoktatási képzést az érintett regionális vagy kisebbségi nyelveken, vagy

(ii) megteremtik a feltételeket, hogy e nyelveket, mint egyetemi vagy felsőoktatási tárgyat tanulhassák, vagy

(iii) amennyiben az állam szerepe a felsőoktatási intézményekkel fenntartott kapcsolatrendszerben nem teszi lehetővé az (i) és (ii) bekezdések alkalmazását, úgy bátorít-

ják és/vagy engedélyezik a regionális vagy kisebbségi nyelveken folyó egyetemi oktatást, vagy egyéb felsőoktatási intézményben történő tanulást, vagy megteremtik a feltételeket, hogy e nyelveket, mint egyetemi vagy felsőoktatási tárgyat tanulhassák;

f) (i) intézkednek, hogy a felnőttoktatásnak és továbbképzésnek legyenek olyan tanfolyamai, melyek elsősorban vagy teljesen a regionális vagy kisebbségi nyelveken valósulnak meg, vagy

(ii) e nyelveket a felnőttoktatás és a továbbképzés tárgyaiként javasolják, vagy

(iii) amennyiben a közhivataloknak nincs közvetlen hatáskörük a felnőttoktatásban, úgy előnyben részesítik és/vagy bátorítják e nyelvek használatát a felnőttoktatásban és továbbképzésben;

g) intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy biztosítsák annak a történelemnek és kultúrának az oktatását, amelyet a regionális vagy kisebbségi nyelvek hordoznak;

h) biztosítják az oktatók részére a Fél által az a)—g) bekezdések közül elfogadottak megvalósításához szükséges alap- és továbbképzést;

i) létrehozhatnak felügyelő szerve(ke)t a regionális vagy kisebbségi nyelvek oktatásának megteremtésében és fejlesztésében tett intézkedések és elért előrehaladás figyelemmel kísérése és a kérdésekről nyilvánosságra hozandó időszaki jelentések elkészítése céljából.

2. Az oktatásügy vonatkozásában azokban a körzetekben, amelyek nem minősülnek a regionális vagy kisebbségi nyelvek által hagyományosan használt körzetnek, ha azt a regionális vagy kisebbségi nyelvet használók száma indokolja, a Felek vállalják, hogy engedélyezik, bátorítják vagy létrehozzák a regionális vagy kisebbségi nyelven történő oktatást vagy az ilyen nyelvek oktatását valamennyi megfelelő oktatási szinten.

9. Cikk

Igazságszolgáltatás

1. Az olyan igazságszolgáltatási kerületekben, ahol a regionális vagy kisebbségi nyelvet használó személyek száma az alábbi intézkedések megtételét indokolja, a Felek e nyelvek mindegyike helyzetének megfelelően, és azzal a feltétellel, hogy a jelen bekezdés által nyújtott lehetőségek kihasználását nem minősíti a bíró az igazságszolgáltatás rendes ügymenetét akadályozónak, vállalják, hogy

a) büntetőeljárásokban:

(i) biztosítják, hogy az igazságszolgáltatási hatóságok az egyik fél kérelmére az eljárást a regionális vagy kisebbségi nyelveken folytassák, és/vagy

(ii) garantálják a vádlott jogát, hogy saját regionális vagy kisebbségi nyelvét használja, és/vagy

(iii) biztosítják, hogy az indítványok, az írásos és szóbeli bizonyítékok ne minősülhessenek pusztán azon az

alapon elfogadhatatlanoknak, hogy regionális vagy kisebbségi nyelven készültek, és/vagy

(iv) az igazságszolgáltatási eljáráshoz kapcsolódó okmányokat kérelemre a regionális vagy kisebbségi nyelveken is kiállítják, ha szükséges, tolmácsok és fordítások igénybevételével úgy, hogy az ne jelentsen az érdekelteknek külön költséget;

b) polgári eljárásokban:

(i) biztosítják, hogy az igazságszolgáltatási hatóságok, az egyik fél kérésére az eljárást a regionális vagy kisebbségi nyelveken folytassák, és/vagy

(ii) megengedik, hogy amennyiben egy peres félnek személyesen kell megjelennie a bíróság előtt, úgy ott saját regionális vagy kisebbségi nyelvét használja anélkül, hogy az számára külön költséget jelentsen, és/vagy

(iii) megengedik a regionális vagy kisebbségi nyelven készült dokumentumok és bizonyítékok benyújtását, ha szükséges tolmácsok és fordítások segítségével;

c) a közigazgatási ügyekben illetékes igazságszolgáltatási szervek előtti eljárásokban:

(i) biztosítják, hogy az igazságszolgáltatási szervek, az egyik fél kérésére az eljárást a regionális vagy kisebbségi nyelveken folytassák, és/vagy

(ii) megengedik, hogy amennyiben egy peres félnek személyesen kell megjelennie az igazságszolgáltatási szerv előtt, úgy ott saját regionális vagy kisebbségi nyelvét használja anélkül, hogy az számára külön költséget jelentene, és/vagy

(iii) megengedik regionális vagy kisebbségi nyelveken készült dokumentumok és bizonyítékok benyújtását, ha szükséges, tolmácsok és fordítások segítségével;

d) intézkednek, hogy a fenti b) és c) bekezdések (i) és (iii) pontjainak végrehajtása, valamint a tolmácsok és fordítások esetleges alkalmazása az érdekeltek számára ne jelentsen többletköltséget.

2. A Felek vállalják, hogy

a) nem minősítik érvénytelennek az államban készült jogi okmányokat pusztán azon az alapon, hogy egy regionális vagy kisebbségi nyelven íródtak; vagy

b) nem minősítik a Felek között érvénytelennek az országban készült jogi okmányokat pusztán azon az alapon, hogy egy regionális vagy kisebbségi nyelven készültek, és biztosítják, hogy azok az érdekeltek, de e nyelvet nem beszélő harmadik Féllel szemben is felhívhatók legyenek, azzal a feltétellel, hogy az okmány tartalmát az azt felhívni kívánó(k) velük megismerteti(k); vagy

c) nem minősítik a felek között érvénytelennek az országban készült jogi okmányokat pusztán azon az alapon, hogy egy regionális vagy kisebbségi nyelven készültek.

3. A Felek vállalják, hogy kisebbségi vagy regionális nyelveken hozzáférhetővé teszik a legfontosabb állami törvényszövegeket, valamint azokat, amelyek különösen érintik e nyelvek használóit, feltéve, hogy e szövegek másként nem hozzáférhetőek.

10. Cikk

Közigazgatási hatóságok és közszolgálati szervek

1. Az állam azon közigazgatási kerületein, ahol a regionális vagy kisebbségi nyelvet használó személyek száma az alábbi intézkedéseket indokolja, a Felek a nyelvek mindegyike helyzetének megfelelően, abban a mértékben, ahogy az ésszerűen lehetséges, vállalják, hogy

a) (i) gondoskodnak arról, hogy a közigazgatási hatóságok a regionális vagy kisebbségi nyelveket használják, vagy

(ii) gondoskodnak arról, hogy a közösséggel kapcsolatban álló tisztviselők a regionális vagy kisebbségi nyelveket használják azokkal a személyekkel fennálló kapcsolataikban, akik hozzájuk ezeken a nyelveken fordulnak, vagy

(iii) gondoskodnak arról, hogy a regionális vagy kisebbségi nyelveket használók szóbeli és írásbeli kérelmeket ezeken a nyelveken nyújthassanak be, és választ is ezeken a nyelveken kapjanak, vagy

(iv) gondoskodnak arról, hogy a regionális vagy kisebbségi nyelveket használók írásbeli és szóbeli kérelmeket ezeken a nyelveken nyújthassanak be, vagy

(v) gondoskodnak arról, hogy a regionális vagy kisebbségi nyelveket használók jogérvényesen nyújthassanak be ilyen nyelvű dokumentumot;

b) széles körben használt közigazgatási szövegeket és formanyomtatványokat a lakosság számára, regionális vagy kisebbségi nyelveken, illetve kétnyelvű változatokban tesznek közzé;

c) megengedik, hogy a közigazgatási hatóságok dokumentumokat regionális vagy kisebbségi nyelven készítsenek.

2. Azon helyi és regionális hatóságokat illetően, melyek területén a regionális vagy kisebbségi nyelveket használók száma az alábbi intézkedéseket indokolja, a Felek vállalják, hogy megengedik és/vagy bátorítják:

a) a regionális vagy kisebbségi nyelvek használatát a regionális vagy helyi közigazgatásban;

b) a regionális vagy kisebbségi nyelveket használóknak azt a lehetőséget, hogy szóbeli vagy írásbeli kérelmeket ezeken a nyelveken nyújthassanak be;

c) a regionális testületek hivatalos dokumentumaikat a regionális vagy kisebbségi nyelveken is közzétegyék;

d) a helyi testületek dokumentumaikat a regionális vagy kisebbségi nyelveken is közzétegyék;

e) hogy a regionális testületek közgyűlési vitáiban a regionális vagy kisebbségi nyelveket használják, ami azonban nem zárja ki az állam hivatalos nyelvének/nyelveinek használatát;

f) hogy a helyi testületek közgyűlési vitáiban a regionális vagy kisebbségi nyelveket használják, ami azonban nem zárja ki az állam hivatalos nyelvének/nyelveinek használatát;

g) a helyneveknél a regionális vagy kisebbségi nyelveken hagyományos és helyes formák használatát vagy elfogadását, ha szükséges a hivatalos nyelv(ek) szerinti elnevezésekkel együttesen használva.

3. A közigazgatási hatóságok vagy az ő nevükben tevékenykedő más személyek által működtetett közszolgálati szervezetek illetően a Szerződő Felek a regionális vagy kisebbségi nyelvek használatának területein e nyelvek mindegyike helyzetének megfelelően, abban a mértékben, ahogyan az ésszerűen lehetséges, vállalják, hogy

a) gondoskodnak arról, hogy használják a regionális vagy kisebbségi nyelveket a szolgáltatások nyújtásakor; vagy

b) megengedik a regionális vagy kisebbségi nyelveket használóknak, hogy kérelmet ezeken a nyelveken terjesszenek elő, és úgy is kapjanak rá választ; vagy

c) megengedik a regionális vagy kisebbségi nyelveket használóknak, hogy kérelmet ezeken a nyelveken terjesszenek elő.

4. Az 1., a 2. és a 3. bekezdések közül általuk elfogadott rendelkezések végrehajtására tekintettel a Felek vállalják, hogy az alábbi intézkedések közül egyet vagy többet meghoznak:

a) az esetleges szükséges fordítás vagy tolmácsolás;

b) elegendő számú köztisztviselő és más közalkalmazott foglalkoztatása, és ha szükséges, képzése;

c) azoknak az igényeknek a lehetséges mértékű kielégítése, melyek arra irányulnak, hogy a regionális vagy kisebbségi nyelvek használatának területein a regionális vagy kisebbségi nyelvet ismerő köztisztviselőket nevezze ki.

5. A Felek vállalják, hogy megengedik a családneveknek az érdekeltek kérésére a regionális vagy kisebbségi nyelveken történő használatát és felvételét.

11. Cikk

Tömeztájékoztató eszközök

1. A regionális vagy kisebbségi nyelvek használói számára, e nyelvek használatának területein, és e nyelvek mindegyike helyzetének megfelelően, abban a mértékben, ahogy a közhatalok közvetlen vagy közvetett módon hatáskörrel, hatósági jogkörrel vagy szereppel bírnak e területen, és tiszteletben tartva a tömeztájékoztató eszközök függetlenségének és autonómiájának elveit, a Felek vállalják, hogy

a) abban a mértékben, ahogy a rádió és televízió közszolgálatot lát el

(i) biztosítják legalább egy-egy, a regionális vagy kisebbségi nyelveken sugárzó rádióállomás és televíziós csatorna létesítését, vagy

(ii) bátorítják és/vagy megkönnyítik legalább egy-egy, a regionális vagy kisebbségi nyelveken sugárzó rádióállomás és televíziós csatorna létesítését, vagy

(iii) megteszik a megfelelő intézkedéseket, hogy a műsorszórók regionális vagy kisebbségi nyelveken készült műsorokat is programjukba iktassanak;

b) (i) bátorítják és/vagy megkönnyítik legalább egy, a regionális vagy kisebbségi nyelveken sugárzó rádióállomás létesítését, vagy

(ii) bátorítják és/vagy megkönnyítik regionális vagy kisebbségi nyelven készült rádióműsorok rendszeres sugárzását;

c) (i) bátorítják és/vagy megkönnyítik legalább egy, a regionális vagy kisebbségi nyelveken sugárzó televíziós csatorna létesítését, vagy

(ii) bátorítják és/vagy megkönnyítik regionális vagy kisebbségi nyelveken készült televízió-műsorok rendszeres sugárzását;

d) bátorítják és/vagy megkönnyítik regionális vagy kisebbségi nyelvű audiovizuális műalkotások készítését és terjesztését;

e) (i) bátorítják és/vagy megkönnyítik legalább egy, a regionális vagy kisebbségi nyelveket használó sajtóorgánum létesítését és/vagy fenntartását, vagy

(ii) bátorítják és/vagy megkönnyítik regionális vagy kisebbségi nyelveken készült sajtócikkek rendszeres közlését;

f) (i) ha jogszabály lehetővé teszi általában a tömeztájékoztató pénzügyi támogatását, fedezi a regionális vagy kisebbségi nyelveket használó tömeztájékoztató eszközök többletköltségeit, vagy

(ii) kiterjesztik a létező pénzügyi támogatási intézkedéseket a regionális vagy kisebbségi nyelvű audiovizuális műalkotásokra;

g) támogatják regionális vagy kisebbségi nyelveket használó tömeztájékoztató eszközök számára újságíróknak és egyéb személyzetnek a képzését.

2. A Felek vállalják, hogy biztosítják a szomszédos országokból egy regionális vagy kisebbségi nyelvvel azonos vagy hasonló nyelven készült rádió- és televízióadások közvetlen vételének szabadságát, és nem támasztanak akadályt a szomszéd országok ilyen nyelvű rádió- és televízióadásainak tovább sugárzása elé. Ezen túlmenően gondoskodnak arról, hogy egy regionális vagy kisebbségi nyelvvel azonos vagy ahhoz hasonló nyelven gyakorolt szólásszabadság és az információáramlás szabadsága elé az írott sajtót illetően semminemű korlátozás ne tétessék. Fent említett szabadságjogok gyakorlása, mivel az kötelezettségeket és felelősséget is tartalmaz, a nemzetbiztonság, a területi integritás vagy a közbiztonság, a közrend védelme és a bűncselekmények elkövetésének megakadályozása, az egészség vagy a közérkölcös védelme, mások jó hírnevének és jogainak védelme, bizalmas jellegű információk kiszivárgásának megakadályozása, vagy az igazságszolgáltatás tekintélye és pártatlanságának biztosítása érdekében a tör-

vény által előírt, egy demokratikus társadalomban szükséges eljárási szabályoknak, feltételeknek, korlátozásoknak vagy szankcióknak rendelhető alá.

3. A Felek gondoskodnak arról, hogy a regionális vagy kisebbségi nyelveket használók érdekeit képviseltesék, vagy vegyék tekintetbe a törvényeknek megfelelően esetleg létrehozott, a tömegtájékoztatási eszközök szabadságát és pluralizmusát garantáló testületekben.

12. Cikk

Kulturális tevékenység és kulturális létesítmények

1. A kulturális tevékenységre és a kulturális létesítményekre — különösen a könyvtárakra, videotékákra, kulturális központokra, múzeumokra, archívumokra, akadémiákra, színházakra és filmszínházakra, valamint irodalmi és filmművészeti alkotásokra, a nép kulturális önkifejezésére, fesztiválokra és — ideértve egyebek között az új technológiák használatát — a kulturális iparra vonatkozóan, azokon a területeken, ahol e nyelveket beszélnek, és abban a mértékben, ahogy a hatóságoknak ezen a téren hatáskörük, hatósági jogkörük vagy szerepük van, a Felek vállalják, hogy

a) bátorítják a regionális vagy kisebbségi nyelveken történő önkifejezést, valamint az ilyen kezdeményezéseket, és elősegítik az ezeken a nyelveken készült műalkotások megismerésének különböző módjait;

b) támogatják a regionális vagy kisebbségi nyelveken készült műalkotások más nyelveken történő megismerését lehetővé tevő különböző módokat, a fordítások, a szinkronizálás, az utószinkronizálás és a feliratozás segítségével és fejlesztésével;

c) támogatják a más nyelveken készült műalkotások regionális vagy kisebbségi nyelveken történő megismerésének lehetővé tételét, a fordítások, a szinkronizálás, az utószinkronizálás és a feliratozás segítségével és fejlesztésével;

d) gondoskodnak arról, hogy a különböző fajtájú kulturális tevékenységek szervezéséért vagy támogatásáért felelős szervezetek az általuk kezdeményezett vagy támogatott tevékenységeikbe megfelelő mértékben beiktassák a regionális vagy kisebbségi nyelvek vagy kulturák ismeretét és használatát;

e) gondoskodnak arról, hogy a kulturális tevékenységek szervezéséért vagy támogatásáért felelős szervezeteknek olyan személyzet álljon rendelkezésére, amely teljes mértékben ismeri az adott regionális vagy kisebbségi nyelvet, valamint a lakosság többi részének nyelvét/nyelveit;

f) támogatják a regionális vagy kisebbségi nyelveket használók képviselőinek közvetlen részvételét az eszközök biztosításában és a kulturális programok tervezésében;

g) bátorítják és/vagy megkönnyítik olyan szervezet(ek) létesítését, amely(ek) a regionális vagy kisebbségi nyelve-

ken készült műalkotások gyűjtéséért, rögzítéséért és a közönségnek történő bemutatásáért felelős(ek);

h) ha szükséges, létrehozhatnak és/vagy támogatnak és finanszíroznak fordítói szolgáltatásokat és terminológiai kutatásokat arra való különös tekintettel, hogy megőrizték és fejlesszék minden regionális vagy kisebbségi nyelven a kellő közigazgatási, kereskedelmi, gazdasági, társadalmi, technológiai vagy jogi terminológiát.

2. Azokat a területeket illetően, amelyek kívül esnek a regionális vagy kisebbségi nyelvek hagyományos használati területein, a Felek vállalják, hogy az előző bekezdésnek megfelelően megengedik, bátorítják és/vagy biztosítják a megfelelő kulturális tevékenységeket és kulturális létesítményeket, amennyiben azt valamely regionális vagy kisebbségi nyelvet használók száma indokolja.

3. A Felek vállalják, hogy külföldön megvalósuló kulturális politikájukban kellő helyet biztosítanak a regionális vagy kisebbségi nyelveknek és annak a kultúrának, amelyet e nyelvek hordoznak.

13. Cikk

Gazdasági és társadalmi élet

1. A gazdasági és társadalmi tevékenységeket illetően, a Felek az ország egészére nézve vállalják, hogy

a) kiiktatnak jogalkotásukból minden olyan rendelkezést, mely igazolható okok nélkül tiltja vagy korlátozza a regionális vagy kisebbségi nyelvek használatát a gazdasági vagy társadalmi élet dokumentumaiban, különösen a munkaszerződésekben és az olyan technikai dokumentumokban mint a termékek és felszerelések használati útmutatói;

b) megtiltják, hogy a vállalatok belső szabályzataiba és a magánokiratokba, legalábbis amelyek az azonos nyelvet beszélők között jöttek létre, a regionális vagy kisebbségi nyelvek használatát kizáró vagy korlátozó Cikkék kerüljenek;

c) fellépnek az olyan gyakorlattal szemben, mely elbátorítaná a regionális vagy kisebbségi nyelveknek a gazdasági vagy társadalmi tevékenységek keretei között történő használatától;

d) a fenti pontokban jelzettektől eltérő módokon megkönnyítik és/vagy bátorítják a regionális vagy kisebbségi nyelvek használatát.

2. A gazdasági és társadalmi tevékenység tekintetében, a regionális vagy kisebbségi nyelvek használatának területein, abban a terjedelemben, ahogy a hatóságok hatáskörrel bírnak, és az ésszerűen lehetséges mértékben, a Felek vállalják, hogy

a) pénzügyi és bankügyi szabályzataikban meghatározzák azokat a részletszabályokat, melyek lehetővé teszik a kereskedelmi szokásokkal összhangban, a regionális vagy kisebbségi nyelvek használatát a fizetési utalványokon

(csekkek, váltók stb.) vagy egyéb pénzügyi okmányokon, illetve adott esetben gondoskodnak az ilyen rendelkezések megvalósításáról;

b) a közvetlen ellenőrzésük alá tartozó gazdasági és társadalmi szektorokban (közszektor) a regionális vagy kisebbségi nyelvek használatát bátorító tevékenységet folytatnak;

c) gondoskodnak arról, hogy az olyan létesítmények mint a kórházak, nyugdíjasházak, otthonok, lehetőséget biztosítsanak arra, hogy az egészségügyi, életkori vagy egyéb okból gondozásra szorulókat regionális vagy kisebbségi nyelvükön fogadják és kezeljék;

d) megfelelő módon gondoskodnak arról, hogy a biztonsi felhívásokat a regionális vagy kisebbségi nyelveken is megfogalmazzák;

e) regionális vagy kisebbségi nyelveken is hozzáférhetővé teszik a fogyasztók jogait érintő, az illetékes hatóságok által adott információkat.

14. Cikk

Határokon túli cserekapcsolatok

A Felek vállalják, hogy

a) olyan módon alkalmazzák a létező és olyan államokkal szemben fennálló kötelezettséget tartalmazó két- és többoldalú megállapodásokat, ahol ugyanazt a nyelvet azonos vagy hasonló formában használják, vagy — ha szükséges — olyanok megkötésére törekednek, hogy azok segítsék elő az érintett államokban élő, azonos nyelvet használók közötti kapcsolatokat a kultúra, az oktatás, az információ, a szakképzés és a továbbképzés területén;

b) a regionális vagy kisebbségi nyelvek érdekében megkönnyítik és/vagy támogatják a határokon túli együttműködést, különösen annak a területnek a regionális vagy helyi szervei közötti együttműködést, ahol ugyanazt a nyelvet azonos vagy hasonló formában használják.

IV. Rész

A KARTA VÉGREHAJTÁSA

15. Cikk

Időszaki jelentések

1. A Felek, a Miniszteri Bizottság által később meghatározandó formában, rendszeres időszakonként jelentést nyújtanak be az Európa Tanács Főtitkárának a jelen Karta II. Részének megfelelően követett politikájukról és a III. Rész elfogadott rendelkezéseinek végrehajtására tett intézkedéseikről. Az első jelentést a Kartának az illető állam tekintetében történt hatálybalépését követő egy

éven belül, majd a többi jelentést az első jelentést követően háromévenként kell benyújtani.

2. A Felek nyilvánosságra hozzák jelentéseiket.

16. Cikk

A jelentések megvizsgálása

1. Az Európa Tanács Főtitkárának a 15. Cikk szerint benyújtott jelentéseket a 17. Cikknek megfelelően létrehozott szakértői bizottság vizsgálja meg.

2. Valamely aláíró Fél országában jogszerűen létesült testületek vagy egyesületek felhívhatják a szakértői bizottság figyelmét ezen aláíró Félnek a jelen Karta III. Része értelmében vállalt kötelezettségeit illető kérdésekre. Az érdekelt Féllel történt konzultáció után a szakértői bizottság ezeket az információkat a jelen Cikk 3. bekezdésében említett jelentés elkészítése során figyelembe veheti. Ezek a testületek vagy egyesületek az aláíró Félnek, a II. Részben foglaltak értelmében követett politikájára vonatkozó nyilatkozatokat is betérjeszhetnek.

3. Az 1. bekezdésben jelzett jelentések és a 2. bekezdésben jelzett információk alapján a szakértői bizottság a Miniszteri Bizottság számára jelentést készít. A jelentéshez mellékelik a Felek megjegyzéseit, amelyek megtételére őket felkéri, és a jelentést nyilvánosságra hozhatják.

4. A 3. bekezdésben jelzett jelentés tartalmazza különösen a szakértői bizottságnak a Miniszteri Bizottsághoz címzett javaslatait, ez utóbbi testület által, egy vagy több Félhez szükség szerint intézendő ajánlás előkészítésére.

5. Az Európa Tanács Főtitkára a Karta végrehajtásáról a Parlamenti Közgyűlésnek részletes, kétévenkénti jelentést készít.

17. Cikk

Szakértői bizottság

1. A szakértői bizottság részes Felenként egy-egy tagból áll, akiket az érintett állam által ajánlott, köztiszteltetben álló és a Karta által szabályozott kérdésekben elismert szaktekintélyek listájáról a Miniszteri Bizottság nevez ki.

2. A bizottság tagjait hat évre nevezik ki, és megbízásuk megújítható. Ha valamelyik tag megbízatásának nem tud eleget tenni, helyét az 1. bekezdésben foglalt eljárásnak megfelelően töltik be, és a kinevezett utód tisztségét elődje hivatalviselési idejének hátralévő időszakában viseli.

3. A szakértői bizottság maga állapítja meg eljárási szabályait, Titkárságát az Európa Tanács Főtitkára biztosítja.

V. Rész

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

18. Cikk

A jelen Karta az Európa Tanács tagállamai számára áll nyitva aláírásra, megerősítést, elfogadást vagy jóváhagyást igényel. A megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratokat az Európa Tanács Főtitkáránál kell letétbe helyezni.

19. Cikk

1. A jelen Karta az azt követő harmadik hónap lejárt utáni hónap első napján lép hatályba, amikor öt állam kifejezte az Európa Tanács Főtitkárának, hogy a 18. Cikk rendelkezéseinek megfelelően a Kartát magára nézve kötelezőnek ismerte el.

2. Minden olyan állam vonatkozásában, amely később fejezi ki arra irányuló beleegyezését, hogy a Kartát magára nézve kötelezőnek ismerje el, a Karta a megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okirat letétbe helyezését követő harmadik hónap lejárt utáni hónap első napján lép hatályba.

20. Cikk

1. Az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága a jelen Karta hatálybalépését követően a Kartához történő csatlakozásra bármely olyan államot meghívhat, amely nem tagja az Európa Tanácsnak.

2. A Karta minden csatlakozó állam vonatkozásában a csatlakozási okiratnak az Európa Tanács Főtitkáránál történő letétbe helyezését követő harmadik hónap lejárt utáni hónap első napján lép hatályba.

21. Cikk

1. Minden állam, az aláírás vagy a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letétbe helyezésének időpontjában a jelen Karta 7. Cikkének 2—5. bekezdéséhez egy vagy több fenntartást tehet. Semmilyen más fenntartás nem megengedett.

2. Minden, az előző bekezdés szerint fenntartást tevő állam azt egészben vagy részben, az Európa Tanács Főtitkárához intézett értesítéssel visszavonhatja. A visszavonás az értesítésnek a Főtitkár által történt kézhezvételétől fogva válik hatályossá.

22. Cikk

1. Minden állam, bármely időpontban a jelen Kartát az Európa Tanács Főtitkárához intézett értesítéssel felmondhatja.

2. A felmondás az értesítésnek a Főtitkár által történt kézhezvételétől számított hat hónapos időszak leteltét követő hónap első napján válik hatályossá.

23. Cikk

Az Európa Tanács Főtitkára értesíti a Tanács államait és a jelen Kartához csatlakozó minden államot:

- a) minden aláírásról;
- b) minden megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letétbe helyezéséről;
- c) a jelen Kartának a 19. és 20. Cikk szerinti hatálybalépésének minden időpontjáról;
- d) minden, a jelen Kartát érintő okiratról, értesítésről vagy közlésről.

Fentiek hitelül a kellő módon meghatalmazott alulírottak aláírták a jelen Kartát.

Készült Strasbourgban, az 1992. évi november hó 5. napján, angol és francia nyelven, egyetlen példányban, melyet az Európa Tanács levéltárában kell elhelyezni. Mindkét nyelvű szöveg egyaránt hiteles. Az Európa Tanács Főtitkára az Európa Tanács valamennyi tagállama és a jelen Kartához csatlakozásra meghívott minden állam részére hiteles másolatot küld.”

3. § A Magyar Köztársaság Kormánya az Országgyűlés felhatalmazása alapján a Karta megerősítéséről szóló okirat letétbe helyezésekor a Karta 2. Cikk 2. pontja szerint a horvát, német, román, szerb, szlovák és szlovén nyelvek vonatkozásában az alábbi kötelezettségeket vállalta:

„8. Cikk

1. a) (iv)
- b) (iv)
- c) (iv)
- d) (iv)
- e) (iii)
- f) (iii)
- g)
- h)
- i)

2.

9. Cikk

1. a) (ii), (iii), (iv)
- b) (ii), (iii)
- c) (ii), (iii)
2. a), b), c)

10. Cikk

1. a) (v)
c)
2. b), e), f), g)
3. c)
4. a), c)
- 5.

11. Cikk

1. a) (iii)
b) (ii)
c) (ii)
e) (i)
f) (i)
g)

3.

12. Cikk

1. a), b), c), f), g)
- 2.
- 3.

13. Cikk

1. a)

14. Cikk

1. a), b)''

4. § (1) E törvény a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba. A Kartát 1998. március 1. napjától kell alkalmazni.

(2) A Karta végrehajtásáról a Kormány gondoskodik.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1999. évi XLI. törvény

a területsszervezési eljárásról*

Az Országgyűlés a Magyar Köztársaság Alkotmányában és a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvényben (a továbbiakban: Ötv.) meghatározott területsszervezési ügyek intézéséről a következő törvényt alkotja:

A törvény alkalmazási köre

1. § E törvényt kell alkalmazni az állam területi tagozódását érintő következő területsszervezési ügyekben:

- a) település átcsatolása másik megyéhez,
- b) új község alakítása, településegysítés megszüntetése,

- c) településegysítés,
- d) várossá nyilvánítás,
- e) területrész átadása, átvétele, cseréje települési önkormányzatok között,
- f) megyei jogú várossá nyilvánítás,
- g) megye területének, elnevezésének, székhelyének megállapítása,
- h) a főváros kerületi tagozódása, fővárosi kerület területrészének más fővárosi kerülethez való csatolása,
- i) fővárosi kerületnek vagy városrészi önkormányzatának a fővárosból való kiválása és önálló önkormányzattá nyilvánítása,
- j) települési önkormányzatnak a fővároshoz történő csatlakozása.

Közös szabályok

2. § Az állami területi tagozódást érintő területsszervezési kezdeményezésről az Országgyűlés, a köztársasági elnök — az országgyűlési képviselői és az önkormányzati általános választás évének kivételével — évente egy alkalommal dönt.

3. § (1) Az Országgyűlés hatáskörébe tartozó ügyben a döntés megalapozott előkészítése érdekében a helyi kezdeményezést a belügyminiszterhez az országgyűlési képviselők általános választásának éve kivételével minden év április 30-áig lehet felterjeszteni.

(2) A Kormány — a belügyminiszter augusztus 30-áig tett előterjesztése alapján — a helyi kezdeményezést, illetőleg saját kezdeményezését szeptember 30-áig nyújtja be az Országgyűlésnek, amely arról december 31-éig dönt.

(3) Az Országgyűlés döntése az országgyűlési képviselők választását érintően a következő országgyűlési képviselői általános választás napján, az önkormányzati választást érintően a következő önkormányzati általános választás napján lép hatályba; erről az Országgyűlés szükség esetén a területsszervezési döntéssel egyidejűleg határoz.

4. § (1) A köztársasági elnök hatáskörébe tartozó ügyben — a várossá nyilvánítás kivételével — a kezdeményezést a belügyminiszterhez a helyi önkormányzati általános választás évének kivételével minden év április 30-áig lehet felterjeszteni.

(2) A belügyminiszter november 30-áig nyújtja be a javaslatát, a köztársasági elnök december 31-éig dönt, döntését a Magyar Közlönyben közzéteszi.

(3) A döntés az önkormányzati általános választás napján lép hatályba.

5. § A területsszervezési eljárásban — amennyiben az érintett önkormányzat területén helyi kisebbségi önkormányzat működik — a polgármester az előkészítő eljárás

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. április 13-i ülésnapján fogadta el.

során kéri a helyi kisebbségi önkormányzat véleményét, és erről a képviselő-testületet tájékoztatja.

6. § (1) A polgármester, a főpolgármester a kezdeményezést az előkészítő iratokkal együtt a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője útján terjeszti fel a belügyminiszternek.

(2) A fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője ellenőrzi az eljárás törvényességét, értékeli a kezdeményezés törvényi feltételeinek a teljesítését. A fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője az iratokat az érkezést követő nyolc napon belül véleményével együtt felterjeszti a belügyminiszternek.

Település átcsatolása másik megyéhez

7. § (1) A települési képviselő-testület a településnek a területével határos másik megyéhez történő átcsatolására irányuló kezdeményezésében részletezi az átcsatolás indokait, bemutatja, hogy az átcsatolás a település fejlődésére, a lakosság többsége számára milyen előnyökkel jár.

(2) A település a másik megyéhez általában a teljes közigazgatási területével csatolható át. Ettől eltérő javaslatot akkor lehet tenni, ha az új megyehatár eltérő kialakítását természetes határvonal (folyó, közút, vasúti pálya stb.) indokolja.

(3) A települési képviselő-testület a kezdeményezés felterjesztéséhez mellékeli a földhivatal által készített határvonal leírást és térképvázlatot, amely a kezdeményezésnek megfelelő döntés esetén az új megyehatárt jelenti.

(4) A kezdeményezésről az érintett megyei önkormányzatok közgyűlései — a települési képviselő-testület kezdeményezésének megérkezését követő ülésükön, legkésőbb 3 hónapon belül — állást foglalnak, abban részletezik a saját véleményüket a kezdeményezés indokairól.

Új község alakítása, településegysítés megszüntetése

8. § (1) Az új község alakítását, településegysítés megszüntetését (a továbbiakban együtt: községgé nyilvánítás) kezdeményező előkészítő bizottság a kezdeményezés indokairól, a törvényben előírt feltételek teljesítéséről írásos tájékoztatást készít a választópolgárok számára.

(2) A tájékoztató tartalmazza az előkészítő bizottság javaslatát az új község területére, szakértői vélemény alapján a község elnevezésére, a vagyon, valamint a vagyoni jogok és kötelezettségek megosztására, a költségek viselésére.

(3) Az előkészítő bizottság elkészíti a kezdeményezésnek megfelelő döntés esetén megalakuló önkormányzat költségvetésének számítási anyagát.

9. § (1) Az előkészítő bizottság a javaslatáról kéri a képviselő-testület állásfoglalását, és a javaslatát a költségvetés számítási anyagával együtt a helyi népszavazás előtt ismerteti a választópolgárokkal.

(2) A helyi népszavazás előkészítése körében a képviselő-testület által szervezett lakossági fórumokon a polgármester ismerteti a képviselő-testület állásfoglalásait az előkészítő bizottság kezdeményezéséről, javaslatairól.

10. § (1) Az érvényes és eredményes helyi népszavazást követő 30 napon belül a képviselő-testület a határozatába foglalja a helyi népszavazás eredményét, határozatában állást foglal az előkészítő bizottság javaslatairól.

(2) A polgármester a képviselő-testület határozatát az előkészítő iratokkal együtt az ülést követő 15 napon belül felterjeszti a belügyminiszternek.

11. § (1) A belügyminiszter a kezdeményezés kiegészítésére hívja fel az érintettet, amennyiben a felterjesztés hiányos, és a hiánypótlás esetén a kezdeményezés a törvényben előírt határidőben még előterjeszthető.

(2) A belügyminiszter május 30-áig határozatban dönt arról, hogy nem terjeszti elő a kezdeményezést, ha a községgé nyilvánítás törvényi feltétele hiányzik, illetve a jogszabályban előírt eljárási szabályt nem tartottak meg. A határozatot a belügyminiszter a meghozatalától számított 3 napon belül az előkészítő bizottságnak és az érdekelt önkormányzat polgármesterének küldi meg.

12. § (1) Az előkészítő bizottság, a képviselő-testület a belügyminiszter határozatának felülvizsgálatát a kézbesítéstől számított 30 napon belül a belügyminiszternek benyújtott kérelemben a Fővárosi Bíróságtól kérheti. A belügyminiszter az iratokat a kérelem beérkezésétől számított 3 napon belül megküldi a bírósághoz.

(2) A bíróság az ügyben a beérkezéstől számított 30 napon belül nemperes eljárásban dönt. Végzésében a kérelmet elutasítja, vagy a belügyminiszter határozatát hatályon kívül helyezi. A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs. A belügyminiszter a határozat hatályon kívül helyezése esetén november 30-áig nyújtja be a kezdeményezést a köztársasági elnöknek.

13. § Községgé nyilvánítás esetén a választást követően legkésőbb 6 hónapon belül az érdekelt képviselő-testületek állapodnak meg a vagyon, a közigazgatási terület megosztásában, az új közigazgatási határvonalban. Megállapodás hiányában bármelyik érdekelt képviselő-testület kérésére alapján a megyei bíróság dönt.

Településegysítés

14. § (1) A településegysítést kezdeményező képviselő-testületek határozatukba foglalják a helyi népszavazás eredményét. Város és község egyesítése esetén a város, községek egyesítése esetén az utóbb döntő képviselő-testület polgármestere az ülést követő 15 napon belül terjeszti fel a kezdeményezést és annak előkészítő iratait a belügyminiszternek. Az előkészítő iratokban bemutatja a belterületek egybeépültségét, szakértői vélemény alapján javaslatot tesz az új település nevére, ismerteti a településegysítés érveit, indokait.

(2) A belügyminiszter május 30-áig határozatban dönt arról, hogy nem terjeszti elő a kezdeményezést, ha a települések nem egybeépültek, illetve a jogszabályban előírt eljárási szabályt nem tartották meg. A határozatot a belügyminiszter a meghozatalától számított három napon belül az érdekelt önkormányzatok polgármestereinek küldi meg. A képviselő-testületek által kérhető felülvizsgálatra a 12. § (1)—(2) bekezdését kell alkalmazni.

Várossá nyilvánítás

15. § (1) A nagyközségi képviselő-testület — a település, a várossá nyilvánítás szempontjából nagyközség — várossá nyilvánításának kezdeményezésekor részletes értékelésben mutatja be a nagyközség fejlettségét, térségi szerepét.

(2) A nagyközség fejlettségét, térségi szerepét különösen a következőkben indokolt értékelni:

a) a nagyközség helye a térség településhálózatában, fejlődésének fő jellemzői, történeti, társadalmi értékei, hagyományai,

b) a nagyközség népességének alakulása, demográfiai, társadalmi szerkezetének jellemzői,

c) a nagyközség gazdasági fejlettsége, szerkezete, jelentősebb gazdasági társaságok, kereskedelmi, szolgáltató funkciók, ezek térségi kihatása, az üdülés, az idegenforgalom és a vendéglátás jellemzői,

d) a gazdasági aktivitás, foglalkoztatottság a nagyközségben, a térségi ingázás, a képzettség jellemzői,

e) a nagyközség infrastrukturális fejlettsége, közművesítettsége: az ivóvíz-ellátottság, a szennyvízelvezetés, -tisztítás (-kezelés), -elhelyezés, a rendszeres hulladékgyűjtés, elhelyezés, a fűtés módja, a hírközlés, a szilárd burkolatú úthálózat kiépítettsége,

f) a nagyközség településszerkezete, arculata, fejlesztési koncepciói, rendezési, szabályozási tervek jellemzői,

g) a nagyközség intézményei, főként a térséget is ellátók jellemzői, elsősorban az oktatás, a kultúra, a tudomány, a kutatás, az innováció, az egészségügyi és szociális ellátás, egyéb intézmények területén, az igazgatási és rendezési szervek,

h) a nagyközség szellemi, kulturális, sportélete, társadalmi szervezethez, a civil szerveződések tevékenysége, mindezek kihatása a térségre,

i) az önkormányzati vagyon és gazdálkodás bemutatása, az önkormányzat társulások kapcsolatai, térségi szervező munkája.

16. § (1) A nagyközségi képviselő-testület a várossá nyilvánítási kezdeményezést január 31-éig terjesztheti fel a belügyminiszterhez. Az önkormányzati általános választás évében várossá nyilvánítás nem kezdeményezhető.

(2) A kezdeményezés felterjesztésekor a képviselő-testület a határozatában vállalja, hogy a várossá nyilvánítás esetén ellátja a városi önkormányzatok és szerveik részére jogszabályban előírt kötelezettségeket, megteremti azok végrehajtásának szervezeti és személyi feltételeit.

17. § (1) A belügyminiszter a várossá nyilvánítási kezdeményezések értékelésére a településtudomány, a közgazdaságtan, a közigazgatás- és műszaki tudományok, az országos önkormányzati érdekképviseleti szervezetek, a KSH képviselőjéből és más szakemberekből álló — legfeljebb 15 tagú — bizottságot kér fel. A bizottság tagjainak megbízatása a Kormány megbízatásának időtartamára szól. A belügyminiszter a bizottság javaslatainak figyelembevételével május 31-éig tesz javaslatot várossá nyilvánításra a köztársasági elnöknek, akit ezzel egyidejűleg — álláspontját indokolva — tájékoztat azokról a kezdeményezésekről, melyeket döntésre nem terjeszt elő. A köztársasági elnök június 30-áig dönt a várossá nyilvánításról, döntését a Magyar Közlönyben közzéteszi.

(2) A várossá nyilvánításról szóló döntés Magyar Közlönyben történő közzétételét követő 5 napon belül a belügyminiszter tájékoztatja az érintett képviselő-testületet arról, hogy a kezdeményezéseiket miért nem lehetett még döntésre előterjeszteni, megjelölve, hogy mely területeken, milyen fejlesztések szükségesek az előterjesztéshez. Ha a képviselő-testület fenntartja a kezdeményezését, az eredmények elérését követő év január 31-éig — az önkormányzati választás évének kivételével — a felterjesztés kiegészítésével ismételteti meg a kezdeményezését.

(3) A kezdeményezések értékelése, összehasonlíthatósága érdekében a belügyminiszter a KSH elnökével egyeztetve a Belügyi Közlönyben közleményben közzéteszi a 15. § (2) bekezdése és a 16. § (2) bekezdése szerinti szempontok részletezését, azokat az adatokat, amelyek szükségesek az értékeléshez.

*Területrész átadása, átvétele, cseréje
települési önkormányzatok között*

18. § (1) Az Ötv. 56. §-a (2) bekezdésének második mondata szerinti megállapodást az érintett választópolgárok többségi támogatása, illetve kezdeményezése esetén az

annak kinyilvánításától számított 6 hónapon belül kell megkötni. Megállapodás hiányában bármelyik képviselő-testület keresete alapján a megyei bíróság dönt a vagyoni vitában és az új közigazgatási határvonalról.

(2) Lakott területrészt átadása, átvétele, cseréje az önkormányzati általános választás napjával történhet. Az erről szóló megállapodást az önkormányzati általános választás évének április 30-áig kell megküldeni a belügyminiszterhez.

Megyei jogú várossá nyilvánítás

19. § (1) A képviselő-testület a megyei jogú várossá nyilvánítást kérelmező határozatában rögzíti, hogy területén mely megyei önkormányzati feladat- és hatásköröket lát el önállóan, illetve melyek vonatkozásában kezdeményezi társulás létrehozását a megyei önkormányzattal.

(2) A városi képviselő-testület megkeresésére a megyei közgyűlés a következő ülésén, legkésőbb 3 hónapon belül előzetesen állást foglal a társulás létrehozásáról.

A fővárost érintő területszervezési ügyek

20. § A főváros kerületi tagozódása, fővárosi kerület területrészeinek más fővárosi kerülethez való csatolása, a fővárosi kerületnek vagy városrészi önkormányzatának a fővárosból való kiválása és önálló önkormányzattá nyilvánítása, valamint a fővároshoz való csatlakozás esetén az 1—3. §-okat, az 5—10. §-okat megfelelően alkalmazni kell.

Átmeneti rendelkezés

21. § (1) A 13. §-ban foglalt rendelkezést alkalmazni kell az Ötv. hatálybalépése előtt és azt követően történt községgé nyilvánítás esetén is, ha a képviselő-testületek még nem állapodtak meg a közigazgatási terület megosztásában, illetőleg arról még nincs jogerős döntés.

(2) 1999-ben a korábbiaknak megfelelően benyújtott várossá nyilvánítási kezdeményezések elbírálásánál a 17. § (1)—(2) bekezdésében foglaltak szerint kell eljárni.

Hatálybalépés

22. § (1) E törvény a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépését követően induló kezdeményezés esetén kell alkalmazni.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) az Ötv. 57. §-ának második mondata, 66/D. §-a és 110. §-ának (2) bekezdése;

b) a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 1990. évi LXIV. törvény 54. §-a.

Módosuló rendelkezés

23. § A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 1990. évi LXIV. törvény 53. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha az egyéni választókerület képviselőjének, illetőleg a polgármesternek a megbízatása megszűnik, továbbá a 42. § (1) és (6) bekezdésében, a 44. § (2) bekezdésében, valamint az 53. § (4) és (5) bekezdésében meghatározott esetben időközi választást kell kitűzni.”

24. § Az Ötv. 52. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Új község alakításának a kezdeményezése esetén a falugyűlés legalább háromtagú előkészítő bizottságot választ a településrészen lakó települési képviselők közül, ha nincs elég települési képviselő, vagy azok a megbízatást nem vállalják, akkor más választópolgárokból. Az előkészítő bizottság javaslatot tesz az új község területére, szakértői vélemény alapján a község elnevezésére, a vagyoni, valamint a vagyoni jogok és kötelezettségek megosztására, a költségek viselésére. A javaslat elkészítéséhez — az előkészítő bizottság felkérésére — a megyei közigazgatási hivatal vezetője szakmai segítséget ad, más szerv pedig szakmai segítséget adhat.”

25. § Az Ötv. 53. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„53. § Községegyesítés megszüntetése esetén — eltérő megállapodás hiányában — a községek területe azonos a községegyesítést megelőző területükkel. Községegyesítés megszüntetésének a kezdeményezése az 52. §-ban foglalt feltételekkel és eljárással történhet. Eltérő megállapodásnak különösen akkor van helye, ha a községegyesítést megelőző terület meghatározása az érintett település működőképessége szempontjából aránytalanul nagy hátrányt jelentene.”

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1999. évi XLII. törvény

a nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól*

Az Országgyűlés, tekintettel a magyar lakosság kedvetlenül népegészségügyi mutatóira, annak érdekében, hogy a dohánytermékek fogyasztásának szabályozásával, illetőleg forgalmazásának részleges korlátozásával védelmet nyújtson a nemdohányzók, valamint az életkoruk vagy egészségi állapotuk miatt egyébként fokozott védelmet igénylő személyek részére a passzív dohányzás káros hatásaival szemben, elősegítve ezzel az egészséghez, valamint az egészséges környezethez fűződő alkotmányos jogok megvalósulását és védelmét, figyelemmel azonban — az ellentétes érdekek megfelelő egyeztetésével — a dohányzás fogyasztói szokásokkal összhangban álló lehetőségnek biztosítására, a következő törvényt alkotja:

Értelmező rendelkezések

1. § E törvény alkalmazásában

a) *dohánytermék*: cigaretta, szivar, szivarka, pipadohány és más fogyasztási dohány, vagy egyéb, külön jogszabály szerint dohányzásra szánt, dohány alapanyagú termék;

b) *dohányzás*: a dohánytermék füstképződéssel járó elégetése;

c) *közforgalmú intézmény*: az érintettek számára közfeladatot, illetőleg közérdekű vagy egyéb szolgáltatást, ellátást (a továbbiakban együtt: szolgáltatás) végző természetes vagy jogi személynek, illetőleg jogi személyiség nélküli gazdasági társaságnak a szolgáltatás, illetve az azzal összefüggő tevékenység biztosítására szolgáló létesítménye vagy egyéb eszköze;

d) *rendezvény*: a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 2. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, valamint gazdasági, kulturális, — nem szabadidős jellegű — sport, egyházi, érdekvédelmi céllal, legalább három személy egyidejű jelenlétével létrejött szervezett összejövetel, illetve esemény;

e) *zárt légtérű helyiség*: valamely műszaki megoldással környezetétől fizikailag lehatárolt létesítmény, eszköz, amelynek a külső környezetből történő folyamatos légcseréje nem, vagy kizárólag nyílászárók, illetőleg egyéb műszaki berendezés útján biztosított.

A dohánytermékek fogyasztásának alapvető szabályai

2. § (1) A dohányzás számára kijelölt helyek kivételével — a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel — nem szabad dohányozni

a) közforgalmú intézménynek a szolgáltatást igénybevevők számára nyitva álló zárt légtérű helyiségeiben;

b) tömegközlekedési eszközön;

c) zárt térben megtartott rendezvényen;

d) munkahelyen, a külön jogszabályban, valamint a munkáltató rendelkezései szerint meghatározott esetekben.

(2) Nem jelölhető ki dohányzóhely

a) egészségügyi alapellátást, illetőleg járóbeteg-szakellátást nyújtó egészségügyi szolgáltatónak, illetve egészségügyi szolgáltató ezen ellátásokat nyújtó részlegének, valamint gyógyszerártnak a betegforgalom számára nyitva álló helyiségeiben;

b) közoktatási intézménynek a tanulók által is használt helyiségeiben;

c) nappali vagy bentlakásos gyermekjóléti, gyermekvédelmi, valamint a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézménynek az igénybevevők számára nyitva álló közösségi helyiségeiben;

d) helyi közforgalomban közlekedő tömegközlekedési eszközön, helyiérdekű vasúton, valamint menetrend alapján belföldi helyközi közforgalomban közlekedő autóbuszon;

e) sportlétesítménynek a sporttevékenység végzésére szolgáló zárt légtérű helyiségeiben.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően — ha tűzvédelmi előírás nem tiltja — dohányzóhely kijelölése nélkül is lehet dohányozni

a) szórakoztató, vendéglátó szolgáltatást nyújtó közforgalmú intézményeknek kizárólag élelmiszerek, illetve egyéb italáruk kiszolgálására a vendégforgalom számára nyitvaálló helyiségeiben, ha a helyiségben helyben történő fogyasztás céljából meleg- és hidegkonyhai, továbbá cukrászati készítményt nem, illetőleg — az üzletkörnek megfelelően — csak kiegészítő jelleggel hoznak forgalomba;

b) a dohánytermék kereskedelmi bemutatója, vagy egyéb okból történő fogyasztása céljából létrejött rendezvényeken, feltéve, hogy a dohányzást az e törvényben foglalt más rendelkezések egyébként nem tiltják.

(4) A dohányzóhely ugyanabban a helyiségben nem jelölhető ki, kivéve, ha annak légtere a helyiség egyéb részétől elkülöníthető, vagy az elkülönítés megfelelő légtechnikai megoldás alkalmazásával megoldható. A dohányzásra kijelölt hely zárt légtérű csak abban az esetben lehet, ha a megfelelő légcseré feltételei nyílászáró szerkezetekkel, vagy egyéb műszaki berendezés felszerelésével biztosítottak, és ott más, nemdohányzó személy benttartózkodása — a munkaköri feladatok ellátásán kívül, a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény rendelkezéseire is figyelemmel — a helyiség rendeltetéséből adódóan nem szükséges szerű.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásában megfelelő a dohányzóhelyek légtechnikai elkülönítése abban az esetben, ha a helyiségben legalább

a) a friss levegő befűvását, illetve az elhasznált levegő elszívását biztosító mechanikus szellőztető berendezés működik, és

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. április 13-i ülésnapján fogadta el.

b) a dohányzóhelyek kijelölése, valamint a helyiség légtisztítása olyan módon került kialakításra, hogy a dohányfüst a keletkezése helyétől közvetlenül az elszívócsatornába áramlik anélkül, hogy a nemdohányzó helyek az áramlás irányába esnének.

(6) A kijelölt dohányzóhelyek megfelelőségét az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat (a továbbiakban: ÁNTSZ) illetékes városi, fővárosi kerületi (a továbbiakban együtt: városi) intézete, illetve tűzvédelmi szempontból a tűzvédelmi hatóság jogosult rendszeresen ellenőrizni.

(7) A dohányzási korlátozással érintett, valamint a dohányzásra kijelölt helyiségeket felirat vagy más egyértelmű jelzés alkalmazásával — tűzvédelmi szempontú tilalom esetén szabványos tiltó táblával, illetve pikto grammal — szembeűnő módon meg kell jelölni, valamint a belépő vendégforgalom számára jól látható helyen fel kell tüntetni, ha a szórakoztató, vendéglátóipari szolgáltatást nyújtó közforgalmú intézményben a dohányzás a (3) bekezdés a) pontja alapján korlátozás nélkül megengedett. A jelölés megfelelőségét a fogyasztóvédelmi felügyelőség rendszeresen ellenőrzi.

(8) A munkavállalók munkahelyi dohányzásának, valamint a dohányzóhelyek munkavállalók részére történő kijelölésének feltételeire külön jogszabály, valamint a munkáltató rendelkezései irányadóak.

(9) Közforgalmú intézményben, zárt térben megtartott rendezvényen, valamint tömegközlekedési eszközön 18. életévét be nem töltött személy még a dohányzás számára kijelölt helyen sem dohányozhat.

3. § (1) A közforgalmú intézmény feladatkörében eljáró, valamint a tömegközlekedési eszköz működtetésében hivatalosra szólóan közreműködő személy (a továbbiakban együtt: rendelkezésre jogosult) a dohányzásra vonatkozó korlátozást megsértőt a jogsértés haladéktalan befejezésére köteles felhívni. A felhívás eredménytelensége esetén a rendelkezésre jogosult az érintett személyt felszólítja, hogy a közforgalmú intézményt, illetve a tömegközlekedési eszközt hagyja el, illetőleg kezdeményezi a 7. § (1)—(2), illetve (13) bekezdései szerinti eljárás lefolytatását.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott személy felhívására — az eljáró intézkedési jogosultságának igazolását követően — az érintett személy személyazonosságát hitelt érdemlő módon köteles igazolni.

4. § (1) A 2. § (1) bekezdésének a), illetőleg c) pontjaiban meghatározott esetekben — az (5)—(6) bekezdésekben, valamint a 2. § (3) bekezdésében foglalt kivétellel — dohányzásra az e törvényben foglaltaknak, valamint a tűzvédelmi szabályoknak megfelelő helyet kell kijelölni és fenntartani, amennyiben megfelelő önálló helyiség rendelkezésre áll, vagy az azonos helyiségben a dohányzóhely 2. § (4) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelő kijelölése a helyiség rendeltetészerű igénybevételének veszélyeztetése nélkül megoldható, és a kijelölés a 2. § (2) bekezdése

alapján nem tiltott. Dohányzóhely kijelölésének hiányában a helyiségen kívül dohányzás céljára szolgáló területet kell meghatározni, a 2. § (7) bekezdésében foglalt rendelkezések megfelelő alkalmazásával.

(2) Személyszállító vasúti járművön dohányzásra alkalmas helyet kell kijelölni. A kijelölés tűzvédelmi szabályokat, illetőleg közlekedésbiztonsági érdeket nem sérthet, vagy veszélyeztethet, és a kijelölt dohányzóhely — eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában — meg kell hogy feleljen a 2. § (4) bekezdésében foglalt feltételeknek.

(3) A (2) bekezdésben, valamint a 2. § (2) bekezdés d) pontjában nem szereplő közforgalmú, valamint a magánforgalomban közlekedő tömegközlekedési eszközön a dohányzóhely kijelöléséről az üzemeltető dönt. A dohányzóhely kijelölésére a (2) bekezdésben foglalt rendelkezések megfelelően irányadóak azzal, hogy a 2. § (4) bekezdésében meghatározott feltételeket a kijelölés során nem kell alkalmazni.

(4) A dohányzóhelyek tömegközlekedési eszközön történő kijelölésének részletes szabályait — az egészségügyi miniszterrel és a belügyminiszterrel egyetértésben — a közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter rendeletben állapítja meg.

(5) Az üzemeltető egyes, belföldi forgalomban, menetrend szerint közlekedő személyszállító vonatokat nemdohányzó járatná nyilváníthat, ha a kiindulási és a célállomás menetrend szerinti távolsága nem haladja meg a 100 kilométert. Ebben az esetben a (2) bekezdésben foglalt rendelkezéseket nem kell alkalmazni. A nemdohányzó járatná történő nyilvánítás tényét jól látható módon és egyértelmű felirat vagy jelzés alkalmazásával a személyszállító vasúti kocsik külsején és utasterében fel kell tüntetni.

(6) Szórakoztató, vendéglátóipari szolgáltatást nyújtó közforgalmú intézmény üzemeltetője az intézményt nemdohányzó intézménnyé nyilváníthatja. Ebben az esetben az intézményben dohányzóhelyet kijelölni nem kell. A nemdohányzó intézménnyé minősítés tényét jól látható és egyértelmű felirat vagy jelzés alkalmazásával az intézménynek a közforgalom számára nyitvaálló bejáratánál, valamint a vendégforgalom által igénybe vett valamennyi helyiségében fel kell tüntetni.

(7) Az (1)—(6) bekezdésekben meghatározott feltételek biztosításáról a közforgalmú intézménybelső szabályzatában meghatározott személy, a rendezvény szervezője, illetőleg a tömegközlekedési eszköz üzemeltetője gondoskodik.

*A dohánytermékek forgalomba hozatalának
egyres korlátai*

5. § (1) Dohánytermék nem árusítható közoktatási intézményben, személyes gondoskodást nyújtó szociális intézményben, gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézményben, valamint egészségügyi intézményben.

(2) Dohánytermék kereskedelmi forgalomban 18. életévét be nem töltött személy számára nem szolgálható ki.

(3) A (2) bekezdésben foglalt korlátozás érvényesítése érdekében a forgalmazó feladatkörében eljáró személy kétség esetén — saját eljárási jogosultságának igazolását követően — életkorának hitelt érdemlő igazolására hívhatja fel a dohányterméket vásárolni kívánó személyt. Az életkor megfelelő igazolásának hiányában a dohánytermék kiszolgáltatását meg kell tagadni.

(4) Dohánytermék árumintaként nem forgalmazható.

(5) Dohánytermék az üzlet jellegét, kialakítását figyelembe véve az egyéb termékektől elkülönítve, önálló polcon vagy az üzlethelyiség erre a célra elkülönített részén, vagy kizárólag dohánytermékek, illetőleg azok fogyasztásához kapcsolódó kiegészítő kellékek forgalmazására szolgáló önálló üzlethelyiségben hozható kereskedelmi forgalomba.

(6) Az (5) bekezdésben foglalt rendelkezések betartását az illetékes megyei (fővárosi) fogyasztóvédelmi felügyelőség rendszeresen ellenőrzi.

6. § (1) Cigaretta kiskereskedelmi forgalomba hozni — a 8. § (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel — csak abban az esetben lehet, ha a forgalomba kerülő fogyasztói csomagolási egység felirata — szembetűnően, kontrasztos háttérben, jól olvashatóan, tartósan, magyar nyelven — tartalmazza

a) egyik főoldalán, az oldal legalább 4% -át kitevő felületen a „A dohányzás súlyosan károsítja az egészséget!” figyelmeztetést,

b) másik főoldalán, az oldal legalább 4% -át kitevő felületen a külön jogszabály szerinti, szabadon megválasztható egészségvédő figyelmeztető feliratot,

c) egyik keskenyebb oldalán, az oldal legalább 4% -át kitevő felületen, a cigaretta főfüst egységnyi mennyiségében lévő kátrány- és nikotintartalom számszerű értékét.

(2) Az (1) bekezdésben nem említett dohánytermékek forgalomba hozatalának feltételeire az (1) bekezdésben foglalt rendelkezések megfelelően irányadóak azzal, hogy az egészségvédő figyelmeztetések legkisebb méretére vonatkozó rendelkezést, valamint az (1) bekezdés c) pontját nem kell alkalmazni.

(3) Az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott egészségvédő figyelmeztetést a dohányterméket árusító üzlethelyiségben, illetve mozgó árusítóhely kiszolgáló terében is el kell helyezni. A figyelmeztetés feltüntetésének módjára az (1) bekezdésben foglaltak megfelelően irányadóak azzal, hogy a figyelmeztető felirat legkisebb méretére vonatkozó rendelkezést nem kell alkalmazni.

(4) A dohánytermékek címkézésének és csomagolásának részletes szabályaira külön jogszabály rendelkezései az irányadóak.

A dohánytermékek fogyasztására, illetőleg forgalmazására vonatkozó tilalmak, valamint kötelezettségek megszegése

7. § (1) A dohányzással, a dohányzóhely kijelölésével összefüggő e törvényben foglalt korlátozást, illetve kötelezettséget megszegő természetes vagy jogi személy, valamint jogi személyiség nélküli gazdasági társaság egészségvédelmi bírság, a dohánytermékek forgalmazására vonatkozó, e törvényben meghatározott tilalom megszegése esetén a külön jogszabály szerinti fogyasztóvédelmi bírság megfizetésére köteles. A munkavállalóknak, illetőleg a munkáltatóknak az adott munkahelyet érintő dohányzási korlátozást, illetve a dohányzóhely munkavállalók részére történő kijelölésének kötelezettségét sértő magatartása esetén alkalmazandó jogkövetkezményeket külön törvény szabályozza.

(2) Egészségvédelmi bírság megfizetésére köteles a 4. § (7) bekezdésében megjelölt személy is, aki a dohányzásra, illetőleg a dohánytermékek forgalmazására vonatkozó, e törvényben foglalt tilalmak, korlátozások betartását feladatkörében nem érvényesíti.

(3) Egészségvédelmi bírság csak azon természetes személy ellen szabható ki, aki a cselekmény elkövetésekor 14. életévét betöltötte, és saját jövedelemmel rendelkezik.

(4) Az egészségvédelmi bírság összege

a) a dohányzással összefüggő tilalmak, korlátozások megsértése esetén legfeljebb 30 000 Ft,

b) a dohányzóhelyek kijelölésére vonatkozó kötelezettség nem, vagy nem megfelelő teljesítése, valamint a dohányzást, illetőleg a dohánytermékek forgalmazását érintő tilalmak, korlátozások megtartására vonatkozó ellenőrzési kötelezettség elmulasztása esetén minimum 50 000 Ft, legfeljebb 100 000 Ft.

(5) A kiszabott egészségvédelmi bírság összegét úgy kell meghatározni, hogy az igazodjon a cselekmény súlyához és az elkövető személyi körülményeihez. Indokolt esetben a bírság mértéke korlátlanul enyhíthető, illetőleg a felelősségre vonás mellőzhető.

(6) Az egészségvédelmi bírság kiszabására irányuló eljárást a dohánytermék fogyasztására, illetőleg a dohányzóhelyek kijelölésére vonatkozó rendelkezések megsértése esetén az ÁNTSZ illetékes városi intézete folytatja le.

(7) Az egészségvédelmi bírság az eljárás lefolytatására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságnak az (1)–(2) bekezdések szerinti magatartásról való tudomás szerzését követő 6 hónapon belül alkalmazható. A jogsértő magatartás tanúsításától számított 1 éven túl egészségvédelmi bírság nem szabható ki, kivéve, ha a magatartás jogsértő állapot fenntartásával valósul meg. Ebben az esetben az elévülési idő a jogsértő állapot megszűnésének napján kezdődik.

(8) A (6) bekezdés szerinti hatóságot eljárása során megilletik a 3. § (2) bekezdése szerinti jogosultságok.

(9) A jogerős határozattal megállapított egészségvédelmi bírságot, valamint a dohánytermékek forgalmazásával összefüggő, e törvényben foglalt tilalmat megszegővel szemben jogerősen alkalmazott fogyasztóvédelmi bírság összegének 50% -át az Egészségügyi Minisztérium költségvetési fejezete számára nyitott számlára kell befizetni. A számlára befizetett bírság összege kizárólag egészségmegőrzési célra, illetőleg az egészségügyi ellátás színvonalát fejlesztő szakmai programok támogatására használható fel.

(10) A jogerősen kiszabott és meg nem fizetett egészségvédelmi bírságot adók módjára kell behajtani, azokkal egy sorban.

(11) E törvény alkalmazása során az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvényt kell alkalmazni.

(12) Az egészségvédelmi bírság kiszabása nem érinti a jogsértésnek megfelelő, külön jogszabály szerinti jogkövetkezmények alkalmazhatóságát.

(13) A közoktatási intézménynek az e törvény szerint elrendelt dohányzási tilalmat — a tanulói jogviszonyból származó kötelezettség teljesítése, vagy az azzal összefüggő bármely tevékenység során, a közoktatási intézmény, vagy annak feladatkerében működő más intézmény területén — megsértő, 14. életévét betöltött tanulóival szemben a 3. § (1) bekezdése szerinti személy kezdeményezi a külön jogszabály szerinti fegyelmi eljárás lefolytatását.

Záró rendelkezések

8. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő hetedik hónap első napján lép hatályba azzal, hogy a hatálybalépésének napján — érvényes működési engedély alapján — működő vagy folyamatban lévő működési engedélyezési eljárás alapján a működésüket a törvény hatálybalépését követően megkezdő szórakoztató, vendéglátóipari szolgáltatást nyújtó közforgalmú intézmények tekintetében a dohányzási korlátozást, illetőleg a dohányzóhely kijelölésére vonatkozó kötelezettséget 2001. január 1-jétől kell alkalmazni.

(2) A dohányzásra, valamint a dohánytermékek forgalmazására vonatkozó, e törvényben foglalt tilalmak, korlátozások nem érintik az egyéb jogszabályban meghatározott érdekből, célból, illetőleg módon elrendelt dohányzási tilalmakat, korlátozásokat.

(3) A 6. § (1) bekezdésében meghatározott felirat nagyságára vonatkozó rendelkezéseknek meg nem felelő csomagolóanyaggal dohánytermék 2000. december 31-ig forgalmazható.

(4) Felhatalmazást kap a belügyminiszter, a honvédelmi miniszter, az igazságügy-miniszter és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat felügyelő tárca nélküli miniszter, hogy az irányítása, illetve felügyelete alá tartozó fegyveres

szervek tekintetében a dohányzásra, a dohányzóhelyek kijelölésére, illetőleg a dohánytermékek forgalmazására vonatkozó részletes, az e törvénnyel összhangban lévő szabályokat rendeletben meghatározza.

(5) E törvényhatálybalépésével egyidejűleg a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 38. §-ának (2) bekezdése a helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a 38. § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A nemdohányzók védelme érdekében — az (1) bekezdésben foglaltakat nem érintve — gondoskodni kell dohányzóhelyek, dohányzóhelyiségek kijelöléséről, illetőleg a zárt légtérű dohányzóhelyeken a folyamatos légcserét biztosító megfelelő műszaki megoldásról. Zárt légtérű, több munkavállaló egyidejű tartózkodására szolgáló munkahelyeken — a dohányzás számára kijelölt hely kivételével — nem szabad dohányozni.

(3) A 16. életévét be nem töltött munkavállaló a munkavégzésre irányuló jogviszonyából származó kötelezettség teljesítése, illetve a munkavégzéssel összefüggő bármely tevékenység során a munkahelyén még a dohányzásra kijelölt helyen sem dohányozhat. Ez a rendelkezés nem érinti a közoktatási intézmény tanulója esetében külön törvény szerint előírt dohányzási korlátozást.”

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1999. évi XLIII. törvény

a temetőkről és a temetkezésről*

Az Országgyűlés az elhunyt személyek emlékének méltó megőrzése és ápolása, a temetkezés közegészségügyi és kegyeleti rendeltetésének érvényesítése, valamint a temető és temetkezési kultúra fejlesztése érdekében a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

Alapelvek

1. § (1) A tisztességes és méltó temetés, valamint a halottak nyughelye előtt a tiszteletadás joga mindenkít megillet az elhunyt személyére, vallási, illetőleg lelkiismereti meggyőződésére, valamely faji csoporthoz tartozására, nemzeti-nemzetiségi hovatartozására, a halál okára vagy bármely más megkülönböztetésre tekintet nélkül.

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. április 13-i ülésnapján fogadta el.

(2) A végső nyughely megválasztásában és a temetés lebonyolításában az abban közreműködők és az eltemetettők, az elhunyt életében tett rendelkezésére figyelemmel kötelesek együttműködni.

(3) A temetés módja lehet világi és egyházi. A világi temetés szertartásrendjét az eltemetettők határozzák meg. Az egyházi temetés az egyházak hitéleti tevékenységének, vallási szokásainak tiszteletben tartásával történik.

(4) E törvényben foglalt rendelkezéseket a nemzeti és etnikai kisebbségek törvényben biztosított jogainak érvényesítésével kell végrehajtani.

A törvény hatálya

2. § (1) E törvény határozza meg a temetőkkal, a temetkezési emlékhelyekkel és a temetkezési tevékenység ellátásával összefüggő jogokat, kötelezettségeket és feladatokat.

(2) A törvény rendelkezéseit alkalmazni kell

a) azoknak az egyházaknak, felekezeteknek és vallási közösségeknek (a továbbiakban együtt: egyház), települési önkormányzatoknak, kisebbségi önkormányzatoknak, gazdálkodó szervezeteknek [Ptk. 685. § c) pont], közhasznú szervezeteknek, amelyek tulajdonában, kezelésében, fenntartásában, üzemeltetésében működő vagy lezárt temető, illetőleg temetkezési emlékhely vagy halotthamvasztó van;

b) a temető és temetkezési emlékhelyfenntartását, üzemeltetését, valamint temetkezési szolgáltatási tevékenységet végző természetes és jogi személyeknek, illetőleg annak, akire nézve e tevékenységek során jogok keletkeznek, és kötelezettségek hárulnak.

(3) A törvény rendelkezéseit a műemlékvédelem alatt álló temetők, temetkezési emlékhelyek és temetési helyek tekintetében a műemlékvédelemről szóló törvénnyel összhangban kell alkalmazni.

(4) A halvaszületett és elvetélt magzatok, csonkolt testrészek, emberi szervek, szervmaradványok eltemetésével összefüggésben — ha jogszabály másként nem rendelkezik — e törvényben foglaltakat kell alkalmazni.

Értelmező rendelkezések

3. § E törvény alkalmazásában

a) *temető*: a település igazgatási területén belüli, beépítésre szánt, építési használata szerinti zöldfelületi jellegű különleges terület, amely kegyeleti célokat szolgál, közegészségügyi rendeltetésű, és amelyet az elhunytak eltemetésére, a hamvak elhelyezésére létesítettek és használnak, vagy használtak;

b) *köztemető*: az önkormányzat tulajdonában lévő temető, illetőleg a temetőnek az a része, amelyben az önkormányzat a köztemető fenntartására vonatkozó kötelezettségét teljesíti;

c) *temetkezési emlékhely*: a temetőn kívül, különösen templomban, altemplomban, templomkertben, történeti kertben, urnacsarnokházban vagy más építményben és területen lévő, az elhunytak eltemetésére, urnák elhelyezésére és hamvak szétszórására szolgál;

d) *temetési hely*: a temetőben vagy a temetkezési emlékhelyen létesített sírhely, sírbolt, urnafülke, urnasírhely, urnasírbolt, valamint a hamvasztóüzemi építmény területén, ingatlanán létesített urnafülke, urnasírhely. A temetési helyek egyes formái, a temetés módja, továbbá a földben vagy építményben történő elhelyezkedése alapján különböznek egymástól;

e) *nemzeti sírkert (nemzeti panteon)*: a műemléki védelem alatt álló, vagy a Nemzeti Kegyeleti Bizottság által annak minősített temető, hősi temető, hősi temetési hely, továbbá temetkezési emlékhely, kegyeleti emlékhely, temetési helyek összessége;

f) *hősi temető, hősi temetési hely*: háborúban vagy békeidőben alkotmányos kötelezettség teljesítése közben elesettek eltemetésére, hamvaik elhelyezésére szolgáló temető (temetőrész), temetési hely, ha nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik;

g) *kegyeleti emlékhely*: elhunytak emlékének megjelölésére és megőrzésére létesített építmény, emlékmű, emlékjel, épületen elhelyezett emléktábla;

h) *kegyeleti közszolgáltatás*: a köztemető fenntartását, továbbá üzemeltetését magába foglaló egyéni és közösségi kegyeleti célú, az elhunyt emlékének megőrzésére irányuló önkormányzati tevékenységek összessége.

II. Fejezet

A TEMETŐ

Általános szabályok

4. § (1) A temető tulajdonosa az állam, a települési önkormányzat, az egyház, a helyi és országos kisebbségi önkormányzat, gazdálkodó szervezet [Ptk. 685. § c) pontja] és közhasznú szervezet lehet.

(2) Azon a településen, ahol nincs önkormányzati tulajdonú temető, gazdálkodó szervezet vagy közhasznú szervezet a temetőtulajdonban tulajdoni hányadot akkor szerzhet, ha az önkormányzat legalább 51%-os tulajdoni hányadban tulajdonosa lesz a temetőnek. Az önkormányzat tulajdoni hányada a működés során sem csökkenthető 51% alá.

5. § (1) A temető fenntartója a temető tulajdonosa, illetve az, aki kezelői joggal rendelkezik.

(2) Az állami tulajdonban lévő temető kezelőjét az e törvényben és a végrehajtására kiadott kormányrendeletben meghatározott jogok és kötelezettségek a tulajdonossal megegyezően illetik meg, illetve terhelik.

(3) Köztemető fenntartója a települési önkormányzat, fővárosban a fővárosi önkormányzat. A temető fenntartásáról a települési önkormányzatok társulás, illetőleg együttműködés útján is gondoskodhatnak.

6. § (1) A temető tulajdonosának feladata a temető tárgyi és infrastrukturális létesítményeinek, zöldfelületeinek, valamint sírhelytábláinak megépítése, illetőleg kialakítása.

(2) A temető tulajdonosának feladata a temető kegyeleti méltóságának őrzése.

(3) A temető tulajdonosa — ha nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik — köteles a temető fenntartásáról, továbbá üzemeltetéséről gondoskodni. E feladatait saját maga, illetve — szerződés alapján — gazdálkodó szervezet útján is elláthatja.

(4) A temető tulajdonosa a temető használatának rendjéről temető szabályzatot készít.

7. § (1) A temető fenntartásával és üzemeltetésével összefüggő feladatok ellátását a temető fekvése szerint illetékes jegyző, fővárosban a főjegyző ellenőrzi.

(2) A jegyző az (1) bekezdésben meghatározott jogkörében

a) felhív a jogszabályokban és a temető szabályzatban foglalt rendelkezések betartására,

b) szabálysértési eljárást folytathat le.

(3) Ha a köztemető fenntartásával és üzemeltetésével összefüggő feladatokat az önkormányzat a kegyeleti közszolgáltatási szerződés útján látja el, a jegyző a (2) bekezdésben meghatározottakon túlmenően ellenőrzi a szerződésben foglaltak maradéktalan teljesítését. Szerződéseszege esetén kezdeményezheti a szerződés felmondását.

(4) A jegyző az ellenőrzés során a köztemetőben vezetett nyilvántartásokba betekinthez, továbbá vizsgálhatja a temetőben szolgáltatást végzők jogosultságát.

*Temető létesítése, lezárása, megszüntetése,
újra-használatbavétele*

8. § (1) A temető beépítési előírásait a helyi építési szabályzatban és szabályozási tervben kell meghatározni.

(2) A temető és a temetkezési emlékhely építményei, közművei, egyéb infrastrukturális létesítményei építéséhez, létesítéséhez, bővítéséhez, továbbá a kegyeleti emlékhely létesítéséhez külön jogszabályban előírtak szerint a tulajdonosnak engedélyt kell kérnie. Az építési engedélyezési eljárás során a közegészségügyi, a műem-

léki, a környezetvédelmi, a közlekedésügyi, a vízügyi, a tűzvédelmi és energetikai szakhatóságok működnek közre. Védett természeti területen elhelyezkedő temető esetén a természetvédelmi szakhatóság közreműködése is szükséges.

(3) A köztemető létesítéséről, bővítéséről, lezárásáról és megszüntetéséről a települési önkormányzat (fővárosban a fővárosi önkormányzat) gondoskodik.

9. § (1) A temető létesítése során a temetőtulajdonos

a) utat,

b) ravatalozót,

c) a halottak ideiglenes elhelyezésére szolgáló tárolót és hűtőt,

d) boncolóhelyiség-csoportot,

e) a temető bekerítését vagy élősvénnyel való lehatárolását,

f) vízvételi lehetőséget, illemhelyet,

g) a temető területének — rendeltetésének és a hely jellegének megfelelő — parkosítását, az utak sorfásítását,

h) hulladéktárolót

a kormányrendeletben meghatározottak szerint köteles biztosítani.

(2) Lezárt temetőben az (1) bekezdés e), f) és h) pontjában meghatározott temetői létesítményeket kell biztosítani.

10. § (1) Ha a temető, temetőrész, sírhelytábla, temetési hely betelt, azt a temető fenntartója jogosult lezárni, és ott a további temetkezést megtiltani.

(2) A temető és a temetési hely — kormányrendeletben foglaltak szerint — megszüntethető a tulajdonos döntése alapján, ha a temetési hely használati ideje lejárt.

(3) Lezárt temetési hely kiüríthető, ha a lezárásától, illetőleg az utolsó temetkezéstől számított használati ideje letelt. A temetési helyre rátemetett maradványok, valamint az elhelyezett urna az eredeti használati időt nem hosszabbítja meg.

11. § (1) A nemzeti sírkert fennállásáig nem szüntethetők meg és nem helyezhetők át a benne található temetési helyek.

(2) Hósi temető, hósi temetési hely megszüntetéséhez a honvédelmi miniszter jóváhagyása is szükséges.

(3) Ha a nemzeti sírkert megszűnik, a temetési helyek áthelyezéséről kell gondoskodnia annak, akinek a megszüntetés az érdekkörébe tartozik.

12. § Lezárt, nem működő temető ismételt használatba vételekor vagy kegyeleti park céljára való átalakításakor a létesítésre irányadó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

A temető fenntartása

13. § (1) A temetőfenntartó feladata a temető rendeltetésszerű használatához szükséges építmények, közművek, egyéb tárgyi és infrastrukturális létesítmények, valamint a közcélú zöldfelületek karbantartása, szükség szerinti felújítása és gondozása.

(2) A temető területén belüli közcélú zöldfelületek és utak területe újabb temetési helyek létesítésével nem csökkenthető.

14. § A hősi temetőt, hősi temetési helyet nemzetközi egyezményben foglaltak szerint kell fenntartani, és megőrizni.

15. § (1) Nemzeti sírkerthez — ezen belül a nemzeti panteonba — tartozó temetőket, hősi temetőket, hősi temetési helyeket, temetkezési emlékhelyeket, kegyeleti emlékhelyeket, temetési helyeket a Nemzeti Kegyeleti Bizottság határozza meg.

(2) A Nemzeti Kegyeleti Bizottság nevéhez és funkciójához méltó testület.

(3) A Nemzeti Kegyeleti Bizottság feladata különösen

- a) a nemzeti sírkertek megteremtésére irányuló kezdeményezések véleményezése;
- b) a rendelkezési jog gyakorlása a temetési és kegyeleti emlékhelyek tekintetében;
- c) a megemlékezés módszertanának és gyakorlatának kialakítása;
- d) a „Nemzeti gyásznapi” meghatározása, a gyász nemzeti méretű kifejezése, megformálása.

(4) A Nemzeti Kegyeleti Bizottság feladatait Titkárság (a továbbiakban: Titkárság) keresztül látja el.

(5) A Titkárság feladata különösen

- a) a nemzeti sírkertbe tartozó temetési helyek nyilvántartásba vétele és nyilvántartása;
- b) a nemzeti sírkertek fenntartásával kapcsolatos feladatok meghatározása.

A temető üzemeltetése

16. § A temető üzemeltetését e törvényben, kormányrendeletben, a szabályzatban és a kegyeleti közszolgáltatási szerződésben meghatározott rendelkezések szerint kell ellátni. Az üzemeltető

- a) meghatározza a temetési szolgáltatás, illetőleg a temetőben végzett egyéb vállalkozási tevékenységek ellátásának temetői rendjét;
- b) biztosítja az eltemetés (urnaelhelyezés) feltételeit;
- c) megállapítja a temetőlátogatók kegyeletgyakorlásának feltételeit, a nyitvatartási időt;

d) biztosítja a ravatalozó, boncolóhelyiség-csoport és ezek technikai berendezései, tárolók és hűtők, valamint a temető egyéb közcélú létesítményei (infrastruktúra) karbantartását, és működteti azokat;

e) gondoskodik a temetőbe kiszállított elhunytak átvételéről, és biztosítja a temető nyitását, zárását;

f) megőrzi a nyilvántartó könyveket;

g) tájékoztatja a temetőlátogatókat;

h) kijelöli a temetési helyeket;

i) elvégzi a temető és létesítményeinek tisztán tartását, az utak karbantartását, síkosságmentesítését és a hőeltakarítást;

j) összegyűjti és elszállítja a hulladékot;

k) gondoskodik a temető rendjének betartásáról és betartatásáról;

l) összehangolja a temetéseket;

m) gondoskodik az ügyfélfogadásról.

17. § (1) A temető üzemeltetését az a gazdálkodó szervezet láthatja el, amely a kormányrendeletben meghatározott szakmai követelményeknek megfelel.

(2) Az üzemeltető a temetkezési szolgáltatók között hátrányos megkülönböztetést nem alkalmazhat.

18. § (1) A temetőben a kegyeleti jogok gyakorlása céljából az üzemeltető

a) nyilvántartó könyvet,

b) sírbolt könyvet

vezet.

(2) Nyilvántartó könyv a következő adatokat tartalmazza: folyószám, a temetés (urnaelhelyezés vagy a hamvak szétszórásának) napja, az elhalt neve, leánykori neve, születési ideje, anyja neve, legutolsó lakóhelyének címe, foglalkozása, az elhalálozás időpontja, a sírhelytábla, sírhelysor, temetési hely száma, valamint az eltemetettő neve, lakcíme és a síremlékre vonatkozó bejegyzések.

(3) A sírbolt könyvet a (2) bekezdésben meghatározott tartalommal kell vezetni a sírbolt számának feltüntetésével. A sírbolt könyvbe be kell jegyezni a sírbolt felett rendelkezni jogosult személynek a sírboltra vonatkozó rendelkezéseit is.

(4) Az ismeretlen holttest esetében a nyilvántartó könyvbe be kell vezetni az eljáró hatóság nevét, az eljárás ügyszámát.

(5) A nyilvántartó könyvbe és a sírbolt könyvbe az eltemetettő és a temetési hely felett rendelkezni jogosult személy tekinthet be.

(6) Az üzemeltető a nyilvántartó könyv, illetve a sírbolt könyv adatai alapján a temető nyitvatartási ideje alatt felvilágosítást köteles adni az elhunyt személy temetési helye után érdeklődőnek.

A temetés

19. § (1) Az eltemetés módja szerint a temetés hamvasztással vagy elhamvasztás nélkül történik, egyházi vagy világi szertartás szerint.

(2) Az eltemetés módjára és helyére nézve az elhunyt életében tett rendelkezése az irányadó, amennyiben ez nem ró az eltemettető személyére aránytalanul nagy terhet.

(3) Az elhunyt életében tett rendelkezése hiányában az eltemetés módját és helyét az határozza meg, aki a temetésről gondoskodik, vagy arra köteles lenne, de a temetésről más szerv vagy személy úgy gondoskodik, mintha az elhunyt saját halottja volna.

(4) Ha a temetésről több személy gondoskodik és közöttük az eltemetés módja tekintetében nincs megegyezés, a temetés csak elhamvasztás nélkül történhet.

20. § (1) A temetésről sorrendben a következők kötelesek gondoskodni:

- a) aki a temetést szerződésben vállalta;
- b) akit arra az elhunyt végrendelete kötelez;
- c) végintézkedés hiányában az elhunyt elhalálózása előtt vele együtt élő házastársa;
- d) az elhunyt egyéb közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pontja] a törvényes öröklés rendje szerint.

(2) Ha temetésre kötelezett személy nincs, ismeretlen helyen tartózkodik, vagy a kötelezettségét nem teljesíti, a temetésről az elhalálózás helye szerint illetékes települési önkormányzat (fővárosban a kerületi önkormányzat) — jogszabályban meghatározott határidőn belül — gondoskodik.

21. § (1) Az elhunytat temetőben vagy temetkezési emlékhelyen létesített temetési helyen kell eltemetni. Hamvasztásos temetés esetén a hamvak urnában helyezhetők el, illetőleg — a kormányrendeletben előírt feltételek szerint — szétszórhatók.

(2) A hamvakat tartalmazó urnát az eltemetésre köteles személynek — kérésére — ki kell adni.

(3) Nem magyar állampolgárságú személyt — kormányrendeletben foglalt feltételek szerint — lehet eltemetni.

22. § (1) A temetési hely felett — a nemzeti sírkertbe tartozó temetési hely kivételével — az rendelkezik, aki megváltotta.

(2) A rendelkezési jog gyakorlása a temetési helyre helyezhető személyek körének meghatározására, sírmentés, sírjel állítására és mindezek gondozására terjed ki.

(3) A temetési hely újraváltásában elsőbbséget élvez az eltemettető, halála esetén pedig a törvényes öröklés rendje szerint soron következő közeli hozzátartozója.

(4) A temetési hely feletti rendelkezési jog időtartamát jogszabály határozza meg, amely hamvasztásos temetés esetében nem lehet kevesebb 10 évnél, egyéb esetekben nem lehet kevesebb 25 évnél.

23. § Temetőn vagy temetkezési emlékhelyen kívül ravatalozni az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat (a továbbiakban: ÁNTSZ) területileg illetékes városi (fővárosi kerületi) intézetének engedélyével lehet.

24. § (1) Halottat csak külön jogszabályban előírt orvosi vizsgálat és az erről szóló halottvizsgálati bizonyítvány alapján szabad eltemetni, vagy elhamvasztani. A halottvizsgálati bizonyítványt a temetés előtt kell az üzemeltető részére átadni. Az elhunyt elhamvasztásához a halottvizsgálati bizonyítványra minden esetben fel kell jegyezni az elhamvaszthatóságot. A halottvizsgálati bizonyítvány egy példányának megőrzéséről a temető tulajdonosa gondoskodik.

(2) Ha a halál körülményeinek vizsgálatára hatósági eljárás indult (rendkívüli halál), az elhunyt eltemetéséhez, illetve elhamvasztásához a halottvizsgálati bizonyítvány mellett az eljáró hatóság engedélye is szükséges.

(3) Az elhunyt eltemetésére, elhamvasztására, az urna földbe temetésére — a sírboltba temetés és az urna kivételével — olyan, a kegyeleti igényeknek megfelelő koporsó, illetőleg kellék használható, amely le bomlik, és nem veszélyezteti a környezetet.

III. Fejezet

TEMETKEZÉSI SZOLGÁLTATÁSOK

25. § (1) Teljes körű temetkezési szolgáltatás a temetésfelvétel, a halottszállítás, az elhunyt temetésre való előkészítése és a temetéshez szükséges kellékekkel való ellátása, a ravatalozás, a búcsúztatás, a sírba helyezés, a hamvasztás, az urnaelhelyezés, az urnakiadás, a hamvak szórása, a sírnyitás, az exhumálás és az újratemetés.

(2) Az egyes temetési szolgáltatások önállóan is végezhetőek.

(3) Az egyházi szertartás szerinti búcsúztatás e törvény értelmében nem minősül temetkezési szolgáltatásnak.

26. § (1) Temetkezési szolgáltatási tevékenység kormányrendeletben meghatározott műszaki, közegészségügyi és alapvető kegyeleti, illetve személyi feltételek szerint gyakorolható.

(2) A temetkezési szolgáltató köteles az engedélyezett temetkezési szolgáltatási tevékenységet a kegyeleti jogok betartása mellett, folyamatos rendelkezésre állással ellátni. Tevékenységének gyakorlása során a szolgáltató az 1. §-ban meghatározott alapelvek érvényesülését köteles biztosítani.

27. § (1) A temetkezési szolgáltatás engedélyezett telephelyen végezhető.

(2) Egészségügyi intézményben — az egészségügyi igazgatás körébe tartozó, elhalálozással kapcsolatos ügyintézésen kívül — nem lehet temetkezési szolgáltatás céljából telephelyet létesíteni és működtetni. A megrendelés megszerzése érdekében az eltemettető nem befolyásolható sem az intézmények alkalmazottai, sem temetkezési szolgáltató által.

(3) Tilos temetkezési szolgáltatásra utaló reklám és hirdetőtábla elhelyezése az egészségügyi intézmény területén, épületének falán, kerítésén és irodájában. A temetkezési szolgáltatók névsorát és telephelyének címét, telefonszámát, a teljeskörű szolgáltatásra utaló kétszavas megjegyzést („Teljeskörű szolgáltatás”) — a szolgáltató kérelmére, az egyes szolgáltatók megkülönböztetése nélkül — ábécé sorrendben az intézmény információs irodájában, tájékoztató jelleggel el lehet helyezni.

(4) Temetkezési szolgáltatásról szóló reklámban csak a szolgáltató neve, címe és a temetkezés szó tüntethető fel.

(5) A temető területén — az erre a célra kijelölt hely kivételével — tilos temetkezési szolgáltatásra utaló reklám és hirdetőtábla elhelyezése.

28. § A temetkezési szolgáltató a tevékenység ellátása során köteles az eltemettetőnek a temetési szertartásra vonatkozó rendelkezését — az egyházi temetés esetén az egyházi szertartás rendjének megfelelően — tiszteletben tartani.

A temetkezési szolgáltató

29. § (1) Egészségügyi intézményben az orvos, az egészségügyi feladatot ellátó vezetői megbízású alkalmazott, továbbá az egészségügyi feladatot ellátó alkalmazott nem lehet temetkezési szolgáltatást végző egyéni vállalkozó, illetőleg gazdasági társaság tagja, vezető tisztségviselője vagy alkalmazottja.

(2) Az (1) bekezdésben felsoroltak közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pontja] nem lehet ugyanabban a megyében temetkezési szolgáltatást végző egyéni vállalkozó, illetőleg gazdasági társaság vezető tisztségviselője vagy alkalmazottja.

30. § (1) Temetkezési szolgáltatás végzésére gazdálkodó szervezetet akkor lehet alapítani, ha az alapító vagy a vállalkozó székhelye (telephelye) szerint illetékes települési (fővárosban a kerületi) önkormányzat jegyzője ahhoz előzetesen hozzájárult.

(2) A jegyző az előzetes hozzájárulást nem tagadhatja meg attól, aki

a) igazolja büntetlen előéletét, szakmai alkalmasságát, továbbá megfelelő pénzügyi teljesítőképességét, és

b) az alapvető kegyeleti feltételeknek megfelelő, a tevékenység méltóságát nem sértő telephelyet jelöl meg, továbbá

c) írásbeli nyilatkozatot tesz arról, hogy vele szemben összeférhetetlenség nem áll fenn.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott követelményeket

a) egyéni vállalkozás esetén az egyéni vállalkozónak (kérelmezőnek),

b) a gazdasági társaság vezetőjének kell igazolnia.

31. § A temetkezési szolgáltatás ellátásához megjelölt telephely létesítését a jegyző az ÁNTSZ területileg illetékes városi (kerületi) intézetének szakhatósági közreműködésével engedélyezi.

32. § A szakmai alkalmasság feltételeit az teljesíti, aki megfelel a kormányrendeletben előírt képesítési feltételeknek. E feltételek alól felmentés nem adható.

33. § (1) A pénzügyi teljesítőképesség akkor megfelelő, ha az alapító (vállalkozó)

a) adó-, vám- és járulékfizetési kötelezettségének igazoltan eleget tett,

b) igazolja és vállalja, hogy a kormányrendeletben meghatározott mértékű vagyoni biztosítékkal folyamatosan rendelkezik, amelyet kizárólag a temetési szolgáltatást igénybevevők olyan kártérítési igényének közvetlen kielégítésére használhat fel, amelyet a szolgáltatással okozott.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott biztosíték

a) a bankszámlát vezető pénzügyintézetnél lekötött és elkülönítetten kezelt pénzbeli betét;

b) ilyen összeg erejéig vállalt bankgarancia vagy felelősségbiztosítás.

34. § A jegyző a tevékenység gyakorlására kiadott hozzájárulását visszavonja, ha megállapítja, hogy kiadásának feltételei már nem állnak fenn.

Halottszállítás

35. § (1) Holttestet szállítani kizárólag a közegészségügyi és a járványügyi szabályokat és az alapvető kegyeleti feltételeket kielégítő, erre a célra kialakított járműben, fedéllel ellátott koporsóban (szállítókoporsóban) lehet.

(2) Rendkívüli halálesetekkel összefüggő halottszállításról külön jogszabály rendelkezik.

36. § (1) Holttest, urna külföldre történő szállításához — ha nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik — a rendeltetési hely szerinti ország hatóságának, valamint az elhalálozás helye szerint illetékes közegészségügyi hatóságnak az engedélye szükséges.

(2) Holttest külföldről Magyarországra való szállításához be kell szerezni a magyar külképviselet hatósági engedélyét, valamint az indító ország közegészségügyi hatóságának szállítási engedélyét, továbbá a befogadó temető, illetve temetkezési hely nyilatkozatát.

(3) A nemzetközi halottszállítás egyéb feltételeit külön jogszabály tartalmazza.

Halotthamvasztás

37. § (1) Hamvasztóüzemi építményt létesíteni vagy átalakítani, felújítani a településrendezési tervnek megfelelően és építési engedély alapján lehet.

(2) Az építési engedélyezési eljárás során a közegészségügyi, a környezetvédelmi, műemlékvédelmi, a közlekedési, a vízügyi, tűzvédelmi, energetikai szakhatóságok működnek közre.

38. § (1) Ha a halottvizsgálati bizonyítvány szerint a holttest hamvasztható, a hamvasztást az ország területén működő bármely hamvasztóüzemben el lehet végezni. A hamvaszthatóságot tanúsító halottvizsgálati bizonyítványról az üzem másolatot készít, amit a nyilvántartáshoz csatolva kell megőrizni.

(2) Magyarországon elhunyt külföldi személy, vagy más országban elhunyt és Magyarországra szállított külföldi személy elhamvasztásához az elhunyt állampolgársága szerinti ország külképviseletének, ennek hiányában az utolsó lakhelye szerint illetékes hatóság engedélye szükséges, ha nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik.

(3) Hamvasztóüzem céljára felhasznált ingatlanon hagyományos sírhelyek, sírboltok nem létesíthetők, kivéve, ha az üzem temető területén létesült.

(4) Ismeretlen holttest nem hamvasztható el.

IV. Fejezet

VEGYES RENDELKEZÉSEK

A kegyeleti közszolgáltatási szerződés

39. § (1) Köztemető fenntartására és üzemeltetésére az önkormányzat azzal a gazdálkodó szervezettel köthet kegyeleti közszolgáltatási szerződést, amely a kormányrendeletben meghatározott feltételeknek megfelel.

(2) A szerződésnek tartalmaznia kell

- a) a tevékenység gyakorlásának helyét;
- b) az ellátandó tevékenységek felsorolását;
- c) a teljesítés módját és idejét;
- d) a feladat mennyiségi és minőségi követelményeit;

e) a szerződés érvényességi idejét, amely 5 évnél rövidebb és 15 évnél hosszabb nem lehet, de újbóli megkötése nem zárható ki;

f) a szolgáltatás finanszírozásának rendjét;

g) a szolgáltatás ellenértékének mértékét és a megfizetés módját;

h) a közüzemi szerződési kötelezettség alanyait;

i) a szolgáltatáshoz szükséges eszközök mennyiségi és minőségi előírásait és rendelkezésre bocsátásának módját;

j) az önkormányzati vagyontárgyak használatának, karbantartásának, felújításának és pótlásának szabályait;

k) a szolgáltatást végző személyekkel kapcsolatos követelményeket;

l) a szerződés fennállása alatt az önkormányzatot megillető ellenőrzési jogosítványokat;

m) arra vonatkozó kötelezettségvállalást, hogy ha a gazdálkodó szervezet a kegyeleti közszolgáltatás mellett temetkezési szolgáltatást is végez, a kegyeleti közszolgáltatást más gazdasági tevékenységétől, így a temetkezési szolgáltatástól számvitelileg elkülöníti;

n) a birtokbaadás feltételeit;

o) arra vonatkozó tájékoztatást, hogy a szerződésre egyebekben a Polgári Törvénykönyv rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(3) A szerződés azonnali hatállyal felmondható, ha a gazdálkodó szervezet a (2) bekezdés m) pontjában meghatározott kötelezettségét megszegi.

40. § (1) A temetési helyek, illetőleg az újraváltás díját, továbbá a temetőben vállalkozásszerűen munkát végzők temetőfenntartási hozzájárulási díját a tulajdonos állapítja meg.

(2) Köztemetőben a kegyeleti közszolgáltatás igénybevételéért fizetendő díjak fajtaírt és mértékét az önkormányzat rendeletben állapítja meg.

(3) A települési önkormányzat képviselő-testülete, fővárosban a közgyűlés a díj megállapításakor kikéri a fogyasztók területileg illetékes érdekképviseleti szerveinek véleményét.

Felhatalmazások

41. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg

a) a temetkezési szolgáltatást ellátók szakmai képesítési követelményeit, a tevékenység gyakorlásának műszaki, kegyeleti, közegészségügyi szabályait;

b) a tevékenység ellátására való jogosultság és kötelezettség eseteit, a közköltegen történő temetés, a belföldi és külföldi halottszállítás, a nem magyar állampolgár belföldi eltemetésének és hamvasztásának szabályait;

c) a temetőfenntartás és üzemeltetés, a hamvasztóüzemi építmény működési, közegészségügyi szabályait;

d) a temetők létesítésével, bővítésével, lezárásával, megszüntetésével és ismételt használatbavételével, valamint az eltemetéssel, a hamvasztással, az urnaelhelyezéssel, hamvak szórásával, a sírnyitással, a rátemetéssel, az exhumálással kapcsolatos részletes rendelkezéseket;

e) a temető, a temetkezési emlékhely, továbbá a temetési hely építményei létesítésének építési szabályait;

f) a Nemzeti Kegyeleti Bizottság szervezetére, tagjaira, feladataira és működésére, továbbá annak Titkárságára vonatkozó szabályokat;

g) a temetőszabályzat kötelező tartalmi elemeit.

(2) Felhatalmazást kap a belügyminiszter, az egészségügyi és az igazságügy-miniszter, hogy a rendkívüli halálesetekkel kapcsolatos teendőket együttes rendeletben szabályozzák.

(3) A települési önkormányzat, fővárosban a közgyűlés a törvény hatálybalépését követő egy éven belül rendeletben állapítja meg különösen

a) a temető rendeltetésszerű használatához szükséges egyéb helyi tárgyi és infrastrukturális feltételeket;

b) a temető használatának és igénybevételének szabályait;

c) a temetési hely gazdálkodási szabályait;

d) a sírhely méretezését, sírjelek alkalmazását, a kegyeleti tárgyak, növényzet elhelyezését, a sírgondozás szabályait;

e) temetőben a kegyeleti közszolgáltatások feltételeit, a temetési hely megváltási díját, a temetőfenntartási hozzájárulás díját, illetve a létesítmények vállalkozók részéről történő igénybevételének díját;

f) a temetési szolgáltatás, illetőleg a temetőben végzett egyéb vállalkozói tevékenységek ellátásának temetői rendjét;

g) a szabálysértés eseteit.

42. § Ahol az önkormányzat a köztemető fenntartására vonatkozó kötelezettségéről kegyeleti közszolgáltatási szerződés keretében gondoskodik, a temető használatának szabályait önkormányzati rendeletben kell megállapítani.

Átmeneti és záró rendelkezések

43. § (1) E törvény a 24. § (3) bekezdésének kivételével a kihirdetését követő hatodik hónap első napján lép hatályba. A 24. § (3) bekezdése 2002. január 1-jén lép hatályba.

(2) A meglévő temető tulajdonosának a 9. §-ban meghatározott temetői létesítményeket és közműveket e törvény hatálybalépését követő öt éven belül kell megépíteni. Emiatt azonban temetési helyek nem számolhatók fel a használati időn belül, kivéve a temető tulajdonosának az eltemettetővel történt kölcsönös megegyezését. Megegyezés hiányában a használati idő lejártát követő két éven belül kell az építést elvégezni.

(3) A törvény hatálybalépésekor az egészségügyi intézmény területén működő temetkezési szolgáltató telephelyét a törvény hatálybalépését követő hatodik hónap első napjáig meg kell szüntetni. A megszüntetésig a telephelyet csak a 27. §-ban foglalt módon lehet megjelölni.

(4) Ha e törvény szerint a kegyeleti közszolgáltatási szerződés megkötésének feltételei fennállnak, a szerződést a törvény hatálybalépését követő 90 napon belül meg kell kötni.

(5) A törvény hatálybalépésekor már működő temetkezési szolgáltatóknak a személyes megbízhatóságát, szakmai alkalmasságát és pénzügyi teljesítőképességét a kormányrendeletben meghatározott határidőn belül és az ott meghatározott módon kell igazolnia.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 40/1999. (IV. 23.) FVM rendelete

a területrendezési, a településrendezési és az építészeti-műszaki tervtanácsokról

A területfejlesztésről és területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény 27. §-a (2) bekezdésének d) pontjában és az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 62. §-a (2) bekezdésének m) pontjában kapott felhatalmazás alapján — az érdekelt miniszterekkel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

(1) Az országos és térségi területrendezési tervek, valamint a település, a települési környezet, illetve az épített környezet alakítását és védelmét szolgáló településrendezési és építészeti-műszaki tervek szakszerűségének és magas színvonalának elősegítése érdekében:

a) a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter (a továbbiakban: miniszter) az ország egész területére vonatkozó illetékességgel központi területrendezési, településrendezési és építészeti-műszaki tervtanácsot (a továbbiakban: központi tervtanács), valamint a területi főépítész útján regionális illetékességgel területrendezési, településrendezési és építészeti-műszaki tervtanácsot (a továbbiakban: területi tervtanács) működtet;

b) az önkormányzati főépítészek — működési területekre vonatkozóan — fővárosi, fővárosi kerületi, megyei és települési szintű településrendezési és építészeti-műszaki tervtanácsot (a továbbiakban: önkormányzati tervtanács) működtethetnek.

(2) A tervtanácsok szakmai véleményező testületek. Az (1) bekezdésben említett tervek készítői (a továbbiakban: tervező) az e rendeletben szabályozottak szerint kötelesek kikérni a tervtanács szakmai véleményét.

(3) A tervtanácsok elnökei az általuk vezetett tervtanácsok közös működtetése, illetve egyes tervek közös bírálata érdekében egymással megállapodhatnak.

2. §

(1) A tervtanács elnökből, szakmai titkárból, állandó és esetileg meghívott tagokból (a továbbiakban együtt: tagok), szükség szerint felkért szakbírálókból (opponens) áll. Szavazati joga az elnöknek, a szakmai titkárnak és a tagoknak van. Az elnököt és a szakmai titkárt akadályoztatásuk esetén helyettesítési feladatokkal megbízott állandó tagok képviselhetik.

(2) A tervtanács munkáját az elnök irányítja. A tervtanács elnöke:

a) a központi tervtanács esetében — a tervezési feladattól függően — a területrendezés, a településrendezés és az építészeti-műszaki tervezés szakterületéért felelős miniszter által kijelölt személy,

b) a területi tervtanács esetében a területi főépítész,

c) az önkormányzati tervtanácsok esetében az illetékes önkormányzati főépítész.

(3) A tervtanács munkájának előkészítése és szervezése, a tervtanács szakmai véleményének, állásfoglalásának rögzítése a szakmai titkár feladata. A szakmai titkári feladatokat a tervtanács működtetéséért felelős szervezet köztisztviselője, illetve alkalmazottja láthatja el.

(4) A tervtanács tagjait a szakterületileg illetékes szakmai kamarák, a szakmai-társadalmi szervezetek, a Magyar Tudományos Akadémia szakmai bizottságai és regionális központjai, valamint a felsőoktatási intézmények vezetői által javasolt — szakmailag elismert és nagy tapasztalattal rendelkező — szakemberek közül

a) a központi és területi tervtanácsok esetében a miniszter által kijelölt személy,

b) az önkormányzati tervtanácsok esetében a polgármester (fővárosban a főpolgármester, megyéknél a megyei közgyűlés elnöke)

kéri fel. A felkérés két év időtartamra szól és tetszés szerint meghosszabbítható.

(5) A tárgyalandó tervezési munkában érdekelt és érintett szakágazatok esetileg meghívandó képviselőinek (meghívott tag) meghívásáról és a szakbírálók felkéréséről

az illetékes tervtanács elnökének előzetes egyetértésével a szakmai titkár gondoskodik.

(6) A tervtanács a tárgyalandó tervezési munkától függetlenül változó összetételben ülésezik. A szavazati joggal rendelkező meghívottak (elnök, szakmai titkár, tagok) száma öt főnél kevesebb nem lehet. A szavazati joggal rendelkező tag különvéleménye jegyzőkönyvbe foglalható. Nem rendelhető el a terv ismételt megtárgyalása határozatképtelen tervtanácsi ülésre hivatkozással. Ilyen esetben a tervező bemutatási kötelezettségét teljesítettnek kell tekinteni.

(7) A tervtanácsok ülésére — amennyiben annak hivatalból nem résztvevője — meg kell hívni a területi főépítészt, az érintett helyi önkormányzat képviselőjét és főépítészét, védett terület vagy tárgy (objektum) esetében a szakterületileg illetékes szervezet képviselőjét. Több érintett önkormányzat, önkormányzati főépítész esetében a képviselőt megbízott személy részvételével is lehet biztosítani.

(8) Az önkormányzati tervtanács összetétele, működési rendje és a meghívottak köre a (3)—(6) bekezdésekben foglaltaktól eltérően is meghatározható.

3. §

(1) A tervezőnek, illetve a tervezéssel megbízott szervezet vezetőjének a tervdokumentáció véglegesítése előtt a terv jellegétől függően — a tervtanács titkárával előzetesen egyeztetett — tartalommal és példányszámban:

a) a központi tervtanácshoz kell véleményezésre benyújtani

aa) az országra és a kiemelt térségekre készülő területrendezési terveket,

ab) a főváros és a megyei jogú városok egészére készülő településrendezési terveket,

ac) a Világörökség területeit érintő településrendezési terveket és az ezen területeken megvalósítandó mindazon új vagy alapvetően átépítendő építmények építészeti-műszaki terveit, amelyek meghatározzák az adott épített környezet építészeti megjelenését és jellegét,

ad) az országos jelentőségű építmények, illetve a közbeszerzési törvényben előminősítési kötelezettség alá tartozó építmények építészeti-műszaki terveit, továbbá

ae) mindazon területrendezési, településrendezési és építészeti-műszaki terveket, amelyeket a központi tervtanács elnöke a szakterületileg illetékes szakmai kamarák és szakmai társadalmi szervezetek javaslata alapján szakmai véleményezésre esetenként kijelöl;

b) a területi tervtanácshoz kell véleményezésre benyújtani

ba) a megye vagy a megye egy térségére készülő területrendezési terveket,

bb) a fővárosi kerületek egészére és a megyei jogú városok legalább településszerkezeti egységére kiterjedő településrendezési terveit,

bc) a városok és községek egészére készülő településrendezési terveket, helyi építési szabályzatokat,

bd) az országos műemléki vagy természetvédelmi védetség alatt álló területeket érintő településrendezési terveket és az ezen területeken megvalósítandó mindazon új vagy alapvetően átépítendő építmények építészeti-műszaki terveit, amelyek meghatározzák az adott környezet építészeti megjelenését és jellegét,

be) a településszerkezeti vagy településképi okokból jelentős új, valamint átépítendő építmények építészeti-műszaki terveit,

bf) a közbeszerzési törvény hatálya alá tartozó építési beruházások építészeti-műszaki terveit az *ad)* alpontban írtak figyelembevételével, továbbá

bg) mindazon területrendezési, településrendezési és építészeti-műszaki terveket, amelyeket a területi tervtanács elnöke a szakterületileg illetékes szakmai kamarák és szakmai társadalmi szervezetek javaslata alapján szakmai véleményezésre esetenként kijelöl;

c) az önkormányzati tervtanácshoz kell véleményezésre benyújtani azokat a terveket, amelyek nem tartoznak az *a)* és *b)* pont hatálya alá, és amelyeket

ca) az önkormányzat rendelete, illetőleg

cb) a tervező vagy az építtető kérésére a tervtanács elnöke kijelöl;

d) az önkormányzati tervtanácsok közül a fővárosi főépítész által vezetett tervtanácshoz kell benyújtani

da) a fővárosi kerületek legalább településszerkezeti egységére készülő településrendezési terveit,

db) a több kerületet érintő településrendezési terveket,

dc) a főváros szabályozási kerettervében vagy építési keretszabályzatában meghatározott, kiemelt fővárosi jelentőségű területen létesülő új épület terveit.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően a kezdeményezéssel érintett tervtanács elnökének előzetes egyetértése mellett:

a) a területi tervtanács elnöke kezdeményezheti, hogy az általa szakmapolitikai vagy módszertani szempontból országos jelentőségűnek minősített területrendezési tervet vagy építmény építészeti-műszaki tervét a központi tervtanács tárgyalja meg;

b) az önkormányzati tervtanács elnöke kezdeményezheti, hogy az illetékességi körébe tartozó terveket a területi tervtanács tárgyalja meg.

(3) A tervező kérésére — a kezdeményezéssel érintett tervtanács elnökének előzetes egyetértése mellett — terület- és településrendezési tervek, vagy azok munkafázisai konzultációs jelleggel is megtárgyalhatók, ami nem mentesít a végleges bemutatás kötelezettségétől.

(4) Amennyiben az önkormányzati főépítész nem működtet tervtanácsot, az (1) bekezdés *c)* és *d)* pontjaiban említett tervek szakmai véleményezésére a magasabb szinten működő tervtanácsot kérheti fel.

4. §

A tervtanácsok a bemutatott tervek szakmai véleményezése során vizsgálják, hogy a tárgyalandó

a) területrendezési és településrendezési terv

aa) figyelembe veszi-e a terület- és településrendezésre, a környezetvédelemre, a természetvédelemre, valamint az építészeti és kulturális örökség alakítására és védelmére vonatkozó szakmai követelményeket és a Magyarország által elfogadott szakmai, nemzetközi irányelveket és egyezményeket,

ab) összhangban van-e az országos és térségi szintű területi tervekkel, a településrendezési tervekkel, a településfejlesztési koncepciókkal, valamint az ágazatok fejlesztési koncepcióival,

ac) megfelel-e a rájuk vonatkozó szakmai-jogszabályi feltételeknek;

b) építmény építészeti-műszaki terve

ba) megfelel-e az elvárható szakmai igényesség és szakszerűség követelményeinek,

bb) hogyan elégíti ki a környezetbe illeszkedés, a beépítés, a rálátás és látványvédelem követelményeit,

bc) megfelel-e a vonatkozó településrendezési tervben és helyi építési előírásokban foglaltaknak.

5. §

(1) A tervtanács az állásfoglalásra vagy konzultációra benyújtott tervet a benyújtástól, illetve hiánypótlás esetén annak teljesítésétől számított 30 napon belül megtárgyalja.

(2) A tervtanács által tárgyalandó tervek bírálatára a benyújtást követő 10 napon belül szakbírálókat lehet felkérni. A szakbírálók szakmai véleményeiket a tervtanács ülése előtt legalább 5 munkanappal írásban juttatják el a tervtanács szakmai titkárához. A benyújtott tervet, valamint a bírálatokat a tervtanácsra meghívottak számára legkésőbb ettől az időponttól kezdve tanulmányozásra hozzáférhetővé kell tenni.

(3) A tervtanács a bemutatott tervvel kapcsolatos szakmai véleményét és javaslatait (együtt: állásfoglalását) írásban rögzíti. A tervtanács állásfoglalása nem érinti a terv elfogadására, illetve jóváhagyására jogosult szerv hatáskörét, illetve döntési jogkörét, és nem helyettesíti a miniszter és a területi főépítész — az Étv. 9. §-ának (6) bekezdésében rögzített — jogkörét.

(4) A tervtanács a tervezőnek és a tervtanács meghívott résztvevőinek küldi meg állásfoglalását a tervtanács üléseit követő 10 munkanapon belül.

(5) A tárgyalott terv munkarészeinek tartalomjegyzékét, a szakbírálatokat, a jelenléti ívet és a tervtanács állásfoglalását a tervtanácsot működtető szerv iratkezelési szabályai szerint meg kell őrizni.

(6) A tervező köteles a területrendezési terv és a településrendezési terv megrendelőnek való átadásakor, valamint az építmény elvi építési, építési engedélyezési tervdokumentációjának benyújtásakor csatolni a tervtanács állásfoglalását, és nyilatkozni arról, hogy az abban foglaltaknak milyen módon tett eleget, illetve megindokolni eltérő álláspontját.

6. §

(1) A tervtanács részletes működési rendjét e rendelet keretei között a tervtanács elnöke saját hatáskörében maga állapítja meg.

(2) A tervtanács eljárása eljárási díj- és illetékmentes, működési költségeit a működtető minisztérium, illetve az érintett helyi önkormányzat biztosítja.

(3) A tervtanács tagjait és szakbírálóit — a tervtanács részletes működési rendjében meghatározott mértékű — tiszteletdíj, illetve szakértői díj illeti meg, amelynek fedezetét a tervtanácsot működtető szervezetnek kell fedeznie.

(4) A területi főépítészek nyilvántartják az illetékességi területükön működő önkormányzati tervtanácsokat. A nyilvántartás érdekében az önkormányzati főépítészeknek a tervtanács létrejöttét, illetve módosulását a szavazati joggal rendelkező tagok felsorolásával együtt a területi főépítésznek kell írásban bejelenteni.

7. §

(1) Ez a rendelet 1999. augusztus 31-én lép hatályba.

Dr. Torgyán József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 41/1999. (IV. 23.) FVM rendelete

az agrárgazdasági célok 1999. évi költségvetési támogatásáról szóló 8/1999. (I. 20.) FVM rendelet módosításáról

Az agrárgazdaság fejlesztéséről szóló 1997. évi CXIV. törvény 10. §-a (2) bekezdésének *b)* pontjában, valamint a Magyar Köztársaság 1999. évi költségvetéséről szóló 1998. évi XC. törvény (a továbbiakban: Tv.) 121. §-a (3) bekezdésének *b)* pontjában kapott felhatalmazás alapján az alábbiakat rendelem el:

1. §

(1) Az agrárgazdasági célok 1999. évi költségvetési támogatásáról szóló 8/1999. (I. 20.) FVM rendelet (a továbbiakban: FVM r.) 3. §-a (1) bekezdésének bevezető szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép, valamint a következő *h)* ponttal egészül ki, egyúttal az *f)* pontot követő „valamint” szövegrész hatályát veszti:

„(1) Az *A)* 1. pontban foglaltak alapján vissza nem térítendő földalapú növénytermelési támogatást vehet igénybe az a földhasználó — beleértve az agrároktatási intézmények tangazdaságait/tanüzemeit és a kutató intézményeket — aki (amely) 1,00—300,00 hektár közötti külterületi szántó területen gazdálkodik, és aki (amely)”

„*h)* halastavat használ.”

(2) Az FVM r. 3. §-a (2) bekezdésének bevezető szövegrésze, valamint *a)* és *b)* pontjai helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A földhasználó arra a külterületi, szántó művelési ágban nyilvántartott területre, halastóra igényelhet vissza nem térítendő támogatást,

a) amely 1998. december 31-e előtt jogszerűen a tulajdonában, haszonélvezetében, illetve 1998. december 31-e előtt írásban megkötött bérleti szerződéssel a használatában van, és növényfeleségenként összevont területe az egy hektárt eléri;

b) amelyen az (1) bekezdés *a)*—*f)* pontjaiban felsorolt növényeket termeli [valamint a *h)* pont szerinti halastó] a rendelet 5. § (1) bekezdésében birtokkategóriák szerint meghatározott összevont terület mértékig.”

2. §

Az FVM r. 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„4. § A támogatás igénybevételének további feltételei, hogy az igénylő

a) a Nyilv. r.-ben meghatározott követelményeknek megfelelően, kivéve az agrároktatási intézmények tangazdaságait/tanüzemeit és a kutató intézményeket;

b) az őszi búza termelésének 1999. évi költségvetésből történő támogatásáról szóló 46/1998. (XI. 4.) FVM rendeletben előírt — a búza vetésterületének legalább negyven százalékán fémzárolt vetőmag és a teljes területén csávázott vetőmag vetése (ez utóbbi alól kivéve tönkölybúza), növényvédő szer és műtrágya használata — kötelezettségeket teljesítse. Számlával, származási bizonylattal igazolt I. szaporítási fokú vetőmagból származó, saját gazdaságban előállított utántermés saját gazdaságban történő egy-szeri felhasználása a teljes vetésterületen elfogadható;

c) a kukoricavetés teljes területére hibrid vetőmagot, az egyéb támogatott növények körébe tartozó területen fémzárolt, minősített vetőmagot, valamint műtrágyát és növényvédő szert használjon,

d) a 3. § (1) bekezdés *a)—f)* pontjaiban felsorolt támogatott növények termékeire a támogatás igénylésének időpontjában termeltetési, illetve értékesítési szerződéssel rendelkezzen, vagy nyilatkozzon a megtermelt termék saját gazdaságban történő felhasználásáról. A 3. § (1) bekezdés *a)—g)* pontjaiban felsorolt támogatott növények esetén a vetőmag-, műtrágya-, szervesztrágya-, növényvédőszer-felhasználást legalább az igénybe vett támogatás mértékéig saját névre szóló számlával igazolja;

e) őstermelő esetén őstermelői igazolvánnyal rendelkezzen.”

3. §

(1) Az FVM r. 5. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az egyes birtokkategóriákban igényelhető támogatás a 3. § (1) bekezdés *a)—h)* pontjaiban felsorolt növények, illetve halastó összevont területére:

Használt szántóterület, halastó (hektár)	Támogatási összeg (Ft/hektár)
1,00— 20,00	12 000
20,01— 50,00	8 000
50,01—300,00	4 000”

(2) Az FVM r. 5. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A támogatott növények, halastó összevont terület-nagyságát — egy tizedesig számolva — önálló helyrajzi számú területenként (táblánként), illetve földrészletenként (alrészletenként) a 3. § (1) bekezdés *a)—g)* pontjaiban felsorolt növényfélésekenként kell meghatározni. A támogatási összeget négyszázkilencvenkilencig lefelé, e felett pedig felfelé ezer forintra kell kerekíteni.”

4. §

Az FVM r. 6. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az 1. számú melléklet szerinti támogatási igénylőlapot legkésőbb 1999. május 31-ig lehet a lakhely/szék-hely (telephely) szerint (a regisztrációt végző) illetékes megyei (fővárosi) földművelésügyi hivatalhoz (a továbbiakban: megyei földművelésügyi hivatal) benyújtani. Az igénylőlapot csak egy megyei földművelésügyi hivatalhoz lehet benyújtani. A határidő elmulasztása jogvesztő hatályú, a támogatási jogosultságról szóló igazolás utólag nem adható ki.”

5. §

Az FVM r. 7. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A támogatás a területileg illetékes első fokú állami adóhatóságtól (a továbbiakban: adóhatóság) két egyenlő részletben igényelhető az APEH által rendszerített 9911 számú „Bevallás az államháztartással szembeni egyes juttatások igényléséhez” nyomtatvány felhasználásával. Az igényléshez mellékelni kell a területileg illetékes megyei földművelésügyi hivatal támogatási jogosultságra vonatkozó igazolását, valamint az R. 3. és 5. számú mellékletei szerinti nyilatkozatokat. A támogatás első részletére legkésőbb június 30-áig, a fennmaradó összegre vonatkozó igényt — a 4. § *d)* pontjában előírt saját névre szóló számlák egyidejű csatolásával — pedig szeptember 15.—október 31-ig beérkezően lehet benyújtani. Az adóhatóság a támogatást az igénylés beérkezésétől számított harminc napon belül folyósítja.”

6. §

Az FVM r. 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § A 2.1.1. pontban foglalt támogatást — kérelem alapján — a nőivarú szarvasmarha, a nőivarú juh, a nőivarú kecske és a húshasznú kanca (a továbbiakban: tenyészállatok) tulajdonosa (a 2.1.1. pont alkalmazásában továbbiakban: igénylő) állományfenntartás céljából veheti igénybe.”

7. §

Az FVM r. 14. §-a (1) bekezdésének bevezető szövegrésze, valamint a *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A támogatás igénylésének feltétele a 12. § (1) bekezdésének *a)—d)* és *f)* pontjában meghatározott általános feltételek teljesítése, továbbá, hogy az igénylő”

„*b)* az induló anyaállat-állományára, amely az 1999. január 1-jei anyaállatlétszámmal, illetve évközi indulás esetén a benyújtáskori anyaállatlétszámmal azonos, 1999. december 31-ig szinten tartási kötelezettséget vállaljon,”

8. §

(1) Az FVM r. 21. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 2.1.1. pont szerinti támogatás igénylése esetén az igénylőnek a 2. számú melléklet szerinti kérelmet, valamint az R. 4. számú melléklete szerinti nyilatkozatot a telephelye szerint illetékes megyei földművelésügyi hivatalnál [az A) 2. pontban továbbiakban: hivatal] személyesen vagy meghatalmazott képviselő útján, legkésőbb 1999. május 31-ig kell benyújtani.”

(2) Az FVM r. 21. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az igénylő köteles az apaállat-használatról, valamint a nyilvántartásba vételről 1999. szeptember 1-jéig a hivatalt értesíteni, amely ezt követően kezdi meg ellenőrzését.”

9. §

Az FVM r. 29. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 2.3.2. pontban foglalt támogatást — kérelem alapján — az a méhész (a 2.3.2. pont alkalmazásában továbbiakban: igénylő) veheti igénybe, aki a Magyar Méh-tenyésztők Országos Egyesülete tagjaitól, minősített törzscsaládokból származó párzott, petéző méhanyát vásárol.”

10. §

Az FVM r. 34. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Egy állomány után csak egy alkalommal igényelhető támogatás.”

11. §

Az FVM r. 70. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kamattámogatás az adóhatóságtól igényelhető az adóhatóság által rendszeresített 9911-es számú „Bevallás az államháztartással szembeni egyes juttatások igényléséhez” nyomtatvány felhasználásával, a banki kamatterhelés gyakoriságának megfelelően. Az igénylő nyomtatványhoz csatolni kell a hitelintézet kamatbefizetési igazolását — integrátor igénylő esetében az integrációs szerződésekről készített összesítő kimutatást is —, valamint az első igényléskor a területileg illetékes földművelésügyi hivatal kamattámogatásra jogosító igazolását.”

12. §

Az FVM r. 74. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A támogatás a 70. §-ban meghatározott módon negyedévente, a tárgynegyedévet követő hónap huszadik napjától közvetlenül az igénylő székhelye szerinti adóhatóságtól igényelhető. Az igénylésen hitelszerződésenként fel kell tüntetni a támogatás alapjául szolgáló kölcsön összegét, a kamatnapok számát, valamint a szerződés-köteskor érvényes jegybanki alapkamat mértékét is.”

13. §

Az FVM r. 84. §-ának bevezető szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„84. § A támogatások a 70. §-ban meghatározott módon az igénylő állandó lakhelye/székhelye szerint illetékes adóhatóságtól közvetlenül igényelhetők az alábbiak szerint:”

14. §

Az FVM r. 119. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A benyújtott támogatási kérelmet a kérelmező székhelye szerint illetékes megyei földművelésügyi hivatal véleményezi, és véleményével együtt tizenöt napon belül felterjeszti a minisztériumba. A támogatás elutasításáról vagy elfogadásáról a minisztérium dönt, a rendelkezésre álló támogatási keretirányzatok összegétől függően.”

15. §

Az FVM r. 170. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Támogatást vehetnek igénybe a gazdasági tevékenységek egységes ágazati osztályozási rendszeréről szóló 9008/1997. (SK 7.) KSH közlemény szerinti növénytermelési, kertészeti (TEÁOR A 01.1), állattenyésztési (TEÁOR A 01.2), halászati (TEÁOR B 05) tevékenységet, élelmiszer- és ital- (TEÁOR DA 15), dohánytermék (TEÁOR DA 16) gyártását, az élelmiszer-, ital-, dohányáru nagykereskedelmi (TEÁOR G 51.3), illetve az élelmiszer-, ital-, dohányáru kiskereskedelmi (TEÁOR G 52.2) tevékenységet folytató belföldi székhelyű természetes és jogi személyek, jogi személyiség nélküli gazdasági társaságok, egyéni vállalkozók.”

16. §

Az FVM r. 251. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A (6) bekezdésben meghatározott beruházásokhoz a 45. számú mellékletben meghatározott nagyságrendű, a beruházási költség huszonöt százalékának megfelelő alaptámogatás, valamint az azok megvalósításához hitelintézettől felvett éven túli lejáratú hitelek után a jegybanki alapkamat negyven százalékának megfelelő kamattámogatás vehető igénybe. A támogatás összege pályázonként, valamint ugyanazon a telephelyen megvalósuló beruházások esetén összesen nem haladhatja meg a tízmillió forintot.”

17. §

(1) Az FVM r. 260. §-a (1) bekezdésének bevezető szövegrésze és a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az új mezőgazdasági gépek — figyelemmel a (2) bekezdésben foglaltakra is — vásárlásához a nettó (ÁFA-mentes) beszerzési költségek alapulvételével (közvetlen import esetén tartalmazza a vámot, a statisztikai illetéket, a vámkezelési díjat)

a) huszonöt százalék mértékű, végleges fejlesztési célú juttatás, amelynek együttes összege a tárgyévben beruházonként nem haladhatja meg a negyvenmillió forintot, és”

(2) Az FVM r. 260. §-a (4) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés a) pontja szerinti támogatás igénybe vehető:]

„a) a BTO 293000 0000 termékcsoportba tartozó új mezőgazdasági gépek,”

(3) Az FVM r. 260. §-a (8) bekezdésének a), b) pontjai helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés a) pontja szerinti támogatás igénybevételének feltétele:]

„a) a területileg illetékes földművelésügyi hivatalhoz a gépvásárlást megelőzően benyújtott — és harminc napnál nem régebben ellenjegyzett — a 49. számú melléklet szerinti támogatási kérelem, továbbá a megvásárolni kívánt gépre vonatkozó árajánlat;

b) az új gép vásárlásának saját névre szóló, szükség szerint a gép egyedi azonosítási adatait is tartalmazó ki-egyenlített, kifizetett számlával történő igazolása és minőségi tanúsítványának bemutatása. A támogatási kérelemben az árajánlat alapján rögzített gépbeszerzési költség összege eltérhet a kifizetett számlában rögzítettől;”

18. §

Az FVM r. 267. §-ának (4) bekezdésében a „meghatározott keret erejéig” szövegrész, valamint a 267. §-ának (7) bekezdésében „A pályázathoz mellékelni kell az 56. számú melléklet szerinti adatlapot” szövegrész hatályát veszti.

19. §

Az FVM r. 275. §-ának bevezető szövegrésze, valamint c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„275. § Az I) pontban foglaltak szerinti támogatás jogi személyiséggel rendelkező agrárkutatóhelyek alaptevékenységéhez kapcsolódóan igényelhető, továbbá a d) pontjához kapcsolódóan bejegyzett találmánnyal rendelkező magánszemélyek részére is, az alábbi jogcímek alapján:”

„c) a 35. életévüket 1999. január 1-jén be nem töltött, fiatal kutatók által az a)–b) pontokban felsorolt kutatás-fejlesztési témák megvalósításának támogatására, továbbképzésük elősegítésére,”

20. §

Az FVM r. 277. §-a helyébe a következő rendelkezés lép: „277. § Támogatás igénybevételére jogosultak

a) agrárkutatóhelyek (kincstári körbe tartozó agrárkutató intézetek, agrárkutatóhelyek (kincstári körbe tartozó agrárkutató intézetek, agrárkutatóhelyek), amelyek tevékenységük döntő részében kutatással és fejlesztéssel foglalkoznak,

b) agrárfelsőoktatási intézmények, továbbá

c) a 275. § d) pontjára vonatkozóan az a)–b) pontokban meghatározottakon túlmenően magánszemélyek is.”

21. §

Az FVM r. 429. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A reorganizációs támogatással tenyésztésbe állított sertésenyészállat beállítására, valamint a kiesett állatok pótlása saját nevelésű, legalább 95 vagy afeletti tenyészszülőindexű kocaszülővel is teljesíthető, amennyiben az megfelel a 19. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott feltételeknek. A kiesett tenyészállatok pótlásánál a 24. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltakra is tekintettel kell eljárni.”

22. §

Az FVM r. 462. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki.

„(4) Az 1998. évben elbírált és kielégítésre javasolt, nem biztosítható mezőgazdasági elemi károk enyhítésének támogatására beérkezett, de forráshiány miatt ki nem fizetett igények összegét a 10032000-01905609 számú APEH Agrártermelési támogatások folyósítási számláról kell teljesíteni.”

23. §

Az FVM r. 43. számú mellékletének 20. pontja a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az 1998. évben megkezdett, érvényes támogatási szerződéssel rendelkező építési beruházások esetében a kezdés évében felhasználásra nem kerülő összegek nem ütemezhetők át 1999. évben történő felhasználásra. Ez esetben lehetőség van — a legfeljebb 24 hónapos kivitelezési határidő betartásával — a beruházás 2000. évben történő

befejezésére úgy, hogy az 1998. évben fel nem használt támogatási összeg legkésőbb 2000. február 28-ig kerül kifizetésre. Az érintett beruházóknak kezdeményezniük kell az illetékes megyei földművelésügyi hivataloknál az előzőeknek megfelelő műszaki tartalmú és pénzügyi vonzatú átütemezést, illetve befejezési határidő módosítását.”

24. §

(1) Ez a rendelet kihirdetése napján lép hatályba. Egyidejűleg az FVM r. 14. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja, a 70. §-ának (2) bekezdése, valamint a 465. §-ának (5) bekezdése hatályát veszti.

(2) Az agrártámogatások igénybevételének általános feltételeiről szóló 273/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet 5. §-a (1) bekezdésének *d)* pontjában kapott felhatalmazás alapján az FVM r. 117—126. §-ai alapján benyújtott, de még el nem bírált támogatási kérelmek arányosan is teljesíthetők.

Dr. Torgyán József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 42/1999. (IV. 23.) FVM rendelete

a vágósertés minőségi termelésének intervenció támogatásáról szóló 34/1999. (IV. 2.) FVM rendelet módosításáról

Az agrárpiaci rendtartásról szóló 1993. évi VI. törvény (a továbbiakban: Tv.) 21. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, valamint figyelemmel az agrártámogatások igénybevételének általános feltételeiről szóló 273/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet 1. §-a (3) bekezdésének *c)* pontjára — a gazdasági miniszterrel és a pénzügyminiszterrel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

A vágósertés minőségi termelésének intervenció támogatásáról szóló 34/1999. (IV. 2.) FVM rendelet (a továbbiakban: FVM r.) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § A vágósertés termékpálya piaci egyensúlyának tartós megteremtése, az alapanyag-termelői és feldolgozó tevékenység jövedelmezőségének stabilizálása érdekében, a SEUROP rendszer szerint minősített S, E, U

és R minőségi osztályú vágósertések termelésének elősegítésére, valamint az őstermelői igazolvánnyal rendelkező (családi gazdaságok) alapanyag-termelőktől származó vágósertések minőségi fejlesztésére saját választásuktól függően élőtesttömeg szerinti vagy SEUROP minősítési rendszer szerinti osztályokra járó intervenció támogatást rendelkelek el.”

2. §

Az FVM r. 2. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a régi (2) bekezdés számozása (3) bekezdéssé változik:

„(2) Az őstermelői igazolvánnyal rendelkező alapanyag-termelő (családi gazdaság) támogatási jogosultságának keletkezése:

a) őstermelői igazolvánnyal rendelkező alapanyag-termelő (családi gazdaság) esetén saját választása alapján az (1) bekezdés *a)*, *b)* pontja szerint SEUROP minősítési osztályok szerint, vagy

b) őstermelői igazolvánnyal rendelkező alapanyag-termelő esetén saját választása alapján nettó élőtesttömegre vonatkoztatottan 30 Ft/kg-os intervenció támogatás igényelhető. A támogatást az alapanyag-termelő nevére kiállított vágósertés átvételét igazoló bizonylat csatolásával igényelheti. A bizonylatnak tartalmaznia kell az adószámot vagy adóazonosító jelet, az őstermelői igazolvány számot, élőtesttömeg-kilogrammban a bruttó súlyt, a levonás mértékét, a nettó súlyt, a nettó súlyra kilogrammonként kifizetett alaparat. A nettó élőtesttömeg a vágósertés átvételét igazoló bizonylaton élőtesttömeg-kilogrammban feltüntetett bruttó súlyból a szállítási súlycsökkenés miatti levonás alapján számított tömeg értéke kilogrammban. Az alapanyag-termelő támogatási igényét — csatolt meghatalmazással — a területileg illetékes falugazdász is benyújthatja a területileg illetékes adóhatósághoz.”

3. §

Az FVM r. 3. §-ának *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E rendelet alkalmazásában)

„*a)* *alapanyag-termelői alapár:* a 2. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontja, valamint a (2) bekezdés *a)* pontja szerint az alapanyag-termelőnek a vágósertésért a vágósertések vágás utáni minősítéséről és a hasított féltettek kereskedelmi osztályba sorolásáról szóló 15/1998. (IV. 3.) FM rendelet (a továbbiakban: R.) szerinti, a hasított melegsúlyra kifizetett, általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) vagy kompenzációs felár nélküli ár — S, E, U, R minőségi osztályra külön megadva. Az alapanyag-termelő tájékoztatására a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Agrárrendtartási Hivatala (a továbbiakban: ARH) hasított súlyra országos heti piaci átlagárát tesz közzé,

melyet a Vágóállat és Hús Terméktanács (a továbbiakban: VHT) — 1094 Budapest IX., Gubacsi út 6/B — bocsát az ARH rendelkezésére minden tárgyhéten, pénteken 12 óráig. A heti országos piaci átlagárát az ARH a tárgyhétet követő szerdán megjelenő Magyar Mezőgazdaság című hetilapban teszi közzé.”

4. §

(1) Az FVM r. 5. §-a (1) bekezdésének bevezető szövegrésze, valamint *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 2. § (1) bekezdése szerinti intervenció támogatás igénybevételének az alapanyag-termelő esetében további feltétele [kivéve a 2. § (2) bekezdésének *b*) pontja szerinti alapanyag-termelő], hogy

a) igazolja a VHT tagságát [kivéve a 2. § (2) bekezdés *a*) pontja szerinti alapanyag-termelő]”

(2) Az FVM r. 5. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1)—(3) bekezdésben meghatározott feltételeken túlmenően — a 2. § (2) bekezdésének *a*) és *b*) pontjai szerinti alapanyag-termelők kivételével — a támogatás akkor vehető igénybe, ha a VHT tagjai a Tv. 10. §-ának (3) bekezdése alapján létrehozott alapba, a VHT által megállapított mértékű befizetésnek — a VHT által meghatározott módon — eleget tesznek. A VHT a befizetési kötelezettségnek eleget tevő tagjairól félévet követő nyolcadik munkanapig jegyzéket készít, melyet megküld az ARH-nak. Az ARH a listát e rendelet számának feltüntése mellett megküldi az APEH részére.”

5. §

Az FVM r. 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § E rendelet alapján az Országos Hús- és Tejellenőrzési Főfelügyelet (a továbbiakban: Főfelügyelet) által engedélyezett és a SEUROP rendszer szerint minősítő helyen, a Főfelügyelet által kiadott működési engedéllyel rendelkező minősítő szervezet és az ilyen szervezet keretében működő minősítő személy a levágott állatról minősítési bizonylatot állít ki, melyet a Főfelügyelet szűrőpróbaszerűen ellenőriz. A minősítési bizonylat alapján történik a számlázás, mely a számla mellékletét képezi. A számlát az alapanyag-termelő vagy a feldolgozó állítja ki. A számlának vagy a minősítési bizonylatnak vágóhídi sorszámoként tartalmaznia kell az: S, E, U és R minőségi osztály besorolást, a hasított testtömeget, a feldolgozó által kifizetett — áfa és kompenzációs felár nélküli — felvásárlási árat hasított meleg testtömege vonatkoztatva. Ez alól kivételt képez a 2. § (2) bekezdésének *b*) pontja és a 2. § (3) bekezdése szerinti támogatásigénylés.”

6. §

(1) Az FVM r. 7. §-a (2) bekezdésének bevezető szövegrésze és *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A 2. § (1) bekezdéséhez és a 2. § (2) bekezdésének *a*) pontja szerinti támogatáshoz — az 1—4. számú melléletek alapján — az alábbiakat kell mellékelni”

„*d*) a VHT tagságot igazoló okirat [kivéve a 2. § (2) bekezdés *a*) pontja szerinti alapanyag-termelő],”

(2) Az FVM r. a következő új (3) bekezdéssel egészül ki egyidejűleg a (3)—(6) bekezdések számozása (4)—(7) bekezdésre változik:

„(3) A 2. § (2) bekezdés *b*) pontja szerinti alapanyag-termelő a támogatást a nevére kiállított vágósertés átvételét igazoló bizonylat alapján igényelheti. Az alapanyag-termelő támogatási igényét — az alapanyag-termelő meghatalmazásával és nevében — a területileg illetékes falugazdász is benyújthatja. A bizonylatnak tartalmaznia kell az adószámot vagy adóazonosító jelet, az őstermelői igazolvány számot, élőtesttömeg-kilogrammban a bruttó súlyt, a levonás mértékét, a nettó súlyt, a nettó súlyra kilogrammonként kifizetett alapárát.”

7. §

E rendelet a kihirdetése napján lép hatályba azzal, hogy a 2. § (2) bekezdés *a*) pontja szerinti támogatást a hatálybalépés napjától május 31-ig értékesített és minősített, a 2. § (2) bekezdés *b*) pontja szerinti támogatást e rendelet hatálybalépésének napjától május 31-ig értékesített vágósertés után lehet igényelni.

Dr. Torgyán József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 43/1999. (IV. 23.) FVM rendelete

a szalonnás, bőrös sertéshús exportjának támogatásáról

Az agrárpiaci rendtartásról szóló 1993. évi VI. törvény 17. §-ának (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a pénzügyminiszterrel, valamint a gazdasági miniszterrel egyetértésben a következőket rendelem el:

1. §

(1) A sertéshús és sertéshús-készítmények piacán jelentkező zavarok enyhítése érdekében a belvív- és árvíz-kárt szenvedett Szabolcs-Szatmár-Bereg, Borsod-Aba-

új-Zemplén, Hajdú-Bihar, Jász-Nagykun-Szolnok, Békés, Csongrád és Bács-Kiskun megyékből felvásárolt sertésekre az e rendelet 1. számú mellékletében meghatározott termékkör kivitele exporttámogatásban részesül az ott feltüntetett mértékek és feltételek szerint.

(2) A támogatható mennyiség kettőezer tonna.

(3) A támogatás összege kilencvenhat millió Ft.

(4) A támogatás igénybe vehető 1999. május 1—31. közötti időszakban az 1. számú melléklet szerinti kiszállított termékek után az ígervényben szereplő mennyiségig.

2. §

(1) Az e rendelet szerinti 2. számú mellékletben meghatározott pályázatra azok a feldolgozó vállalatok jelentkezhetnek, akik a Vágóállat és Hús Terméktanács (a továbbiakban: VHT) által kiírt és az e rendelet 1. számú melléklete szerinti termékekre pályázatot nyújtottak be, és a pályázati feltételeknek eleget téve a pályázatot megnyerték. A VHT a pályázat elnyeréséről, valamint a pályázatban meghatározott kvóta mennyiségéről — tonnára vonatkoztatva — igazolást állít ki.

(2) A támogatás igénylésekor az Egységes Vámaru-nyilatkozat 33. rovat ötödik (utolsó) mezőjébe sorszámként e rendelet 1. számú mellékletének meghatározott, vámtarifaszám előtt szereplő háromjegyű sorszámat, a 44. rovat szám nélküli mezőjébe az ígervény sorszámat kell feltüntetni.

(3) A támogatás igénybevételéhez szükséges az Agrár-intervenció Központ igazolása. Ha az igénylő az e rendelet szerinti sorszámot tüntette fel és igényelt támogatást,

akkor az e rendelet szerinti támogatási összeg magában foglalja a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek egyszerűsített pályázati rendszerű exporttámogatásáról szóló, módosított 65/1998. (XII. 31.) FVM—PM—GM együttes rendelet (a továbbiakban: R.) szerinti támogatást is.

(4) A támogatás igénybevételének egyéb feltételei azonosak a mezőgazdasági és élelmiszer-ipari exporttámogatások igénybevételének eljárási rendjéről szóló, módosított 110/1997. (XII. 30.) FM—PM—IKIM együttes rendeletben, valamint az R.-ben foglaltakkal.

(5) A támogatást az 10032000-01905245 számú APEH Mezőgazdasági és élelmiszeripari exporttámogatás számáról kell teljesíteni.

(6) A pályázati felhívást és az exporttámogatás további részletes feltételeit a 2. számú melléklet állapítja meg. A pályázat elbírálása során előnyt élveznek azok a feldolgozó cégek, amelyek orosz export értékesítését szolgáló érvényes külkereskedelmi szerződéssel rendelkeznek.

(7) Az 1995. évi C. törvény 137. §-a (1) bekezdése d) pontjának 3. alpontjában meghatározott kivétel nem részesülhet többlet export támogatásban.

3. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, és rendelkezéseit május 1-jétől lehet alkalmazni. 1999. augusztus 31-én hatályát veszti.

Dr. Torgyán József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

1. számú melléklet a 43/1999. (IV. 23.) FVM rendelethez

Sorszám (AIK-kód)	Vámtarifaszám	Árumegnevezés	Ft/kg
400	0203 11 10 00 „ex”	Sertéshús friss, hűtött	
		Egész vagy fél Házi sertésből Szalonnás, bőrös sertéshús (fej, láb, farokkal)	60
401	0203 21 10 00 „ex”	Sertéshús fagyasztva	
		Egész vagy fél Házi sertésből Szalonnás, bőrös sertéshús (fej, láb, farokkal)	60
		Szalonnás, bőrös sertéshús (fej, első láb, farok nélkül)	60

2. számú melléklet
a 43/1999. (IV. 23.) FVM rendelethez

Pályázati felhívás

1. Támogatásban részesülhetnek:

a) az agrárgazdasági célok költségvetési támogatási rendjéről szóló 273/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet 3. §-ának (1) bekezdése szerinti azon igénylők, akik a rendelet mellékletében meghatározott terméke(ke)t saját számlás formában vagy bizományos közvetítésével exportálják;

b) az R. szerinti 2. § (1) bekezdése szerinti Vágóállat és Hús Terméktechnológiai igazolással rendelkeznek;

c) e rendelet 1. §-ában feltüntetett megyékből vásárolták fel a vágósertést, és erről a marhalevél kiváltásáról és kezeléséről szóló 21/1996. (VII. 9.) FM rendelet szerinti hatósági bizonyítvánnyal rendelkeznek.

2. A támogatás igénybevételének módja:

A pályázatot a pályázónak az Agrárintervenciók Központjának (a továbbiakban: AIK) kell benyújtania (cím: Budapest V., Kossuth Lajos tér 11.) a rendelet hatálybalépésének napjától 1999. május 31-ig.

3. A pályázatnak tartalmaznia kell:

a) a pályázó nevét, címét, levelezési címét, felelős vezető nevét, adószámát vagy adóazonosító jelét, bankszámlaszámát;

b) a VHT igazolás szerint a termék sorsszámát, vámtarifaszámát, áru megnevezését és az igényelt kvóta nagyságát, továbbá érvényes külkereskedelmi szerződést legalább a rendelet hatálybalépése napjától május 31-ig szólóan;

c) az 1. c) pont szerinti hatósági bizonyítvány másolatát;

d) a pályázó nyilatkozatát vagy hatvan napnál nem régebbi igazolást, amely szerint a pályázók a pályázat benyújtásakor lejárt adó-, vám-, egészség-, nyugdíjbiztosítási járulékhátralékkal nem rendelkeznek;

e) külön nyilatkozatot arról, hogy a pályázó nem áll felszámolási, végelszámolási eljárás, illetve végrehajtás alatt.

4. Amennyiben a pályázat megfelel a rendeletben és ezen pályázatban foglalt feltételeknek, úgy az AIK a pályázó részére ígervényt bocsát ki, amelyben a kiszállítható mennyiség megegyezik a VHT által igazolt kvótával.

Az ígervénynek tartalmaznia kell a pályázó nevét, címét, adószámát, a termékcsoport megnevezését sorszámonként és az ehhez tartozó kvóta nagyságát. A kvóta érvényessége az ígervény kiállításának napjától 1999. május 31-ig tart. A pályázó a kapott ígervény alapján a kvóta felhasználása során folyamatosan számolhat el. A kiszállítási igazoló vámokmányokat az ígervény mellé kell csatolnia.

Az exporttámogatást a kiléptetést követően az Egységes Vámárnyilatkozatok másolatának harminc napon belül, vagy az ígervénnyel való elszámolással egyidejűleg, az AIK részére történő bemutatása után, az AIK által kiadott igazolás alapján, az ígervényben meghatározott mennyiségre lehet igénybe venni.

5. A kvóta igénylése:

I. A kvóta igénylése a kilencvenhat millió forintos támogatási keretösszeg és a kettőezer tonna kimerüléséig folyamatos, e rendelet melléklete szerinti támogatást csak 1999. május 1. napjától 1999. május 31-ig kiszállított termékek után lehet igényelni.

II. Egyéb feltételei azonosak a mezőgazdasági és élelmiszer-ipari exporttámogatások igénybevételének eljárási rendjéről szóló, módosított 110/1997. (XII. 30.) FM—PM—IKIM együttes rendeletben, valamint az R.-ben és a rendeletben, valamint a mezőgazdasági és élelmiszer-ipari termékek egyszerűsített pályázati rendszerű exporttámogatásáról szóló 65/1998. (XII. 31.) FVM—PM—GM együttes rendeletben foglaltakkal.

A környezetvédelmi miniszter
3/1999. (IV. 23.) KöM
rendelete

a Környezetvédelmi Fejlesztési Intézet
címerhasználatáról

A Magyar Köztársaság nemzeti jelképeinek és a Magyar Köztársaságra utaló elnevezésének a használatáról szóló 1995. évi LXXXIII. törvény 21. §-a (1) bekezdésének a) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A Környezetvédelmi Fejlesztési Intézet — hivatali feladatainak ellátása során — jogosult a Magyar Köztársaság címerének használatára, illetve azt épületén (helyiségeiben) elhelyezheti.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Pepó Pál s. k.,
környezetvédelmi miniszter

III. rész HATÁROZATOK**A Köztársasági Elnök
határozatai****A Köztársaság Elnökének
81/1999. (IV. 23.) KE
határozata****dandártábornok nyugállományba helyezéséről**

Az igazságügy-miniszter előterjesztésére — figyelembe véve kérelmét — a fegyveres szervek hivatásos tagjainak viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 53. §-ának a) pontja alapján — érdemei elismerése mellett, 1999. május 15-ei hatállyal szolgálati viszonyát megszüntetem, és szolgálati nyugállományba helyezem

dr. Csicsay Claudius Iván büntetés-végrehajtási dandártábornokot.

Budapest, 1999. április 6.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Dávid Ibolya s. k.,
igazságügy-miniszter

**A Köztársaság Elnökének
82/1999. (IV. 23.) KE
határozata****rendőr dandártábornokká történő kinevezésről**

A belügyminiszter előterjesztésére *dr. Berta László* r. ezredest a rendőrség irányításában kifejtett eredményes munkássága elismeréseként 1999. április 24-i hatállyal

rendőr dandártábornokká
kinevezem.

Budapest, 1999. április 12.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

**A Köztársaság Elnökének
83/1999. (IV. 23.) KE
határozata****rendőr dandártábornokká történő kinevezésről**

A belügyminiszter javaslatára

tudományos munkássága, oktatói tevékenysége elismerésül, a rendőrség napja alkalmából

1999. április 24-i hatállyal

dr. Blaskó Béla r. ezredest

rendőr dandártábornokká

kinevezem.

Budapest, 1999. április 12.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

**A Köztársaság Elnökének
84/1999. (IV. 23.) KE
határozata****rendőr dandártábornokká történő kinevezésről**

A belügyminiszter javaslatára

az eddig végzett kimagasló tevékenysége elismerésül, a rendőrség napja alkalmából

1999. április 24-i hatállyal

dr. Illés László r. ezredest

rendőr dandártábornokká

kinevezem.

Budapest, 1999. április 12.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

**A Köztársaság Elnökének
85/1999. (IV. 23.) KE
határozata**

rendőr dandártábornokká történő kinevezésről

A belügyminiszter előterjesztésére *Szabó Péter* r. ezredes a szakmai munkában kifejtett eredményes tevékenysége elismeréseként 1999. április 24-i hatállyal

rendőr dandártábornokká kinevezem.

Budapest, 1999. április 12.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

A Miniszterelnök határozatai

**A Miniszterelnök
14/1999. (IV. 23.) ME
határozata**

a Magyar Ösztöndíj Bizottság elnöke megbízásának megszűnéséről

A Magyar Ösztöndíj Bizottságról szóló 151/1991. (XII. 4.) Korm. rendelet 3. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogkörömben megállapítom, hogy

Taxner Ernőnek, az irodalomtudomány doktorának, a Kossuth Lajos Tudományegyetem egyetemi tanárának a Magyar Ösztöndíj Bizottság elnöki teendőinek ellátására vonatkozó megbízása — lemondása miatt — megszűnt.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Miniszterelnök
15/1999. (IV. 23.) ME
határozata**

a Magyar Ösztöndíj Bizottság elnökének megbízásáról

A Magyar Ösztöndíj Bizottságról szóló 151/1991. (XII. 4.) Korm. rendelet 3. §-ának (1) bekezdése alapján, az oktatási miniszter javaslatára — kétévi időtartamra —

Czvikovszky Tibor vegyész-mérnököt, a Budapesti Műszaki Egyetem tszv. egyetemi tanárát

a Magyar Ösztöndíj Bizottság elnöki teendőinek ellátásával megbízom.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**IRÁNYMUTATÁSOK,
IV. rész JOGEGYSÉGI
HATÁROZATOK**

**A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága
jogegységi határozata**

1/1999. BKPJE szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának jogegységi tanácsa a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának vezetője által kezdeményezett jogegységi eljárásban meghozta a következő

jogegységi határozatot:

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 14. §-ának és a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény 35. §-a (4) bekezdésének alkalmazásában a bíróság vezetőjének minősül a bíróság elnökhelyettese is.

INDOKOLÁS

I.

A Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának vezetője a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény (Bsz.) 29. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja és 31. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja alapján jogegységi eljárás lefolytatását és jogegységi határozat hozatalát indítványozta abban a kérdésben, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 14. §-ának és a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény (Be.) 35. §-a (4) bekezdésének a bíróság vezetőjére vonatkozó rendelkezései — a bíróság kizárásáról szóló polgári eljárási, illetőleg büntetőeljárási szabályok alkalmazásában — kizárólag a bíróság elnökére irányadó-e vagy a bíróság elnökhelyettesére is.

Az indítvány rámutat: a Pp. 14. §-a szerint a perben az a helyi bíróság, illetőleg megyei bíróság sem járhat el, amelynek vezetője a 13. §-a (1) bekezdésének *a*), *b*) vagy *c*) pontja értelmében ki van zárva; a Be. 35. §-ának (4) bekezdése pedig kimondja, hogy nem járhat el az ügyben — az országos hatáskörű szervek kivételével — az a hatóság, amelynek vezetőjével szemben az (1) bekezdés *a*) pontjában szabályozott kizárási ok áll fenn.

A bírói gyakorlat ezeket a rendelkezéseket nem egységesen értelmezi. A Legfelsőbb Bíróság a Kk.I.28.982/1997/2. számú végzésében a Pp. 14. §-ában foglalt rendelkezést a bíróság elnökhelyettesére is vonatkoztatta. Ezzel ellentétben a Legfelsőbb Bíróság a Bk.V.1731/1998/2. számú végzésében úgy foglalt állást, hogy a Be. 35. §-ának (4) bekezdésében foglalt rendelkezés kizárólag a bíróság elnökére irányadó, a rendelkezést a bíróság elnökhelyettesére nem lehet alkalmazni.

Az indítvány szerint a Magyar Köztársaságban alkotmányos alapjog, hogy bárki ügyében független és pártatlan bíró, illetőleg bíróság járjon el [az Alkotmány 50. §-ának (3) bekezdése, 57. §-ának (1) bekezdése, a Bszi. 9. §-a]. A bíró, illetve a bíróság pártatlanságának biztosítékai — egyebek között — a Be. és a Pp. kizárási szabályai. A pártatlanság követelménye minden bírósági ügyben érvényes. Ez magyarázza, hogy a kizárásra vonatkozó rendelkezések a polgári eljárásban, illetve a büntetőeljárásban a lényegét tekintve azonosak. Az azonos tartalmú rendelkezéseket egységesen kell értelmezni, ezért a jogegységi eljárás feltételei akkor is fennállnak, ha a különböző bíróságok nem ugyanannak a jogszabálynak meghatározott rendelkezését, hanem különböző jogszabályok azonos tartalmú rendelkezéseit értelmezik eltérően. Erre figyelemmel javasolja a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának vezetője a jogegységi eljárás lefolytatását, utalva arra, hogy álláspontja szerint a bíróság vezetője alatt a Pp. 14. §-a és a Be. 35. §-ának (4) bekezdése alkalmazásában a bíróság elnökhelyettesét is érteni kell.

II.

A legfőbb ügyész — írásbeli észrevételében kifejtett — álláspontja az, hogy a Pp. 14. §-ában és a Be. 35. §-ának (4) bekezdésében foglalt rendelkezések csak arra a bíróságra vonatkoznak, amelynek elnökével szemben állnak fenn a rendelkezésekben felsorolt kizáró okok. A jogegységi tanács nem nyilvános ülésén a legfelsőbb ügyész képviselője felszólalt, és az írásbeli észrevételben foglalt álláspontot fenntartotta.

III.

A jogegységi tanács álláspontja szerint a felmerült jogkérdés vizsgálatánál abból kell kiindulni, hogy a Magyar Köztársaságban mindenkinek az Alkotmányban biztosított alapvető joga, hogy az ügyében eljáró bíróság független és pártatlan legyen [57. § (1) bekezdése]. A Bszi. 9. §-a szerint is mindenkinek joga van ahhoz, hogy bírói útra tartozó ügyét független és pártatlan bíróság bírálja el. Ezeknek a jogoknak az érvényesülését hivatottak biztosítani a Pp. és a Be. kizárására vonatkozó szabályai is.

A bírakkal szemben érvényesülő kizárási szabályok részben objektív jellegűek [Pp. 13. §-a (1) bekezdésének a)–d) pontjai és Be. 35. §-a (1) bekezdésének a)–b) pontjai], részben viszont mérlegeléstől függ az, hogy a kizárási ok fennáll-e [Pp. 13. §-a (1) bekezdésének e) pontja és Be. 35. §-a (1) bekezdésének c) pontja]. A bírósággal szemben fennálló, a Pp. 14. §-ában és a Be. 35. §-ának (4) bekezdésében meghatározott kizárási ok, amely a bíróság vezetőjének személyéhez kapcsolódik, objektív jellegű, mert a bírákat az ügy elintézéséből kizáró objektív jellegű rendelkezésekre utal vissza.

A Bszi. 61. §-a értelmében a bírósági vezető feladata a bíróság, illetőleg a bírósági szervezeti egység vezetése. Ennek megfelelően a bírósági vezető felel a bíróság, illetőleg a bíró-

sági szervezeti egység jogszabálynak megfelelő hatékonyműködéséért. A bírósági vezetőket a Bszi. 62. §-a sorolja fel. Ezek: a bíróság elnöke és elnökhelyettese, a kollégiumvezető és a kollégiumvezető-helyettes, a tanácselnök, a csoportvezető és a csoportvezető-helyettes. Az említett bírósági vezetők feladatait a Bszi. 63–68. §-ai határozzák meg.

A bíróság elnökéről a Bszi. 63. §-a rendelkezik. A Bszi. 65. §-a pedig a bíróság elnökhelyettesével kapcsolatban kimondja, hogy az elnökhelyettes a bíróság elnökét a távollétében teljes jogkörrel helyettesíti, továbbá ellátja a bíróság szervezeti és működési szabályzata szerint hatáskörébe utalt igazgatási feladatokat. A bíróság elnökhelyettesének tehát kettős feladatköre van, egyrészt teljes jogkörrel helyettesíti a bíróság elnökét annak távollétében, másrészt az egész bíróság tekintetében ellátja azokat az igazgatási feladatokat, amelyeket a bíróság szervezeti és működési szabályzata hatáskörébe utalt.

A bíróság elnökétől és elnökhelyettesétől eltérően a kollégiumvezető és a kollégiumvezető-helyettes, a tanácselnök, továbbá a csoportvezető és a csoportvezető-helyettes a bírósági szervezeti egységeket, a kollégiumot, a tanácsot, továbbá a csoportot vezetik. Közülük — a Bszi. 66–68. §-ában foglaltakra figyelemmel — a kollégiumvezető, a kollégiumvezető-helyettes, a csoportvezető és a csoportvezető-helyettes lát el a bíróság szervezeti és működési szabályzata szerint hatáskörébe utalt igazgatási feladatokat, de csak az adott szervezeti egység — a kollégium vagy a csoport — tekintetében.

A „bírósági vezető” és a „bíróság vezetője” tehát nem azonos fogalmak. A Bszi. 62. §-ában felsorolt bírósági vezetők közül a bíróság elnöke és elnökhelyettese minősül a bíróság — és nem csupán valamely bírósági szervezeti egység — vezetőjének. Az ő személyükhöz kapcsolódó kizárási ok esetében akadályozhatja a függetlenség és a pártatlanság követelményének érvényesülését az, ha az ügyben a bíróság valamely bírója jár el. A Be. 35. §-ának (4) bekezdésében és a Pp. 14. §-ában foglalt kizárási szabályok ebből következően abban az esetben irányadók, ha a törvényben meghatározott kizárási okok a bíróság elnökével vagy elnökhelyettesével szemben állnak fenn.

A jogegységi tanács ezért a Bszi. 27. §-ában, 29. §-a (1) bekezdésének a) pontjában és 32. §-ának (4) bekezdésében foglaltak alapján a rendelkező rész szerint határozott.

Budapest, 1999. március 29.

Dr. Solt Pál s. k.,
a tanács elnöke

Dr. Haitsch Gyula s. k.,
előadó bíró

Dr. Berkes György s. k.,
bíró

Dr. Horeczky Károly s. k.,
bíró

*Dr. Kaszayné
dr. Mezey Katalin* s. k.,
bíró

Dr. Petrik Ferenc s. k.,
bíró

Dr. Tóth Éva s. k.,
bíró

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

Az Oktatási Minisztérium

k ö z l e m é n y e

a pedagógiai szakmai szolgáltató és szakértői tevékenység igénybevételéhez biztosított közoktatási célú központosított előirányzat felhasználásáról

Az Oktatási Minisztérium — a Belügyminisztérium és a Pénzügyminisztérium véleményének kikérését követően — a következőkben határozza meg a Magyar Köztársaság 1999. évi költségvetéséről szóló 1998. évi XC. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 5. számú mellékletének 19. pontjában szereplő központosított előirányzatszám alatt a „Pedagógiai szakmai szolgáltató és szakértői tevékenység támogatása” jogcímben (a továbbiakban: jogcímben) szereplő közoktatási célú központosított előirányzat igénylési, folyósítási, továbbá elszámolási rendjét.

1. A támogatás célja

— lehetővé tenni, hogy a nevelőtestületek a közoktatási intézmények és fenntartók a székhelyükön vagy ahhoz közel is igénybe vehessék a szakmai szolgáltatásokat és a szakértők munkáját,

— a közoktatási feladatok ellátására létrehozott vagy kialakítandó kistérségi fenntartói társulások támogatásával megalapozni a közoktatás ellenőrzési, mérési, értékelési és minőségbiztosítási, vizsgáztatási rendszereinek fejlesztését, biztosítani a közoktatási területfejlesztési feladatok ellátását, továbbá

— kezdeményezni és elősegíteni a helyi és a kistérségi közoktatás-tervezés, a finanszírozás-tervezés és a minőségi közoktatási ellátás biztosítása területén kialakítandó hatékonyabb országos és helyi együttműködést.

2. Előirányzat, igényelhető támogatások, igényjogositak, feltételek

2.1. Pedagógiai szakmai szolgáltatások igénybevételének támogatása

Előirányzat: 600 millió Ft.

Az igénybevétel támogatása a szakmai szolgáltatók támogatásával valósul meg.

A támogatást azok a helyi önkormányzatok, közoktatási feladatellátó települési önkormányzati társulások gesztórai igényelhetik, amelyek a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: Kt.) 88. §-ában meghatározott megyei, fővárosi fejlesztési tervben szereplő és ott meghatározott feladatokat ellátó pedagógiai szakmai szolgáltató szervezeteket tartanak fenn, működtetnek, vagy ilyen szervezettel a pedagógiai szakmai szolgáltatási feladat ellátására vonatkozó, legalább az 1999/2000. tanév végéig érvényes szerződéses kapcsolatban vannak. A támogatás csak e szervezetek, intézmények számára és csak a Kt. 36. §-ának (2)—(6) bekezdéseiben meghatározott felada-

tok — amelyek a SZAK99 adatlapon is szerepelnek — ellátására igényelhető.

2.2. Pedagógiai szakmai szolgáltatás igénybevételének és szakértő igénybevételének támogatása

Előirányzat: 1229,4 millió Ft.

Az igénybevétel támogatása a pedagógiai szakmai szolgáltatást, illetőleg a szakértői tevékenységet megrendelő közoktatási intézményeket, illetőleg az ezeket fenntartó helyi önkormányzatokat érinti. Megvalósulása a fenntartó helyi önkormányzat közvetítésével történik.

A támogatást azok a helyi önkormányzatok, közoktatási feladatellátó települési önkormányzati társulások gesztórai igényelhetik a maguk vagy nevelési-oktatási intézményük számára, amelyek a Kt. 88. §-ában meghatározott megyei, fővárosi fejlesztési tervben szereplő nevelési-oktatási intézményt tartanak fenn. A támogatás csak a Kt. 36. §-ában és a SZAK99 adatlapon szereplő szakmai szolgáltatások igénybevételére és szakértő igénybevételére igényelhető.

3. A támogatási igény benyújtása

3.1. A támogatási igényeket pályázat formájában, a pályázó székhelye szerint területileg illetékes TÁKISZ-nál beszerezhető SZAK99 jelű úrlapon 1999. június 30-ig lehet a TÁKISZ-hoz benyújtani. Az 1999. június 30-a után postára adott pályázatok elfogadására nincs lehetőség.

3.2. A pedagógiai szakmai szolgáltatásra fordítható támogatás igényléséhez mellékelni kell a szolgáltatás megvalósítására vonatkozó részletes projektervet, amely tartalmazza az ugyancsak részletes és a feladatok időbeli ütemezéséhez illeszkedő költségvetést.

Szakmai szolgáltatás igénybevétele esetén a fentiekben kívül a szakmai szolgáltatások ellátására vonatkozó megállapodás-tervezeteket, amelyet pedagógiai szakmai szolgáltatást végző szervezetekkel kívánunk megkötni.

3.3. A pedagógiai szakértő igénybevételére fordítható támogatási igényhez mellékelni kell a feladatok ellátására vonatkozó szerződéstervezeteket, amelyeket az Országos Szakértői Névjegyzékben szereplő szakértőkkel, vállalkozásaikkal, szakértőket foglalkoztató szervezetekkel kívánunk megkötni. A szerződésben a feladatot konkrétan elvégző szakértő neve mellett a szakértői névjegyzékben szereplő nyilvántartási számát is meg kell adni.

4. Döntés, értesítés, a támogatás folyósítása

4.1. A támogatás biztosításáról és annak mértékéről a benyújtott projektervek és adatok alapján az Oktatási Minisztérium által felkért szakmai bizottság javaslata alapján a közoktatási helyettes államtitkár dönt. A döntés jobb megalapozásához a bizottság kérheti (a határidő megjelölésével) a pályázat kiegészítését, az igényelt támogatási összegek pontosítását, a projekterv módosítását.

4.2. A szakmai szolgáltatások igénybevételének támogatására pályázók közül előnyben részesülnek, akik

— a térség, kistérség minőségbiztosítási rendszerének kialakításához pedagógusképző felsőoktatási intézmény szakirányú továbbképzését (pl. pedagógiai értékelési szakértő, közoktatási vezető) elvégzett, vagy abban jelenleg

részt vevő szaktanácsadók közreműködésének biztosításával, igénybevételeivel járulnak hozzá;

— megszervezik a közoktatási intézményekben az egészségvédelmi és mentálhigiénés, gyermek- és ifjúságvédelmi, bűnmegelőzési, közművelődési és sportfeladatok ellátásával megbízott pedagógusok feladatellátásra való térítésmentes felkészítését, és biztosítják számukra a folyamatosan igénybe vehető szaktanácsadást;

— gondoskodnak a tanulmányi, művészeti, a tehetség-gondozást segítő versenyek meghirdetéséről, lebonyolításáról, az eredményt elérők és felkészítőik anyagi, tárgyi, erkölcsi elismeréséről. Segítik a diáksportversenyek szervezését, közreműködnek a mindennapi testedzés tömegmozgalommá tételében. Az 1999/2000. tanévben elvégzik az országos tanulmányi, művészeti versenyek lebonyolításával kapcsolatos helyi feladatokat;

— közreműködnek a minőségbiztosítási, értékelési feladatok megvalósításának szervezésében;

— pályaaorientációs, munkaerő-piaci beilleszkedést támogató programokat kívánnak megvalósítani.

A felsoroltaktól különböző, a megyei fejlesztési tervben szereplő, illetve az Oktatási Minisztériummal előre egyeztetett, a kormányprogrammal és az oktatási tárca szakmai terveivel szinkronban lévő fontos megyei, fővárosi, kistérségi, helyi önkormányzati társulási, fővárosi kerületi szakmai szolgáltatási célra is igényelhető támogatás.

4.3. A szakértő igénybevételenek támogatására pályázók közül előnyben részesülnek, akik

— közoktatási szakmai feladat ellátására létrehozandó önkormányzati társulás elkészítéséhez szeretnének szakértőket igénybe venni;

— a helyi közoktatás-irányítás, az intézmények szakmai, tartalmi, szerkezeti, szervezeti, finanszírozási korszerűsítéséhez, a helyi közoktatás-tervezési rendszer kialakításához a minőségbiztosítási rendszer bevezetéséhez kívánnak szakértőt igénybe venni;

— a nevelési programok, a pedagógiai programok és a helyi és központi oktatási koncepció, valamint szabályozás tartalmi, finanszírozási összhangját, illetve az intézmény feladatarányos finanszírozását, a programok szakmai megvalósulását, átalakítási, módosítási lehetőségét kívánják szakértő közreműködésével megvizsgálni;

— olyan feladatot kívánnak megoldani, amelyhez a közoktatási törvény meghatározott feltételeknek megfelelő szakértő kötelező igénybevételel írja elő;

— helyi pedagógiai programok felülvizsgálatával kapcsolatos feladatok ellátásához kívánnak szakértőt igénybe venni.

4.4. A rendelkezésre álló előirányzatok felosztásának eredményéről, a rendelkezésre bocsátott támogatási összegről az Oktatási Minisztérium a TÁKISZ útján 1999. augusztus 31-ig értesíti a pályázókat.

4.5. Az értesítést követően az Oktatási Minisztérium kezdeményezi, hogy a támogatási összeg 1999 szeptembere és 1999 decembere között havi egyenlő részletekben — a helyi önkormányzatokat megillető támogatások és hozzájárulások folyósításával egyidejűleg — megérkezzen a támogatásban részesült helyi önkormányzat számlájára.

5. Felhasználás, elszámolás

5.1. A támogatás felhasználásáról — adott esetben intézménye elszámolása alapján — a támogatásban részesült helyi önkormányzat köteles elszámolni. Az elszámolásokban „Pedagógiai szakmai szolgáltatások igénybevételenek támogatása” és „Közoktatási szakértői tevékenység igénybevételenek támogatása” jogcímen az 1999. szeptember 1. és 2000. augusztus 31. között a projektterv, a szerződés vagy a SZAK99 jelű adatlap alapján jogosan elszámolt költségek vehetők figyelembe.

5.2. A projekttervben vagy a SZAK99 adatlapban nem szereplő feladat megvalósítása a támogatásból nem finanszírozható. Nem használható fel a támogatás pedagógus továbbképzési programok akkreditálásával, indításával, a hétvenkénti pedagógus-továbbképzésben részt vevők, a szaktanácsadók és szakértők továbbképzésével, szakmai rendezvények előkészítésével, lebonyolításával, a szolgáltató intézmények és szervezetek létesítményfenntartásával, vagyongépek költetésével kapcsolatos költségek, a felsoroltakhoz kapcsolódó költségsökkentő megoldások fedezésére sem.

5.3. Az elszámolás két ütemben történik. Az első ütemben az 1999. december 31-i állapot szerinti felhasználással kell elszámolni. Ebben az ütemben a támogatásban részesült helyi önkormányzat az 1999. évi költségvetési beszámoló 33. számú úrlapján számol el. Az első ütem végén a feladattal nem terhelt maradványt a költségvetés számára vissza kell utalni, amelyet az 1999. évi zárszámadással együtt, a központi költségvetéssel elszámolás keretében, annak határidejéig kell 2000-ben teljesíteni.

5.4. 1999. december 31-én feladattal terhelt maradványnak tekinthető az a támogatás,

— amelynek 1999. évi közoktatási célra történő felhasználását 1999. évi önkormányzati vagy önkormányzati bizottsági döntés hagyta jóvá, de a cél 1999. december 31-ig nem valósult meg,

— amelyet 1999-ben kelt és visszaigazolt megrendeléssel kötöttek le úgy, hogy a teljesítés és az ellenérték kifizetése az elszámolható időszak végéig, 2000. augusztus 31-ig megtörténik,

— amelyet a projektterv, a megállapodás vagy a SZAK99 adatlapban ütemezett módon használnak fel.

5.5. A második ütemben a 2000. augusztus 31-i állapot szerinti felhasználással kell elszámolni. Ebben az ütemben a helyi önkormányzat — adott esetben intézménye elszámolása alapján — a TÁKISZ-nál beszerezhető ELSZ99 jelű jelentőlapon köteles elszámolni. A jelentőlapot 2000. október 15-ig kell megküldeni az elszámolásra kötelezett székhelye szerint területileg illetékes TÁKISZ-nak.

5.6. Amennyiben az önkormányzatnak visszafizetési kötelezettsége van, az elszámoláshoz csatolja be a visszafizetést dokumentáló terhelési értesítés (számlakivonat) másolatát.

Az elszámolási határidőktől függetlenül a jogosulatlan támogatást vagy a feladattal nem terhelt maradványt a költségvetés számára haladéktalanul vissza kell utalni.

Pokorni Zoltán s. k.,
oktatási miniszter

A Központi Kárrendezési Iroda**k ö z l e m é n y e****az 1999. június 1—11-ig terjedő időszak****— II/1., II/2. és II/3. földalpra vonatkozó — termőföld árveréseiről****Az 1999. június 1—11-ig terjedő időszak****— II/1. földalpra vonatkozó — termőföld árveréseiről**

A megyei (fővárosi) kárrendezési irodák 1999. június 1—11-ig terjedő időszakra eső termőföld árverési hirdetményeit az 1995. évi LXIII. törvény 1. §-ával módosított 1991. évi XXV. törvény 27. §-ának (2) bekezdése alapján (II/1. földalap) az alábbiakban tesszük közzé:

Tájékoztató az árverések fontosabb szabályairól

1. Az ingatlanok tehermentesen kerülnek árverésre, kivéve az 1991. évi XXV. törvény 25. §-ának (1) bekezdésében meghatározott AK értékben ki nem fejezett érték növekedésének állami támogatással csökkentett összegű megtérítésének kötelezettségét.

2. Az ingatlanok adatai és térképe az ingatlan fekvése szerinti önkormányzat hirdetőtábláján és a gazdálkodó szervezetnél, valamint az árverés helyszínén megtekinthetők.

3. Az ingatlanok AK értékben kerülnek árverezésre. Amennyiben az igénybejelentés alapján egyezség jön létre, úgy az 1000 Ft/AK értékben kerül átszámításra, az egyezség tényét az árverésen be kell jelenteni; ha egyezség nem jön létre, egy AK érték az 1991. évi XXV. törvény 22. §-ának (1) bekezdése alapján 3000 Ft/AK kikiáltási áron indul.

4. Az árverésen a vételre szánt kárpótlási jegyet (banki letéti igazolást) letétbe kell helyezni, amelynek 20%-a az árverési előleg, amely a vételárba beszámít, vagy visszadásra kerül.

5. Az árverésen az 1995. évi LXIII. törvény 1. §-ának — a II/1. földalpra vonatkozó — (2) bekezdése alapján az öt megillető kárpótlási jegyekkel és/vagy banki letéti igazolással az a kárpótlásra jogosult vehet részt:

a) akinek az állandó lakhelye 1991. június 1-jén az érintett településen volt, és jelenleg is ott rendelkezik állandó bejelentett lakhellyel, vagy

b) a kárpótlás alapjául szolgáló termőföld tulajdona a település közigazgatási határán belül volt.

Az árverésen részt venni kívánó jogosultak egyrészt személyi igazolványukkal vagy önkormányzati igazolással bizonyíthatják a lakhely szerinti illetékességüket, másrészt a megyei kárrendezési hivatal által hozott határozattal

igazolhatják, hogy a kárpótlás alapjául szolgáló termőföld az adott település közigazgatási határán belül volt. A kárpótlás alapjául szolgáló termőföld fekvését a földhivatal, illetve a megyei kárrendezési iroda is igazolhatja, amennyiben ez a határozatból nem derül ki.

Meghatalmazással árverező személy esetében a fenti igazolásokat — a meghatalmazó nevére kiállítva — az adatfelvételnél szintén be kell mutatni.

Az árverésen mezőgazdasági vállalkozást támogató utalvánnyal tulajdont szerezni nem lehet.

Az árverésen való részvétel jogosultságát igazolni kell; a jogosultságot igazolni nem tudó személyt az árverésen való részvételből ki kell zárni.

Figyelmeztetés

Árverezni a 104/1991. (VIII. 3.) Korm. rendelet 28., 29. és 30. §-ai alapján személyesen, meghatalmazott útján, vagy — több kárpótlásra jogosult esetén — együttesen lehet. A meghatalmazást közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni.

A 104/1991. (VIII. 3.) Korm. rendelet 33. §-ának (5) bekezdése alapján az árverés vezetője kizárja a további árverésből azt az árverezőt, aki az ajánlat lezárását követően nem él vételi jogával. A kizárt személy az árverési előlegét elveszti. Az elvesztett árverési előleg az államot illeti meg.

A vételi jogot csak az a jogosult gyakorolhatja, aki kötelezettséget vállal a termőföld mezőgazdasági hasznosítására (fertőzésmentes és gyommentes állapotban tartására), és arra, hogy a termőföldet a mezőgazdasági termelésből öt éven belül nem vonja ki. Amennyiben vállalt kötelezettségét a tulajdonszerzéstől számított öt éven belül megszegi, a termőföld kártalanítás nélkül állami tulajdonba kerül, és árverés útján lesz értékesítve.

A kárpótlásra jogosult tanyatulajdonost, a tanyaja körüli termőföldre az árverés során elővásárlási jog illeti meg.

A vételi jog alapján szerzett termőföldnek a tulajdonszerzéstől számított három éven belül történő elidegenítéséből származó bevételnek termőföldre fordított érték növelő beruházási kiadásokkal csökkentett részét teljes egészében az elidegenítés évében kell a tulajdonosnak a személyi jövedelemadó alapjául szolgáló összjövedelméhez hozzászámítani. Bevételnek az illetékkiszabás alapjául szolgáló forgalmi értéket kell tekinteni.

Az árverésen bármely okból meg nem jelenő kárpótlásra jogosult később, a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet; ebből az okból az árverés eredménye nem változtatható meg.

Árverési kifogást nyújthat be az árverésen részt vevő árverező, továbbá az árverésből kizárt személy az árverés lezárását követő három napon belül a Központi Kárrendezési Irodához.

A kárpótlásra jogosult az általa megvásárolt termőföld AK értékben ki nem fejezett értéknövekedésének állami támogatással és az amortizálódott hányaddal csökkentett összegű megtérítésére köteles a földet az árverésen eladó részére.

A termőföld hasznosítását és védelmét szolgáló és/vagy a termőföld értékét növelő meliorációs, öntözési és útépitési beruházások esetében a beruházási költségeknek az állami támogatással és az amortizálódott hányaddal csökkentett értékét kell a földet kiadó részére megtéríteni. A gazdálkodó szervezet által elvégzett számítás helyességét a kárrendezési iroda ellenőrzi.

A vételi jog gyakorlásával tulajdonba kerülő termőföld új tulajdonosa a földet átadó gazdálkodó szervezet részére köteles megtéríteni az új gazdasági évet előkészítő, szükséges fő gazdasági munkáknak (szántás, talajerő-visszapótlás), zöldeltári értékeknek (pl. 3 évnél nem idősebb takarmányvetés)

a gazdálkodó szervezet táblatorzskönyve alapján számított ellenértékét. A térítés mértékében és módjában az új tulajdonos és a gazdálkodó szervezet állapodik meg.

A vételi jog gyakorlásával tulajdonba kerülő földeket az annak fekvése szerint illetékes körzeti földhivatal adja birtokba.

A gazdálkodó szervezet hozzájárulásával a földhivatal birtokba adja a termőföldet akkor is, ha a birtokbaadás egyéb feltételei fennállanak, de a jogosult az elismert tartozását nem fizette meg, vagy részletfizetésben állapotott meg.

Felhívjuk a tisztelt árverezni szándékozók figyelmét, hogy a *Tájékoztató az árverés fontosabb szabályairól*, valamint, hogy e *Figyelmeztetés* az összes termőföld árverési hirdeteménnyel kapcsolatban figyelembe veendő.

Központi Kárrendezési Iroda

Pest megye

A Központi Kárrendezési Iroda PÉTERI községben, a Férihegy Mezőgazdasági Szövetkezet, Vecsés használatában (kezelésében) lévő termőföldterületből a Magyar Állam által kijelölt földrészletre az

árverést kitűzi.

1. Az árverés helye: Péteri, Földvári Boék park 1., Művelődési Ház
2. Az árverést a Fővárosi Kárrendezési Iroda közreműködésével tartjuk meg.
3. Az árverés ideje: 1999. június 1., 10 óra.
4. Az árverésre kerülő földrészletek:

Település: Péteri

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
09/15	3977 m ²	szántó	3,46		
09/18	2007 m ²	szántó	1,75		
09/30	1724 m ²	szántó	2,07		
09/31	2053 m ²	szántó	2,71		
09/32	3935 m ²	szántó	5,99		
09/33	1914 m ²	szántó	2,99		
09/34	1912 m ²	szántó	3,14		
09/35	2210 m ²	szántó	3,66		
09/36	2837 m ²	szántó	4,73		
09/37	2818 m ²	szántó	4,74		
09/38	2633 m ²	szántó	4,45		
09/39	1874 m ²	szántó	3,58		
09/40	3081 m ²	szántó	5,64		
09/41	3072 m ²	szántó	5,69		
09/42	1818 m ²	szántó	3,47		
09/43	4437 m ²	szántó	8,19		
09/44	1611 m ²	szántó	3,08		
09/45	1434 m ²	szántó	2,74		
09/46	3135 m ²	szántó	5,49		

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
09/47	2211 m ²	szántó	3,11		
09/48	2279 m ²	szántó	3,56		
09/49	2914 m ²	szántó	3,89		
09/50	2735 m ²	szántó	3,69		
09/51	2488 m ²	szántó	3,37		
09/52	2042 m ²	szántó	2,77		
09/53	3379 m ²	szántó	4,24		
09/54	2791 m ²	szántó	3,09		
09/55	5046 m ²	szántó	5,03		
09/56	3258 m ²	szántó	2,92		
09/57	4610 m ²	szántó	4,31		
09/58	1 ha 8578 m ²	szántó	27,32		
09/59	1 ha 8975 m ²	szántó	32,19		
09/60	2144 m ²	szántó	1,11		
09/61	1615 m ²	szántó	0,84		
09/62	2110 m ²	szántó	4,03		
09/63	7640 m ²	szántó	14,59		
09/64	1309 m ²	szántó	2,04		
09/65	1309 m ²	szántó	2,04		
046/5	8 ha 5102 m ²	szántó	97,68		
046/9	18 ha 9881 m ²	szántó	353,25		
050/2	8 ha 7690 m ²	szántó	112,94		
054/4-ből	10 ha 8091 m ²	szántó	144,44		
076/1 a	13 ha 8309 m ²	szántó	120,33		
076/1 b	2114 m ²	szőlő	9,55		

Dr. Izsák Dezsőné s. k.,
irodaigazgató

**Az 1999. június 1—11-ig terjedő időszak
— II/2. földalapról vonatkozó —
termőföld árveréseiről**

A megyei (fővárosi) kárrendezési irodák 1999. június 1—11-ig terjedő időszakra eső termőföld árverési hirdetményeit az 1994. évi XXXII. törvény 1. §-ával kiegészített 1991. évi XXV. törvény 27. §-ának (3) bekezdése alapján (II/2. földalapról) az alábbiak szerint tesszük közzé:

Tájékoztató az árverések fontosabb szabályairól

Az 1—4. pontok szövege megegyezik a II/1. földalapról írottakkal.

5. Az árverésen az 1994. évi XXXII. törvény 1. §-ával kiegészített 1991. évi XXV. törvény 27. §-ának (3) — a II/2. földalapról vonatkozó — bekezdése alapján, az őt

megillető kárpótlási jegyekkel és/vagy banki letéti igazolással minden kárpótlásra jogosult részt vehet.

Meghatalmazással árverező személy esetében a fenti igazolásokat — a meghatalmazó nevére kiállítva — az adatfelvételnél be kell mutatni.

Az árverésen mezőgazdasági vállalkozást támogató utalvánnyal tulajdont szerezni nem lehet.

Az árverésen való részvétel jogosultságát igazolni kell; a jogosultságot igazolni nem tudó személyt az árverésen való részvételből ki kell zárni.

Figyelmeztetés

A *Figyelmeztetés* szövege megegyezik a II/1. földalapról írottakkal.

Központi Kárrendezési Iroda

Baranya megye

A Központi Kárrendezési Iroda ROMONYA községben, a Pécsi Á. G., Pécs használatában (kezelésében) lévő termőföldterületből a Magyar Állam által kijelölt földrészletre az

á r v e r é s t k i t ű z i .

1. Az árverés helye: Romonya, Művelődési Ház
2. Az árverést a Baranya és Somogy Megyei Kárrendezési Iroda közreműködésével tartjuk meg.
3. Az árverés ideje: 1999. június 1., 10 óra.
4. Az árverésre kerülő földrészletek:

Település: Romonya

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
05/53 k	5 ha 8854 m ²	gyümölcsös	168,91		

*Novák Sándorné s. k.,
mb. irodaigazgató*

Bács-Kiskun megye

A Központi Kárrendezési Iroda KÖMPÖC községben, a Kunság Szakszövetkezet, Csólyospálos használatában (kezelésében) lévő termőföldterületből a Magyar Állam által kijelölt földrészletre az

árverést kitűzi.

1. Az árverés helye: Kömpöc, Rákóczi u. 28., Művelődési Ház
2. Az árverést a Békés Megyei Kárrendezési Iroda közreműködésével tartjuk meg.
3. Az árverés ideje: 1999. június 1., 10 óra.
4. Az árverésre kerülő földrészletek:

Település: Kömpöc

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
033/44-ből	11 ha 4056 m ²	gyep (L)	12,23		

Dr. Izsák Dezsőné s. k.,
irodaigazgató

Nógrád megye

A Központi Kárrendezési Iroda SALGÓTARJÁN városban, az Ipolyvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság, Balassagyarmat használatában (kezelésében) lévő termőföldterületből a Magyar Állam által kijelölt földrészletre az

árverést kitűzi.

1. Az árverés helye: Salgótarján, Megye Háza
2. Az árverést a Jász-Nagykun-Szolnok és Heves Megyei Kárrendezési Iroda közreműködésével tartjuk meg.
3. Az árverés ideje: 1999. június 1., 10 óra.
4. Az árverésre kerülő földrészletek:

Település: Salgótarján

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
0194	5818 m ²	erdő	2,04	Társult	gazdálkodás
0313	2014 m ²	erdő	0,38		
0316/10	2220 m ²	erdő	0,42		
0316/8	1833 m ²	erdő	0,35		
0324/2	4 ha 274 m ²	erdő	4,83	Társult	gazdálkodás
0354	24 ha 1291 m ²	erdő	45,84	Társult	gazdálkodás
0394/2	3601 m ²	erdő	0,68		
0414/27	1546 m ²	erdő	0,29		
0414/29	2665 m ²	erdő	0,51		
0414/3	5697 m ²	gyep	2,96		
0414/31	1664 m ²	erdő	0,32		
0414/33	844 m ²	erdő	0,16		
0414/4	1634 m ²	gyep	0,85		
0425/2	1 ha 3366 m ²	erdő	3,48	Társult	gazdálkodás
0427	3917 m ²	erdő	0,74		
0452	2224 m ²	erdő	0,93		
0458/9 A	5725 m ²	erdő	0,69	Társult	gazdálkodás
0458/9 B	3 ha 8156 m ²	gyep	11,83		
0459/2	5920 m ²	erdő	0,71	Társult	gazdálkodás

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
0463/1	2620 m ²	erdő	0,50		
0466/1	1699 m ²	erdő	0,56		
0466/2	7719 m ²	erdő	2,70	Társult	gazdálkodás
0468	3568 m ²	erdő	1,25		
0476/1	19 ha 179 m ²	erdő	66,56	Társult	gazdálkodás
0492/12	1986 m ²	gyep	1,03		
0492/23 A	2 ha 8683 m ²	gyep	8,89		
0492/23 B	1 ha 7008 m ²	erdő	2,04	Társult	gazdálkodás
0492/23 C	3 ha 8921 m ²	gyep	20,24		
0492/4	888 m ²	gyep	0,46		
4930/1	1373 m ²	erdő	0,48		
4930/3	2 ha 403 m ²	erdő	7,14	Társult	gazdálkodás

A Központi Kárrendezési Iroda SZURDOKPÜSPÖKI községben, a Béke Mgtsz., Szurdokpüspöki használatában (kezelésében) lévő termőföldterületből a Magyar Állam által kijelölt földrészletre az

árverést kitűzi.

1. Az árverés helye: Szurdokpüspöki, Faluház
2. Az árverést a Jász-Nagykun-Szolnok és Heves Megyei Kárrendezési Iroda közreműködésével tartjuk meg.
3. Az árverés ideje: 1999. június 7., 10 óra.
4. Az árverésre kerülő földrészletek:

Település: Szurdokpüspöki

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
06/16	4793 m ²	gyep	1,49		
06/17	5777 m ²	gyep	1,79		
06/18	2509 m ²	gyep	0,78		
06/19	2358 m ²	gyep	0,73		
06/21	2624 m ²	szántó	6,85		
06/48	1483 m ²	gyep	0,21	MATÁV	vezetékjog
06/50	1543 m ²	gyep	0,48		
06/54	3161 m ²	szántó	8,25		
06/59	964 m ²	szántó	2,52		
06/67	2383 m ²	szántó	6,22		
2418 B	883 m ²	gyep	0,27		
2423/2	1840 m ²	szőlő	6,07		
2458/1	779 m ²	gyep	0,24		
2461	1207 m ²	legelő	0,37		
2488	1136 m ²	gyep	0,35		
2491/2	750 m ²	gyep	0,23		
2492/2	1958 m ²	gyep	0,61		
2499	647 m ²	gyep	0,20		
2540	377 m ²	gyep	0,12		
2900	2889 m ²	erdő	1,01		
2979	121 m ²	gyep	0,04		
3336	1620 m ²	erdő	0,39		
3496	769 m ²	erdő	0,27		

Lévai Sándor s. k.,
irodaigazgató

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye

A Központi Kárrendezési Iroda FÁBIÁNHÁZA községben, a Kossuth Mgtsz, Fábíánháza használatában (kezelésében) lévő termőföldterületből a Magyar Állam által kijelölt földrészletre az

á r v e r é s t k i t ű z i .

1. Az árverés helye: Fábíánháza, Művelődési Ház
2. Az árverést a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kárrendezési Iroda közreműködésével tartjuk meg.
3. Az árverés ideje: 1999. június 1., 10 óra.
4. Az árverésre kerülő földrészletek:

Település: Fábíánháza

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
0290/3	5 ha 4016 m ²	szántó	56,18		
0359/3 a	3 ha 2275 m ²	erdő	10,01	Üzemterv szerint	
0359/3 b	4972 m ²	gyep	1,74		
0359/5	1 ha 410 m ²	erdő	3,23	Üzemterv szerint	
0361 a	2957 m ²	szőlő	4,61		
0361 b	1 ha 8165 m ²	szántó	14,53		
0392/1 a-ból	11 ha 8354 m ²	szántó	123,09		
0392/1 b	7257 m ²	gyep	5,52		
240	968 m ²	szántó	1,01		
241	1774 m ²	szántó	1,84		
242	1548 m ²	szántó	1,61		

A Központi Kárrendezési Iroda KÁLLÓSEMJÉN községben, az Új Élet Mgtsz., Kállósemjén használatában (kezelésében) lévő termőföldterületből a Magyar Állam által kijelölt földrészletre az

á r v e r é s t k i t ű z i .

1. Az árverés helye: Kállósemjén, Művelődési Ház
2. Az árverést a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kárrendezési Iroda közreműködésével tartjuk meg.
3. Az árverés ideje: 1999. június 7., 10 óra.
4. Az árverésre kerülő földrészletek:

Település: Kállósemjén

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
0309/1	1 ha 3077 m ²	erdő	2,09	Üzemterv szerint	
0359/9 a	8329 m ²	erdő	1,33	Üzemterv szerint	
0359/9 b	5419 m ²	gyep	0,54		
0359/10	6112 m ²	erdő	0,98	Üzemterv szerint	
0365/3	8166 m ²	gyep	1,96		
0416/2 a	2 ha 1654 m ²	erdő	3,46	Üzemterv szerint	
0416/2 b	4 ha 2171 m ²	szántó	26,75		
065/9	4351 m ²	szántó	3,57		
090/18	1743 m ²	erdő	0,28		
0420/19	8308 m ²	szántó	2,16		
0430/7	2 ha 2676 m ²	szántó	5,90		

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
4225/2	1962 m ²	szántó	1,24		
4225/3	1794 m ²	szőlő	2,49		
4225/5	2976 m ²	szántó	1,87		
4922 a	2667 m ²	erdő	0,43		
4222 b	1273 m ²	kert	0,93		
4929	2086 m ²	szántó	1,31		
4950/2	1 ha 420 m ²	erdő	1,67	Üzemterv szerint	
4994	4356 m ²	szántó	2,74		
4997 a	3164 m ²	szántó	1,99		
4997 b	1086 m ²	erdő	0,17		
4951	1896 m ²	erdő	0,30		
4952	1128 m ²	gyümölcsös	1,96		
4955	1081 m ²	erdő	0,17		
0357/2	1573 m ²	szántó	0,84		

Szilágyi János s. k.,
mb. irodaigazgató

Tolna megye

A Központi Kárrendezési Iroda NAGYVEJKE községben, a Búzavirág Mgtsz., Aparhant használatában (kezelésében) lévő termőföldterületből a Magyar Állam által kijelölt földrészletre az

árverést kitűzi.

1. Az árverés helye: Nagyvejke, Művelődési Ház
2. Az árverést a Zala és Vas Megyei Kárrendezési Iroda közreműködésével tartjuk meg.
3. Az árverés ideje: 1999. június 1., 10 óra.
4. Az árverésre kerülő földrészletek:

Település: Nagyvejke

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
058/1	9684 m ²	szántó	13,46		

Dr. Györe Attila s. k.,
irodaigazgató

**Az 1999. június 1—11-ig terjedő időszak
— II/3. földalapról vonatkozó —
termőföld árveréseiről**

A megyei (fővárosi) kárrendezési irodák 1999. június 1—11-ig terjedő időszakra eső termőföld árverési közleményeit az 1997. évi XXXIII. törvény 7. §-a (2) bekezdésének a) pontja szerint az 1991. évi XXV. törvény 19. §-a alapján kijelölt termőföldterületből településenként a 20 hektárt meg nem haladó földterületekre (II/3. földalapról) az alábbiakban tesszük közzé:

Tájékoztató az árverések fontosabb szabályairól

Az 1—3. pontok szövege megegyezik a II/1. földalapról írottakkal.

4. Az árverésen a vételre szánt kárpótlási jegyet (banki letéti igazolást) letétbe kell helyezni, amelynek 20%-a az árverési előleg, amely a vételárba beszámít, vagy visszadásra kerül.

5. Az árverésen az 1997. évi XXXIII. törvény 7. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján, az öt megillető kár-

pótlási jegyekkel és/vagy banki letéti igazolással az a jogosult vehet részt, akinek állandó lakóhelye 1991. június 1-jén az érintett településen volt, és aki jelenleg is ott rendelkezik állandó lakóhellyel.

Az árverésen részt venni kívánó jogosultak személyi igazolványukkal bizonyíthatják a lakóhely szerinti illetékeségüket.

Meghatalmazással árverező személy esetében a fenti igazolásokat — a meghatalmazó nevére kiállítva — az adatfelvételnél be kell mutatni.

Az árverésen mezőgazdasági vállalkozást támogató utalvánnyal tulajdont szerezni nem lehet.

Az árverésen való részvétel jogosultságát igazolni kell. A jogosultságot igazolni nem tudó személyt az árverésen való részvételből ki kell zárni.

Figyelmeztetés

A *Figyelmeztetés* szövege megegyezik a II/1. földalapról írottakkal.

Központi Kárrendezési Iroda

Baranya megye

A Központi Kárrendezési Iroda PÉCS városban, a Pécsi Állami Gazdaság használatában (kezelésében) lévő termőföldterületből a Magyar Állam által kijelölt földrészletre az

á r v e r é s t k i t ű z i .

1. Az árverés helye: Pécs, Nagy Lajos király útja 1., Ifjúsági Ház
2. Az árverést a Baranya és Somogy Megyei Kárrendezési Iroda közreműködésével tartjuk meg.
3. Az árverés ideje: 1999. június 7., 10 óra.
4. Az árverésre kerülő földrészletek:

Település: Pécs

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
01013	3811 m ²	gyep	0,92		
01014	4540 m ²	erdő	1,60	Társas művelés	
01019 a	1 ha 5143 m ²	erdő	6,81	Társas művelés	
01024 b	3 ha 6727 m ²	gyep	8,81	Földmérési jel elhelyezése, szolgalmi jog	
01576/5 a	2 ha 2435 m ²	erdő	10,10	Társas művelés, vízvezetési szolgalmi jog	
01576/5 b	6734 m ²	szántó	3,77	Vízvezetési szolgalmi jog	
01576/5 c	1 ha 7318 m ²	erdő	7,79	Társas művelés, vízvezetési szolgalmi jog	
01578/1	1 ha 4242 m ²	erdő	6,41	Társas művelés, vízvezetési szolgalmi jog	
01578/2	673 m ²	erdő	0,75	Társas művelés, vízvezetési szolgalmi jog	

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
0283/12	2762 m ²	erdő	0,97	Társas művelés, építési korlátozás	
0287/55	1 ha 9232 m ²	gyep	4,62		
0289/43 a	2112 m ²	erdő	0,95	Társas művelés	
0289/43 b	8769 m ²	gyep	2,10		

Novák Sándorné s. k.,
mb. irodavezető

Zala megye

A Központi Kárrendezési Iroda LENDVADEDES községben, a Hetés Népe Mgtsz, Rédicssz használatában (kezelésben) lévő termőföldterületből a Magyar Állam által kijelölt földrészletre az

á r v e r é s t k i t ű z i .

1. Az árverés helye: Lendvadedes, Kossuth u. 3., Művelődési Ház
2. Az árverést a Zala és Vas Megyei Kárrendezési Iroda közreműködésével tartjuk meg.
3. Az árverés ideje: 1999. június 7., 10 óra
4. Az árverésre kerülő földrészletek:

Település: Lendvadedes

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
040/9	1899 m ²	gyep (legelő)	0,72		

Fekete István s. k.,
irodaigazgató

A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség közleménye

A Magyar Elektrotechnikai Ellenőrző Intézet Kft. termékellenőrző vizsgálata során megállapította, hogy az

ASIA Comical Co., Ltd., Tajvan

által gyártott, és az

ATG—TRADE Kft. (6725 Szeged, Szövetkezeti út 26.)

által forgalmazott

10 m-es fekete, fehér, kék, sárga, piros és a

20 m-es fekete, kék, piros, zöld/sárga

ATC típusú szigetelőszalag

minősége eltér a korábbiakban minősített típustól és az abban előírt csökkentett éghetőségtől. A termék ennek következtében

a fogyasztók életét és vagyonát veszélyezteti.

A MEEI Kft. mindezek miatt a korábban kiadott Minősítő Iratot visszavonta.

A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség a szigetelőszalagok forgalmazását az áruk és szolgáltatások biztonságosságáról és az ezzel kapcsolatos piacfelügyeleti eljárásról szóló 79/1998. (IV. 29.) Korm. rendelet 6. §-ának d) pontja alapján megtiltja.

A kereskedelmi egységek a fogyasztók által a vásárlás helyére visszazállított termékeket kötelesek visszavásárolni.

Dr. Huszay Gábor s. k.,
főigazgató

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 1999. évi 17. számában kihirdetett, az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelet 7. számú mellékletének 3. pontja helyesen:

„3. *Mátrix kórházi ellátás*

A betegellátás az aktív fekvőbeteg-szakellátó intézetben klinikai típusú és műtétes egységekben történik az ÁNTSZ engedélye szerint. A kórház ezen belül nem különül el osztálystruktúrákra, hanem a mindenkori ellátási igény szerint végzi az ellátást.”

(Nyomdahiba)

A Magyar Közlöny 1999. évi 29. számában kihirdetett, az egészségügyi szakellátás társadalombiztosítási finanszírozásának egyes kérdéseiről szóló 9/1993. (IV. 2.) NM rendelet módosításáról szóló 7/1999. (IV. 7.) EüM rendelet 3. számú mellékletében a 99M főcsoport 9430 és 950B sorához tartozó értékek helyesen:

„99M 9430	Sugárterápia	7	20	15	1,74637”
„99M 95B	Egyéb kemoterápia 18 év felett	5	14	8	1,39637”

(Kézirathiba)

Ne feledje!

Rendszerünk megvásárlásával és használatával
a hivatalos jogszabálysövegek kezelését tanulja meg.

CD-JOGÁSZ[®] **a magyar jogszabályok hivatalos hatályos szövege**

A CD-JOGÁSZ szolgáltatásként valósul meg. A CD-lemezek rendszeres küldésén kívül ügyfelünk részletes kézikönyvet és „forródrót” szolgáltatást kap. Az újabb programváltozatok legalább egy évig ingyenesek.

A CD-JOGÁSZ előfizetője automatikusan lehetőséget kap arra, hogy a Magyar Hivatalos Közlönykiadó online szolgáltatásait kedvezményesen vegye igénybe.

Éves előfizetési díjak

Egyszeri belépési díj	12 000 Ft + áfa
Önálló változat	36 000 Ft + áfa
5 munkahelyes hálózati változat	48 000 Ft + áfa
10 munkahelyes hálózati változat	60 000 Ft + áfa
25 munkahelyes hálózati változat	72 000 Ft + áfa
50 munkahelyes hálózati változat	84 000 Ft + áfa
100 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft + áfa

A hálózati besorolás az egyidejűleg kiszolgálható felhasználók száma alapján készült.

Az alapszolgáltatás mellett vállaljuk a program installációját, betanítását, illetve a hálózati használatlal kapcsolatos szaktanácsadást egységesen 4000 Ft + áfa díjért, ügyfelünk telephelyén.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., tel.: 06-80-200-723, 266-5095; fax: 266-8906) kérjük eljuttatni.

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendeljük a **CD-JOGÁSZ[®]**változatát.....példányban,
1999. hónaptól.

A megrendelő (cég) neve:
címe:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

Küldési cím és név:

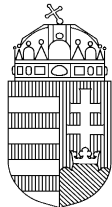
A megrendelés ellenértékét a számla kézhezvételétől számított 8 napon belül, a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámra átutaljuk.

Kelt:

.....

cégszerű aláírás

A MAGYAR HIVATALOS KÖZLÖNYKIADÓ megjelentette a

TÖRVÉNYEK ÉS RENDELETEK HIVATALOS GYŰJTEMÉNYE 1998

című hatkötetes jogszabálygyűjteményt.

A kiadványt az Igazságügyi Minisztérium és a Miniszterelnöki Hivatal a korábbi évek gyakorlatához hasonlóan név- és tárgymutatóval, kiegészítő jegyzetekkel, függelékkel, valamint változásmutatóval látta el.

A jogszabálygyűjtemény I., II., III., IV., V. és VI. kötetének ára: **51 520 Ft áfával.**

A kötetekre szóló megrendelést a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) kérjük eljuttatni.

Fax: 266-5099 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendeljük a

TÖRVÉNYEK ÉS RENDELETEK HIVATALOS GYŰJTEMÉNYE 1998

című hatkötetes kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házsám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára.

Keltezés:.....

.....
cégszerű aláírás

ELŐRENDELÉSI FELHÍVÁS

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó közeljövőben megjelenő kiadványai

Magyar Közlöny különszámok

- A Büntető Törvénykönyv és a büntetőeljárás
- Családjog és a gyámügy
- A jogszabály-előkészítés módszertani elvei
- A kormányzati szervek működésére vonatkozó jogszabályok (a Kormány ügyrendje, Kabinetek, MeH, minisztériumok, fontosabb országos hatáskörű szervek statútumai, Házzsabály stb.)
- A Polgári Törvénykönyv, a polgári perrendtartás, a bírósági végrehajtás, az illeték-, a jelzálogtörvény és a hagyatéki eljárás
- A közúti közlekedéssel, a közúti gépjárművekkel és a személyszállítással kapcsolatos fontosabb jogszabályok
- Egészségügyi jogszabályok
- Környezetvédelmi jogszabályok
- Mezőgazdasági jogszabályok
- A gazdasági társaságokról és a szövetkezetekről szóló törvények, valamint cégbírósági bejegyzésükről szóló jogszabályok
- Hatályos vámjogszabályok
- Az igazságügyi szervek működéséről szóló jogszabályok (bírák, ügyészek, közjegyzők, végrehajtók, ügyvédek, jogtanácsosok jogállása)
- Számvitelrel kapcsolatos jogszabályok
- Állami vezetőkre vonatkozó jogszabályok
- Fontosabb adójogszabályok I—II.
- A Munka Törvénykönyve, a köztisztviselői törvény és a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény
- Az államháztartással és a Kincstárral kapcsolatos jogszabályok

Könyvkiadványok

- Törvények és Rendeletek Hivatalos Gyűjteménye 1998. (I—VI.)
- Hajózási Szabályzat
- Munkajogi kézikönyv gazdálkodó szervezeteknek, vállalkozóknak

A felsorolt kiadványokra az előrendelést a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére kérjük eljuttatni.
1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Fax: 266-5099.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendeljük.....

című kiadványt példányban.

A megrendelő cég neve:

címe (város, irányítószám):

utca, házzszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után 8 napon belül, a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....

cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSIFELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzétesszük a Kincstári Vagyon Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, tb-önkormányzatok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseltek közleményeit. Fizetett hirdetésként — akár színes oldalakon is — helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is. Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címén, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668. 1999. évi éves előfizetési díja: 6384 Ft áfával. Egy példány ára 24 oldalig 140 Ft áfával, utána 8 oldalanként 35 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a Kiadó közlönnyboltjában: 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

A megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házsám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

Előfizetési díj a 2000. évre

fél évre: 3192 Ft áfával

egy évre 6384 Ft áfával

Számlát kérek a befizetéshez

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapok raszóló előfizetésüket folyamatosan tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük az 1999. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy újlapraszeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetleges módosítás szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezéséig követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668.)

Az 1999. évi lapárak

Magyar Közlöny	38 304 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alaprogram Hírlevele	2 016 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	8 064 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	2 688 Ft/év
Belügyi Közlöny	10 080 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	12 432 Ft/év
Cégek Közlöny	40 656 Ft/év	Pénzügyi Szemle	9 072 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	9 744 Ft/év	Sport Értesítő	2 016 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	7 056 Ft/év	Statisztikai Közlöny	5 712 Ft/év
Határozatok Tára	9 744 Ft/év	Turisztikai Értesítő	5 040 Ft/év
Hivatalos Értesítő	6 384 Ft/év	Ügyeségi Közlöny	2 688 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	6 384 Ft/év	Vízügyi Értesítő	5 376 Ft/év
Ipari és Kereskedelmi Közlöny	10 416 Ft/év	Bányászati Közlöny	2 016 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	6 048 Ft/év	Légügyi Közlemények	672 Ft/év
Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Értesítő	9 408 Ft/év	Élet és Tudomány	4 368 Ft/év
Kulturális Közlöny (a Művelődési Közlöny jogutódja)	7 728 Ft/év	Ludové Noviny	896 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	8 736 Ft/év	Neue Zeitung	1 848 Ft/év
Magyar Közigazgatás	3 696 Ft/év	Természet Világa	2 352 Ft/év
Szociális és Munkügyi Közlöny	7 056 Ft/év	Valóság	2 688 Ft/év
Oktatási Közlöny (a Művelődési Közlöny jogutódja)	9 408 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

CD-JOGÁSZ számítógépes jogszabálygyűjtemény, a Magyar Hivatalos Közlönykiadó hivatalos kiadványa

1999. évi éves hatályosítási díjak

Önálló változat	36 000 Ft + 12% áfa	25 munkahelyes hálózati változat	72 000 Ft + 12% áfa
5 munkahelyes hálózati változat	48 000 Ft + 12% áfa	50 munkahelyes hálózati változat	84 000 Ft + 12% áfa
10 munkahelyes hálózati változat	60 000 Ft + 12% áfa	100 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft + 12% áfa

Egyszeri belépési díj: 12 000 Ft + áfa.

Az előfizetők a kiadó online szolgáltatásait kedvezményesen vehetik igénybe.

A **Házi Jogtanácsadó** című lapot kiadja a Házi Jogtanácsadó Könyv- és Lapkiadó Kft. (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.). Éves előfizetési díja 2016 Ft áfával. Előfizetésben megrendelhető: a szerkesztőségben (1101 Budapest, Salgótarjáni út 20.), a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címen, a hírlapkézbesítőknél, vidéken a postahivatalokban, Budapesten a Magyar Posta Rt. HI kerületi ügyfélszolgálati irodáiban, valamint a Hírlapelőfizetési Irodában (1089 Budapest, Orczy tér 1., tel.: 303-3441). A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: a kiadó vezérigazgatója.

Szerkesztőségi iroda: Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon/Fax: 266-5096.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: Tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 246 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában.

Éves előfizetési díj: 38 304 Ft. Egy példány ára: 90 Ft 16 oldal terjedelmig, utána + 8 oldalanként + 45 Ft.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407